

νόμον· ἡ δὲ ἐξαθῆναι· καὶ τὴν παρόμῳ παρομίαν,
τὴν λεγομένην ἐπιτὼν ἐπισκινδυνούσας· ἐπὶ τῆς τοῦ
ἀθλήσεως τοῖς ἰουδαίοις ἵστατο πρός μὲν, καὶ θάπτε
ἐπὶ ἐυρύου ἑκαμῶτα ἀμικῆ καὶ ὀξύτης· ἐπὶ ἵστα
ἐπὶ ἐυρύου ἑκαμῶτα, οὐχ ἑδράν ἐχουσί τὴν ἐσθῆν,
ἀλλ' ἀνέδραστον καὶ ταχὺ τὰ κέννη κατέρωθεν, ἔνθεν
ἢ ἐνθεν περὶ τρεπῆναι· ἡ δὲ κοιλίᾳ περὶ τὸ ἐπὶ ἐυρύου
σώμα μὲν ἑκαμῶτα φρόμενον, τέμνεται· ἀλλ' ὅνδε,
ἀναφρόμενον σῶζετ', οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐυραίοις τὰ
πρός μὲν· τὸ πέγνῃ ἦσαν καὶ τοῦ, κινδυνὸν ἐμποῖα
τὸν ὁμῶς διὰ τῆς τῶν μακκαμῶν ἡτῆς, καὶ τοῦ σῆμα
αὐτῶν χαίρει· ἀλλ' ἀτῆς καὶ νῆης· ἐμμελον γὰρ πάντες
ἢ οὐ τῶς ἐκόνως, τοῦ τῶς μίμῃ σῶ· μάλλον δὲ τοῦ
ἐν ταῦθα, τὴν τοῦ ζυγοῦ τρυτάνη λεία· ὡς περὶ τῶν
τρυτάνης τὰ μαρκεδονικὰ ἵκονται· καὶ ὁ ποναὶν αὐτῇ
ἐκ τῆς καὶ ἔναι καὶ τὴν ἐν τοῖς ἐσθμαμένοις μαρκεδονί-
οις ἵσταται, οὕτω καὶ τότε· καὶ θάπερ ἐπὶ τρυτάνης τῆς
τῶν παιδῶν ἀθλήσεως τὰ πρός μὲν ἐκ τῶ· ἐκ ἀνέμεν
ἄσαντες ἰδὼν· πρὸς ἐκ τῆς νῆης, ἡς τῶν παιδῶν ἡς
τὸν πλεονον· ἐρετε δὲ ἡς τῶν τῶν πλάσις· ἐκ μετὰ
τοῦ νόμου ἡ δὲ ἐκ τῶν· ἐθαύμασε δὲ τὴν ἐν τῇ
τούτων, καὶ ὁ ἐπὶ φανῆς κολούμενος ἀντίοχος· καὶ
τὴν ἀσθλὴν ἡς θαύμασε πείδει· οἱ δὲ σὺ τὰς οἱ πολέ-
μοις θαυμάζον ἀνδρῶν ἀφ' ὧν· ὁ παρὸν μὲν θύμους παῖς,
ἡ δὲ πρὸς τῶν ἀνδρῶν ἀσθλῶς καὶ ταῦτ' ἐξέταλτο·
ὡς τε ἀσθλὴν ἀσθλὸς ὁ πλεονον· πολλὰ μὲν ἡ παῖς
τὸν ἐκ τῶν πρὸς σέλακον, τὸν καὶ κώωρα λεγόμενον· ὅτι
καὶ ἡρμῆς ἡς τὴν ἱερουσίαν τοῖς ἰουδαίοις ἀφ' ὧς ἐκ τῶ
λοφῶς καὶ οἱ λόγους· καὶ τὴν πολὺ τῶν αὐτῶν ὁ τε

διχστο· πλέον δ' ἐμε μισαμένο σίμωνα τὴν πρόφασιν
 δού^α τῆς κ^α τῶν ἰουδαίων ῥο^α π^ας· καὶ αἰτίον αὐτῶν καὶ ἐ-
 μὴ τοσκαὶ ἀδδεῖ γένόμενον· οὗτος γὰρ σίμω^α π^ας
 ὄνι αὐτὴν τιπολι τὰ ὀμενος τὸν ἀρχιερέα· ἀνδραγαλὸν
 καὶ ἀρ^α· ἐπεὶ δὲ πάντ^α τὸ πονδία μάλιν, ἐπὶ τῶν
 ἰουδαίων κακῶσαι τοῦτον οὐκ ἴσχε, φῦγας ὡ^α τὴν
 π^αδα προδῶσ· ὅθεν ἤκεν πρὸς ἀπολλωνίον τοῦ σὺ εἶ-
 περ^α τῶν, ἔλεγεν· ἄνοις τῶν τοῦ μασιλέως π^αδα^α,
 ἤκαν μιν ὡσαν πολλάς ἰδιωτικῶν μὲν ἰσθ^αδας χρημ^ας ἐν
 τοῖς ἑρσοῦ μ^αταλο φυλακίσις τε θησαν εἶθι, τῶν ἑρῶ
 μὲν ἐπιμοιωνούσας καὶ προσηκνύουσας τῶν μασιλῶ
 σελάκω· ὁ δ' ἐὰν πολλόνις, τὸν μὲν σίμωνα, ἐπὶ ν^α·
 πρὸς δὲ τὸν σέλακον ἀναμῆς, κατεμίνυσε τὸν τῶν χρημ^α
 θησαν ῥόν· καὶ λαμῶν τὴν περὶ αὐτῶν ἐξουσίαν, ταχὺ
 πρὸς τὴν ἑρσοῦ σ^α μὲν ἔρχεται μετὰ τοῦ σίμωνα· καὶ
 μαρτυρῶν τ^ας ῥ^α καὶ ταῖς τοῦ μασιλέως ἐν τολαῖς ἄκαν
 ἔλεγεν· ὅπως τὰ ἰδιωτικὰ τοῦ ταλο φυλακίσις χρημ^ας,
 λαίμοι· οἱ δὲ ἰουδαῖοι σ^α λῖα^ασαντες πρὸς τὸν λόγον,
 ἀντέλεγον· καὶ πάντ^α ἡν ἄναινομ^α ὡς τ^ας οἱ τὰς
 παρματάς ἡσας διέδ^ασαντες τῶν ἑρῶ σερ^α θήσον·
 ὡς οἱ οὐκ ἐν ἐκλύον· τοῦ δὲ ἀπολλωνίου μ^αταλο^α
 π^ασι μεν^ας σ^α τ^ας ἀν^α ὄντος πρὸς τὴν τῶν χρημ^ας ἀρ^α π^α,
 ὡς οἱ τ^ας ῥ^α π^αι· σ^α γ^α φανησαν ἀτέλοι, κατὰ σ^α π^αντ^α
 τοῖς ὁπλοῖς· καὶ πολλὰ αὐτῶν τρέμον ἐνίσυντες· καὶ δι^α
 κατὰ πεσὸν ἡμ^α θανῆς ἐπὶ τὸν περὶ μολον τοῦ ἑρῶ, ἡς
 οὐκ ὄντα^α χ^αρας ἐξέτηνε· καὶ μ^αταδοκῶ τοῖς ἐκ^α ὁ^α ὡς
 παρὰ δ^α· ὅπως περὶ αὐτοῦ προσεφ^αμενοι, τὸν οὐκ ὄντος
 ἐξ ἁμ^ανίσιν τ^ας σ^α· ἡ^α ἐξ τ^ας οὐκ ὄντας περὶ αὐτοῦ
 καὶ ὁ μὲν παρὰ δ^α ὡς διασωθ^ας, ὡς το^α δ^α ὡσαν τ^α

μασι λήτα σὺ μὲν ἂν αὐτῷ. Τελυτῆσαν τ' ἔσσελκευ, δι-
αδέχεταί τιν' ἀρχὴν αὐτοῦ ὡς ἀντίοχος ὁ ἐπιφανὴς.
ἀνὴρ ὑπὸ τ' ἑφανος καὶ δ' ἡνός. ὁς καταλύσας τὸν ὀνία τῆς
ἑξιερωσμένης, ἱάσωνά τὸν ἀδελφάου τοῦ κατέσχευε.
σὺν θεμένον δ' ἔσση κατ' ἐν αὐτ' τρισχιλία ἑξακό' ἔκριν.
Τα ἐξέτλαν. ὁς τίς ἴσων τοῖς ἰουδαίοις ἔσσαν παρ-
ρομίαν ἐξεπολίτισε, καὶ τοῦ ἱεροῦ τὴν κινδemonίαν κατέ-
λυσεν. ἐφ' οἷς ἀθανακτήσασαν θάαδιν, τὸν ἀντίοχον
αὐτοῖς ἐπέλεμυσεν. ἐπεδὴ τὰρ πολέμων ἦν κατὰ γῆν
πολεμαίῳ. ἡκουσέ τε ὁ πρῶτος διαδοχῆς περὶ τοῦ
τι θανάτου. ὡς ἐνὶ μάχῃ χαίροι σὺ οἱ ἱεροσολύται,
ταχέως πάντοτε ἀνέλαξε. καὶ ὡς ἐπὶ θορυβῶν τοῖς,
δογμα, ἔδωκε. ὅπως ἴναι αὐτῶν φανῇ τῷ πρώτῳ πολί-
τάσμενοι νόμῳ, θάουσιν. ἰδὺν μεμαθήκαμεν οἱ ὅτι
ἐστὶ τῶν ἰουδαίων ἐπὶ τὰς τὸν ἀντίοχον. διὰ τὴν πρὸς
τὸν ὀνία ἀπέχρησιν.

Τούτοις ἐμὲ μὲν ἂν ἱερῆς ἰσμερς. ἐτὰ ἐξ ἑς.

Τούτοις ἐμὲ μὲν ἂν ἱερῆς. αἰμας. οἱ παῖδες. οἱ μὲν ἱερῆς,
ἡς τίμιν ἱερῆς τοῦ ἐλεάζαρου. ὁς πνίκοι πρὶν τοῖς
μακκαταίοις. ἐτὶ δ' αὖτε αὐτοῖς ὑπέδωκε λόγον ἑρῶ.
οὐ μόνος διδάσκων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν. ἐλπίδα σὺ γὰρ
τὸν ὑπερέκειναι αἰρῶ θαι θανάτων, ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῦ το
ἐπαίδασε, πρὶν τοῖς ἐπὶ τοῦ νόμου ἀποθανόν. αἱ δὲ
μερς, ἡς τίμιν τῶν μερς, τὴν μίμιν σὺν δ' ἐφ' ἑμῶν. εἰλό-
τεκνοι φανῇ σὰ δ' αὖτε. οὐκ ἐν τῷ φάδεσθαι τῶν τέκνων.
ἀλλ' ἐν τῷ παρῆσαι αὐτὰ τῷ χῶ. τοῦ τέστιν, ἐκδοῦναι αὐτῶν,
καὶ μὴ δ' ἄλλοι ἢ κοινὸν ἔχον πρὸς αὐτὰ. δὴ καὶ δὴν ἐμα
αὐτὰ σοῖν. ὅτε παρὶς αὐτῶν μελλομένου καὶ αὐτῶν, ἀλλ' αὐτῶν
τῶν κασιγὰ τῶν ὄλφον θῶ. ἵνα καὶ ὁ γὰρ τῶν μερῶν ἀσπασθῇ.

διὰ τὴν τοιαύτην των παιδῶν. ἰσὺς οὖν οὐκ αὐτοῖς
 διὰ τὴν τεκνογονίαν. οἱ δὲ παῖδες τοῖς ἱεροῖς παῖδας οὐδὲν
 ὥς πρὸς δῆλον ἀντίστοιχον τὸν διάμεινον ἀντίστασις αὐτοῖς.
 οἱ δὲ διὰ τὴν των των ἡμετέρων μελῶν καὶ ἀσθενείας, πόλεμ
 ἡμῶν ἀναρῶν ἐπὶ τῇ καὶ ποικίλως ἐκ διαφόρων διὰ κα.
 ἀφανῶς. φανερώς. ἐκ τῶν δεξιῶν. ἐκ τῶν ἀριστερῶν. ὡς
 σκότος, καὶ φῶς. ἵν' ἐνίγει τὴν τρόπον κατὰ λαίμη καὶ κατὰ
 ποδῶν ἀρέχονα θάλασσαν. πάντα κερὶ. ἡ τε ἡρὴν ἐπὶ
 οὗτος. ἡ τε πολέμου καὶ διωγμῶν, καὶ τῇ πάντῃ τῶν.
 ἡ τε ἐνδοθεν πολέμου καὶ, ἡ τε ἐξ ὧν. τοῦτέστιν, ἡ τε
 ὑπὸ πατρῶν, ἡ τε ὑπὸ διωκτῶν. καὶ ἡ τε ἐμφανῶς, ἡ τε
 μὲν ἐν ἐξ ὧν. ὅθεν οὐκ ἔστιν, τὸ ἀρρενικὸν ὁ θελῶ. ἐ
 ἡλικίαν ἀσπασαν. τὴν παιδικὴν καὶ τὴν μερμηκίαν. τὴν
 ἀμαστινὴν. τὴν γενετήριαν. καὶ φανερώς πολέμου καὶ
 ὅταν ἡσυχία ὁμοιοῦμεν ἀμαρτήματα ἐπὶ τῶν. ἐ
 ἀφανῶς ἐπὶ μουλλομένην, ὅταν διὰ τῶν δοκῶν των
 ἀρδῶν κλεπτῶν. καὶ μουλλομαίον θῆσαι πάντῃ
 ἡμῶν καὶ τοῖς παλαιοῖς διηγήμασι καὶ τοῖς νέοις. ὡς ὅτε
 αἰμείλιναι τὰ χερσὶν αὐτῶν ἀνδρῶν πανταχόθεν οὐ μέ
 γουσι, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐγκατεσπαρμένην νοτίδα εἰς
 ἐνός κρείου φίλο τεκνίαν καὶ τλῆκτον, οὕτως ἡμῶν.
 ἐκ διαφόρων βίβλων ἐρῶν ἰσχυροῦσαι τὰ πρὸς ἀσπασίαν
 τῆς ἀρετῆς συμμελλόμενα. ἵνα καὶ διὰ θαλάσσης
 νέμεται καὶ ἵσχυρῶς, ἀδουκῶν ἐν ἡμῶν. τοῦτέστιν,
 νικήσας καὶ πλεονεκτῶν τῶν ὅταν. ὅταν οὖν τοῖς ἰδίαις,
 καὶ γινώσκοντες ὅτι τῶν ἰδίων, καὶ αὐτοῖς οὐκ ἐν
 ἀσπασίαις ὅτε. ὅτι καὶ γινώσκοντες τὰ ἐμὰ, ἐκ γινώσκοντες
 ὑπὸ τῶν ἐμῶν. ὁμοιοῦμεν τε καὶ ὁμοιοῦν. ἐκ τούτο
 τοῦ ὅτε φωνῶν. ὅτε γὰρ φωνῶν ὁ ὁμοιοῦσα ἐν ἐμοί ἐμ

προσθεν των ανων. ομολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἐμὸν σωθῆναι
τοῦ πρὸς μου τοῦ ἐν δυνάμει. δοξάζομενος τε καὶ δοξάζων.
τοῦτο δὲ τὸ ἐν τῇ προφῆτῃ των μασιλαων προσέηλθ' ἐπὶ τοῦ ἔρε-
υσοῦ ἡμερόν. ἀλλ' οὐκ ἔχοντες με δεξέσθω. ἵ-
δὲ ἐξουδυνώμε, ἀτιμασθῆσθαι·

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου τοῦ μαρτύρου κτισθένον·
ἡμετέραν ζανζαν, ὅρος ἐστὶ μαθηκόμενον ἐκ πολυφάρμακον.
προσδέτῃ τὴν ὑπαράσταν, θερμῶν δάτων ἐστὶν ἐκ βλῦσις.
ἐκ τῶν οὐκ ἀγνοῦν θεολόγῳ. τοῦτο μὲν, διὰ τὴν σὺν χάν. τοῦτο
δὲ, διὰ τὴν σὺν θερμῶν δάτων παρηγορεῖται ἐκ τῆς
τῶν νεφρῶν ἀσθένειας, οὐ παρὴν ἁγίου τοῦ ἑορτῆν τοῦ μάλου
κτισθένου. οὐδὲν γὰρ οὐ μακρὸν ἀπέχεται ζανζαν.
μετὰ τοῦ μίαν ἡμερῆς τῆς μνήμης τοῦ μαρτυροῦ μίαν.
τὸ παρὸν ἁγίου τοῦ ἐκ τῆς μνήμης ἐξελθόντος·

μικροῦ κτισθένος διέφουτο ἡμεῖς. ὡς ζανζαν. ἵδὲ ἐξέει-
πε· ἁγίου τοῦ μαρτυροῦ ἀνὴρ καὶ ὁ μέγας κτισθένος,
ἀνεγκρίμας. καὶ φῶς τῆς ζανζαν ἡμεῖς μέλλομεν παρῆναι.
μὴ τῇ ἐκ τῆς μνήμης αἰτία λόμενοι καὶ ὠφελόμενοι. ἵ-
δὲ καὶ ἐκ τῆς ἁγίου τοῦ ἐκ τῆς μνήμης, τῆς πρὸς
ἀρετῆς διὰ τοῦ λόγου παρηγορήσεως. ἵδὲ ταῦτα τίνας; οἱ
θαυμάζοντες τὰ ἐκ τῆς μνήμης. καὶ τῇ κατ' ἐπίσημον
αὐτοῦ ἐορτῇ. κτισθένος. οὐ τοῦ μεμνησθαι τῶν ἀπαρῶν
ἐστίν. ἀνὰ καὶ οὐ γὰρ ἐπὶ τὸ παρὸν τῶν μὲν ἐπιδεχόμενοι,
ὡς ἀνὰ θεοῦ τὸ ἀναπαύειν. καὶ γὰρ φέρεται τινες ἅγιον πρὸς
τὰ ἄλλα ἐπιλήσμονες. ἐν ταῦθ' οὐ γὰρ ἐπιλήσμονας
ἦναι. ἀλλ' ἀνὰ καὶ οὐ μεμνησθαι κτισθένου. ἐπὶ δὲ τὸ
τινὸς ἀείψωνος δεινῆς μνημονίας, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς καὶ
ὠφελόμενοι. ἐπὶ δὲ μεμνημένον, ὅτι αἰσθησέως. καὶ κατὰ θεῖον

[illegible]

ὅταν ὑποέκαυ μένῃ μιν καὶ ἀπαθήσῃς γίνετ'. καὶ
 οὐδ' αὖταίε κένου ἐπὶ λαθῆσθαι πρὸς ὃν ἀνκαίμιν ἐν
 κτήσων τ' ὁσώθησαν. ἐστὶ δὲ ἐμπύρμα κνίρι, ἐμπύρμα
 πυρὸς λήψανον σποδία κεκρῦμμένον. κατὰ χρυσικῶς δὲ
 καὶ μεταφορικῶς ἐμπύρμα λέγεται, καὶ τὸ ἐναπο-
 μέναν ἐν τῇ κατὰ λύμμα μνήμης καὶ σωζόμενον. καὶ
 ἡμεῖς δὲ οἱ χυμαθῆται. τοῦ κενώσαντος αὐτὸν δι' ἡμᾶς. ἡ
 μορφὴ δούλου λαμοῖος. κατὰ εἰλίποκτοισι δ' ἀπόστο-
 λῆς τῆς τοῦ τοῦ μακροῦ ἡμεῶς καὶ ἐκείνοισ' ὄντας τῶν οὐρανίων,
 πρὸς αὐτὸν ἐκλώσαντος. καὶ σωματὰ τὸν διὰ τῆς ἐπι-
 τοῦ σφύτων χαρῶν ἐκτασσεως ὡς ἡ ὑπόσχεται. ὅταν
 γάρ φησιν ὑψωθῶ, πάντα ἐκλώσω πρὸς ἐμαυτὸν. πῶς
 οὐκ ἐκλωμένον ἀλλ' ἐκλῶν οὐκ ἐκλωμένον καὶ παρὰ δρᾶσθαι.
 περὶ λαμῶν τε καὶ περὶ πλακῶναι. ἡ ὁ φησὶ παῦλος ὁ θεός
 ἐφ' ἐσὶ οἱ ἐπίσταν, τὴν ἐσὶν τὴν ἐσὶν τὰ ταῦτα πίστεως ἐν
 τῷ σωθεῖσθαι τῆς ἡμέρας. κατὰ περὶ τῶν ἐσὶν, ἐν ᾧ
 ἐστὶ τὸ σωθεῖσθαι τὸ πᾶν, οὕτως ἐν ἡμῖν τὸ αἶον πᾶν. καὶ
 ὡς περὶ αὐτὸν χρεὼς ἡ ποδοῖ πρὸς τοῖς ποδῶν μαλακίαις
 ἐκνῆται οὐκ ἐπὶ τοῖς ποδῶν ἐκνῆται, οὕτως
 ἡμεῖς τῶν ἐκνῶσιν ἐν τῷ πᾶν δὲ ἀποκλῶν ἀπολέσμεν, ἐάν
 μὴ τῇ ἀφ' ὧν δεσμευθῶμεν. ἡ τίς ὑπόθεσις ἐστὶ περὶ στίλβη-
 νόμου καὶ προφητῶν. ἐν ταῦτα γὰρ ὁ λόγος νόμος καὶ οἱ
 προφῆται ἐκκρέμανται.

ἐν μὲν δὲ τοῦτο ἡ δὲ ἐρεῖς.

ἡμεῖς φησὶ καὶ προφῆταν τοῦτο ἐρεῖς, ὅτι οὐδ' αὖ μακροῦ.
 ἀλλ' αὖταίε κένου ἐπὶ λαθῆσθαι πρὸς ὃν ἀνκαίμιν ἐν
 κτήσων τ' ὁσώθησαν. ἐστὶ δὲ ἐμπύρμα κνίρι, ἐμπύρμα
 πυρὸς λήψανον σποδία κεκρῦμμένον. κατὰ χρυσικῶς δὲ
 καὶ μεταφορικῶς ἐμπύρμα λέγεται, καὶ τὸ ἐναπο-
 μέναν ἐν τῇ κατὰ λύμμα μνήμης καὶ σωζόμενον. καὶ
 ἡμεῖς δὲ οἱ χυμαθῆται. τοῦ κενώσαντος αὐτὸν δι' ἡμᾶς. ἡ
 μορφὴ δούλου λαμοῖος. κατὰ εἰλίποκτοισι δ' ἀπόστο-
 λῆς τῆς τοῦ τοῦ μακροῦ ἡμεῶς καὶ ἐκείνοισ' ὄντας τῶν οὐρανίων,
 πρὸς αὐτὸν ἐκλώσαντος. καὶ σωματὰ τὸν διὰ τῆς ἐπι-
 τοῦ σφύτων χαρῶν ἐκτασσεως ὡς ἡ ὑπόσχεται. ὅταν
 γάρ φησιν ὑψωθῶ, πάντα ἐκλώσω πρὸς ἐμαυτὸν. πῶς
 οὐκ ἐκλωμένον ἀλλ' ἐκλῶν οὐκ ἐκλωμένον καὶ παρὰ δρᾶσθαι.
 περὶ λαμῶν τε καὶ περὶ πλακῶναι. ἡ ὁ φησὶ παῦλος ὁ θεός
 ἐφ' ἐσὶ οἱ ἐπίσταν, τὴν ἐσὶν τὴν ἐσὶν τὰ ταῦτα πίστεως ἐν
 τῷ σωθεῖσθαι τῆς ἡμέρας. κατὰ περὶ τῶν ἐσὶν, ἐν ᾧ
 ἐστὶ τὸ σωθεῖσθαι τὸ πᾶν, οὕτως ἐν ἡμῖν τὸ αἶον πᾶν. καὶ
 ὡς περὶ αὐτὸν χρεὼς ἡ ποδοῖ πρὸς τοῖς ποδῶν μαλακίαις
 ἐκνῆται οὐκ ἐπὶ τοῖς ποδῶν ἐκνῆται, οὕτως
 ἡμεῖς τῶν ἐκνῶσιν ἐν τῷ πᾶν δὲ ἀποκλῶν ἀπολέσμεν, ἐάν
 μὴ τῇ ἀφ' ὧν δεσμευθῶμεν. ἡ τίς ὑπόθεσις ἐστὶ περὶ στίλβη-
 νόμου καὶ προφητῶν. ἐν ταῦτα γὰρ ὁ λόγος νόμος καὶ οἱ
 προφῆται ἐκκρέμανται.

[illegible]

ροσε δ' ὁ θρόνῳ ἀπολήματι ὑπερῶν ἔλατον. ἡ περιρρέουσα,
 ἡ μεγάλη καὶ πολλὰ καὶ ὁν περικεχυμένη τῷ σώματι. οὐ
 λίθοι δ' αὐτῆς. οὐκ ἀκούσθητε λοιπὸν τῆς καὶ βλάστησιν. οὐ μὲν
 ὁ δὲ τὴν ὁ σφραγιστικὴν δὴ λώουσα. οὐκ ἐστὶ δὴ μὲν ἡ δ' αὖτε
 ἐκμανῆς ποιοῦντες τοὺς κρῖ τοῦ τῶν. ἡ τὸν κρῖ τοῦ μενον εἰς
 φιλοδοξίαν ἐξάγοντες. τοῦτ' ἐστὶ πάντων καὶ αὐτοῦ τοῦ
 κρῖ τῇ θαιῦσθ τοῦ δ' ἡ μου εἰς θεάτροις, πολλὰ τοῖς ἐπὶ θυμῷ
 τούτων παρεχόμενα. ἐμὲ δ' οὐδ' ἐλπίσιν ὡς ἀπε-
 θνήσκω. οὐδ' ὅσα ἂν ἐνέσθονα καὶ βλάστημι. οἷα τίνος
 εἴδους τῆς τῆς ἐκείνης ἐλπίσεως τοῦ ἐλποῦ τῆς ἐλπίσεως
 ἐξ ἐκείνου ἀπολήματι. ἐκείνη γὰρ ἐρρήθη φιλοδοξία πᾶσα.
 φιλοδοξία. φιλαργυρία. καὶ οὐ μόνον αὐτοὶ οὐχὶ τῆς
 τούτων, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀννοία καὶ ταχυνώσκει τῶν ἀνε-
 χόμεν τούτοις κρῖ τῇ θαι. καὶ διαφθαρὸν τὴν ἐλπίδα
 πρὸς τῆς ἐλπίδος ἐλπίσαν. τὴν περὶ τὰ ταῦτα πρὸς τὰ
 μικρὰ πρὸς τὰ. οἷα καὶ ὁ θῆος ἀμείβετα ληνὶ ζῆλεν.
 ὅτι τὰ ἄλλα τῆς ἐλπίδος τε ἀλλοιωτοῦ ποικίλονται, οὗτοι
 ὡς ἐστὶν τῆς ἐλπίσαντο καὶ οὐκ ἐφάγοντ'. περὶ ἐκείνου
 δ' ἐμὸν ἀπὸ πρὸς ἐμὲ. καὶ τῆς ἐκείνης τῆς ἐλπίδος ἀπὸ πρὸς
 ἐμαυτὸν ἀποδέχομαι. τί δ' ἐστὶ περὶ ἐλπίδων ἀπὸ πρὸς
 ταῖς ἐλπίδων μαρτύρ καὶ τοῖς αἰμασιν ἐπὶ τῇ πομα. ἐ
 αὐτοὶ μὲν ἡ θῆσαν καὶ ἐνέκωσαν. τοῦ δ' ἐλπίδων αὐτῶν
 καὶ τὴν δόξαν, ἐλπίδων καὶ ὡς αὐτοὶ δ' ἐλπίδων
 οὕτως ἐλπίδων. ἡ αὖτε μὲν δὴ μαρτυροῦνται
δ εἰς μὲν δ' ὅσοι πᾶσι πάντες γινώσκοντες μαρτυροῦν. ἐλπίδων
 ἐλπίδων, ἵνα λέγεται περὶ αὐτῶν. ἐλπίδων, ἵνα ἀκούσθ.
 ἐλπίδων αὐτῶν περὶ τῆς αὐτῶν ἀπὸ πρὸς ἐλπίδων ἀπὸ πρὸς
 πᾶσι τῆς ἐλπίδων ταῦτον ἐλπίδων. καὶ γὰρ τὸ πρὸς τῆς οὕτως
 ἐλπίδων. ὡς ἐλπίδων ἐλπίδων, ὅτι πολλὰ μὲν ἐστὶ τὰ ὁ δὴ τῶν

ἡμας καὶ παλαιόν τ' πρὸς ἄρ Γω. ὁ λόγος δὲ διὰ τοῦ ὁμιλίου.
πολλοὶ τὰρ τὸν αὐτὸν ὅς ἐστι λέγουσι. ἢ ὅ ἐκ φύτος λοπιμοῦς, νόμι-
οι γὰρ πρὸς. Τὰ δὲ τῶν πρὸς τῶν παρατελέμ. Τὰ δὲ τῶν
ἀποστολ. αὐτὰ τὰ τοῦ χυπάθου, τοῦ μαρτύρου. ὅτι τοῖς ἐπὶ ποτα-
μὸν ἰσλάτου. καθιέρωσιν ὁ ἀποστολός. Τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἵ-
ερό του μαρτύρου. πρῶτος τὰ τῶν μαρτύρων. Τὸν μαρτυρῶν
ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀνέβη. Ἡ τῇ περὶ μερῶν ὁ ἀποστολὸς
ἀνὸν, ὅς τιν' ἀλήθειαν ὑμῖν λελάκεν. Τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου
ἀνελθόν τ', καὶ τὰς χήρας ἐν αὐτῷ ἀπαύειν. ἵνα διὰ
μεν τοῦ ἁγίου θῆναι, πάντας ἐκκλησίαν πρὸς αὐτὸν ἐκταίνῃ
ὑπόσχεσιν. Διὰ δὲ τοῦ τὰς χήρας ἀπλῶσαι, ἐκ τῆς
καὶ ἐναγκαλίσει. Ἐν δὲ τῷ προσκλῶναι, προσκλῶν
τὸν ἐμὴν ἀμαρτίαν. ἐξελήτα τὰ φησὶ τὸ κατὰ θεὸν
χρόνον τοῖς δόγμασιν. ὅν ὑπεναντίῃ μιν, αὐτὸ
ἔρκει τοῦ μέσου. προσκλῶσαι αὐτὸ τῷ ἁγίῳ. Ταῦτα δὲ
πρὸς κολλασαῖς μεν ἐγγράφῃ τῷ ἀποστόλῳ. Τοιοῦτον ἐχ-
τὸν νόμον, ὅτι τὴν σωθῆναι μιν ὅτι πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐποίησεν
ἡ πᾶν. ἢ αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ ἐύλου, ἀποθανῇ. ἢ καὶ
κατὰ χενὸν δόξαμος ὡς χρόνον κατὰ θεὸν, ταῦτα ὅς
ἐξήλθῃ καὶ ἐχρῆσεν. οὐκ ἔργοις, ἀλλὰ τοῖς τοῖς ὅτις
ἀέγματος. καὶ αὐτὸ δηλαδὴ τὸ χρόνον κατὰ θεὸν
ὡς τε μὴ δὲ φαίνεσθαι. Ἐξ ὅς αὐτὸ προσκλῶσαι τῷ ἁγίῳ
καὶ περὶ πάσης. ὁ περὶ αὐτὸν λέγεται, ἀλλὰ τὴν ὁμοίαν
ὁ ἀγίαν τοῦ κρείττονος, καὶ ἐπὶ τὰ τοῦ χυπάθου. τοῦ ἐν
ἐύλου ἀναρτῶντος. ἵνα καὶ τὸ ἕλκον αὐτῶν ἐν τῷ κρεμα-
θῆναι ἐπ' αὐτό. καὶ τὸν ἄνθρωπον τοῖς τὸν ἀδελφόν τελε-
μασθῇ, ἐν τῷ αὐτοῖς δελεσθῆναι. καὶ τὴν ἡδονὴν νικῶσιν
τὴν ἡμᾶς θανατώσασθαι. ἐν τῷ κρεματῆθαι χαλὰ καὶ
ποτὶ θῆναι ὅς. καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀνασώσῃ τὸν πρῶτον, ἀπὸ

ἀδαμζυνομένοι· καὶ τὸν ἄνομα πεσοῦσαν ἀναλέσθαι·
 τοῦτέστι τὸν κατὰ νόμον γεγενημένον· ἢ ταυτὸ ἀρχὴν αἰῶνα
 τῆς τοῦ θ' ὁμοιωθεὶς ἀπολέσαν· τοσοῦτον ὅν τ' ἡμῖν
 μοῖρα μὲν, οὐδὲν ἔχον ἡμῖν ὅς παιδαγωγῶσι καὶ ὅτι
 οἵτινες ἄδιν ἔχον κατὰ μὲν, ὡς ὁ λόγος ἐαυτοῖς τῷ θεῷ
 καθεστέρσαντες· τοιαῦτα γὰρ τὰ ὀλοκαυτώμενα· λογικὰ δέ,
 καὶ ἀφορίσθαι τῶν ἄλογ· καὶ πάλιν θ' ἡμῖν τέλεια καὶ ἄνωμα
 διακαθ' ὁ νόμος προσάγειν ἐκείλας ἐμὴν κοίτην· μὴ ἄτελ·
 μὴ παλαιοὶ τίς ἔχον· μὴ χυλὰ καὶ ὡς τὸ τιμὴν ἢ εἰς ὅτι τ' αἰ
 ἢ ἄλλο πρὸς ἀφ' ἑαυτῶν τοῦ σώματος· ἀλλ' ὁ μὲν νόμος,
 πῦν κωδὶ ταῦτα ἐτελέτο· οἱ δὲ ἄγιοι, ἀλλ' ὅτινός ἐφ' ὅθ
 τέλεια θ' ἡμῖν· μὴ δὲ ἄτελ· ἢ μέλος ἢ αἰσθητικὸν ἔχοντες·
 ἀλλὰ πᾶν τ' τέλεια καὶ ἄρτια τῷ θεῷ παραστήσαντες τὰ μέλη
 αὐτῶν, καὶ ἁπλῶς καὶ τὰς τέχνας· γέροντας δὲ ὡς καὶ παῖδας
 καὶ προσφορεῖς δὲ καὶ· ὁμοῦ καὶ ἐκ τῆς τῆς ἐν τῶν νόμων
 σωματικῶς προσφερομένης· περὶ ὧν λέγει ὁ θεός· διὰ μὲν
 τοῦ δαδ, οὐδὲ ἔσθαι ἐν τοῦ δικού σου μόσχου· οὐδὲ ἐν
 τῶν ποιμνίου σου χιμαρίου· καὶ πάλιν ὀλοκαυτῶν οὐκ ἐ-
 δοκίμας· διὰ δὲ τοῦ ἡσυχίου, τίς ἐξήγησε ταῦτα ἐν τῶν
 χερῶν ὕμνων· πλὴν καὶ ἐν τῇ πόλει αἱ καὶ οἰκονομικῶς
 αἱ θυσίαι σὺν χωρὶς θύσαν· ἀλλ' ὁ μὲν νόμος ἐκ τῆς μετ' ἡμῶν
 τῆς καὶ τὸ πρὸς ἀδελφότητος· ἀλλ' οἱ ἄλλοι ταῖς δὲ καὶ ὅτι
 προσφορεῖ· καὶ κίρυνες μὲν τῆς δὲ καὶ ἄλλ' ἡμῶν ταῖς δὲ καὶ
 ἔλεγχον τοῦ καὶ τοῦ· καταλύεται πλὴν· δι' ὧν ταῖς καὶ ἡ
 αἵμασιν αὐτῶν, τὴν μὲν ἁμαρτίαν καταλύει· τὸν δὲ
 κόσμον καθαίροντες· καὶ ἀπὸ τοῦ νόμου ὑπαρξουσὶ σωματικῶς
 ῥωσῶν· τοῦ καὶ τῶν προσφερέων παρ' ἡμῶν· καὶ ὀλοκαυτῶν
 καὶ τοιαῦτα θύσιν· τοῦτου γὰρ σωματικῶς νοουμένου, θυσίαι
 ἦσαν τὰ ἄλλα· πῦν κωδὶ, οὗτοι οἱ μαρτύρες, οἱ καὶ τὸν νόμον

κίτρινος τοσούτον τοῖς ἄλλοις ἐν ἡμῖν, ὅσοι νοητικοὶ τὰ
 ἄλλα. τοιοῦτον ἐστὶ παρ' ἐμῶν τὸ πρὸς τὴν νῦν πωλημένην
 ἐκφύον, ὅπλα κότεροῖν σακχόνος. ἐστὶν ἁνὴρ μοισιν ἁμοιοί.

Οὗτος κίτρινος ὡς ἄνδρες. ἐστὶν ἕξ:

Διὰ σομαι φωνὴν ὑμῖν ταύτην, τοῖς κίτρινον. ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι
 τὸν ἄνδρα, ὡς φωνήν τε τῇ ἀναμνήσει. καὶ οἱ ἄλλοι ἄνδρες
 μάθῃ τε τὴν μοῖν ἡ δόξαν, καὶ τὸ καύχημα τῶν χειρῶν
 οὗτος τοῖνυν ἐκπαρχόμενον μόνον τῆς καὶ λιμνῆς ἡρώου τοῦ
 πόλεως μεγάλῃς τῆς ἀφροῦς. περὶ ἡλ. σποδὲν, ἐστὶν ἄν
 καὶ δωσας φῶ, καὶ ἡλ. μετὰ χαρτὴς σὺ κλητὸν μουλῆς.
 καὶ τὰ πρὸ ταύτης ἐν αὐτῇ. καὶ ὡς ἀνὰ τοῖς ποταμοῖς, φιλοτι-
 μίσαντο ἡ φύσις ἐπὶ τοῦ τῶν. καὶ οἱ ὀνόματα καὶ ἡσυχία τοῦ
 ἡσυχία περὶ ὧσε καὶ ἡ κείνωσε. καὶ πάντ' ἐταφύσκα
 ἡσυχία αὐτῶν χεῖρσιν. τοῖς δὲ τῶν φύσεως ἡσυχίας κτήμασι.
 πρὸς τὴν αὐτοῦ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ. τὴν αὐτοῦ ἡσυχίας
 τὴν φιλοπονίαν. διὰ καὶ τῶν λόγων τὸ κράτος ἐκ τῆς ἡσυχίας
 τῶν τε καὶ φιλοπονίας καὶ τῶν ἡμῶν. καὶ ἡ αὐτοῦ καὶ
 ποικίλῃς καὶ τὴν παίδων καὶ ἀφροῦ. τοῦ μεν δὲ ἀφροῦ
 τοῦ ποικίλου, τὴν πολυμάθειαν αὐτοῦ. καὶ ὅτι πολλὰ
 ἐπιστήμας καὶ τέχνας ἐκ τῶν ἡσυχίας. διὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι
 οὐ μετρίως τινὰ δὲ ἐξ ἐκ τῶν ἡσυχίας πρὸς ἡσυχίας. ἀλλὰ τὸ
 ἀκρότατον ἡλ. καὶ καὶ τὰ πάντα τὰ μετὰ τῆς παιδείας,
 ἀόδιμοι γέγονε. καὶ τοῦ μεν ἀφροῦ ἐν μετὰ τινὶ τέλει,
 ἐν ἡσυχίας τῶν ποικίλων καὶ τῶν πρὸς πάντ' ἐπὶ ἡσυχίας.
 τοῖς δὲ πολυμάθῃς, ἐν ἡσυχίας τῶν ἐν δὲ μετὰ καὶ τῶν
 ἀφροῦ. μαμονδὲ πάντας ἐν πασίν.

Τῶν μεν οὖν λόγων καὶ οἱ λόγοι μαρτυροῦν. ἐστὶν ἕξ:

Οτι μεν οὖν φωνὴν ἀφροῦ καὶ ποικίλων καὶ περὶ τὴν παιδείαν
 τῶν λόγων, μαρτυροῦσιν οἱ λόγοι, οὗ ὅτι ἐκ τῆς πίστεως ποικίλων

[illegible]

[illegible]

καὶ αὐτοὶ ἔχοντες ματὶ ζῶντι πρὸς τὴν τοῦ ποδομένου διεξί-
 και οὐκ ἐκράτηθον μόνον ὑπὸ τοῦ καὶ μοι ταύτης, ἀλλὰ καὶ
 πῆρυν πρὸς τὴν διὰ τοῦ δαίμονος. ἀλλ' ἴσως ἢ ποίησιν αὐ-
 τὸ μαρτυρεῖον τοῦ αἰγίου γεγραπτος, οὐ τὸν κῆρυξ ἀλλ' ἐγὼ τῆς
 κόρης ἐρρωθῆναι. ἀλλὰ τὴν ἀνὰ λαχίδα καλουμένην.
 ἐστὶν οὖν ἡ πρὸς τὸν ὅτι καὶ ἀμφοτέρωθεν γέγονε. καὶ πρὸς τὸν οὖν γὰρ
 ἐν τῷ ἐξοργισμῷ αὐτοῦ λόγῳ φησὶ πρὸς τὸν οὖν γὰρ ἀφῆκε
 ταύτην τὴν ἀλαχίδα, καὶ κηρύσσει αὐτῷ πρὸς τὸν οὖν γὰρ
 καὶ αὐτὸν ἰδὼν τὴν παρθένον, ἐλθόντα. λοιπὸν οὖν ἵς
 ὁ μέγας θεολόγος τὸ ἀνγκαιότερον ἐγερθεὶς καὶ φιλοκαλοῦμεν.
 ὁ δὲ μαρτυροῦντος, τὰ μὲν ἐπὶ τὸν ἀλαχίδα, ἡ περὶ τὰς
 τοῦ μεγάλου κηρύσσειον, παρήκον. αἱ δὲ τὰς παύσας τοῦ.
 ἀλλ' ὡς τις μὲν οὖν πρὸς σὺν δὴν σε ταύτην σὺλῃσαι, τὴν κατὰ
 πάντας ἀσφαλῆ καὶ σωφρονα. μαῖμον δὲ ὡς τῆς ἀναισχυρῆς
 τοῦ δαίμονος, ὅς τις πρὸς τὸν αἰῶνα τὰ τοιαῦτα τοι αὐτῷ πολυμα-
 κένης καὶ ἄς τὸν παρὰ δέχον παρὲν διὰ τοῦ ὅφως καὶ τὸ
 πρὸς τὸ λαχόν. καὶ ἐν τῷ ἰσχυρῶς γέγονε. ἰδὼν ἡλθονοί
 ἀτελοὶ τοῦ πρὸς παρὰ γέναι ἐν τῷ πρὸς τὸν οὖν, καὶ ὁ δαίμονος
 ἡλθε μετὰ τῶν. ἡλθε δὲ ἵνα τὸν ἰσχυρῶς ἐξελθῇ. τέλος δὲ.
 καὶ αὐτῷ πρὸς τὸν οὖν, τῷ ἀσφαλῆ καὶ τὴν κηρύσσειον
 γέγονε. ὁ δὲ πρὸς ἀσφαλῆς. διὸ ἔρως οὐκ ἐκ πρὸς τὸν οὖν
 πρὸς τὸν οὖν. καὶ πρὸς τὸν οὖν αὐτῷ πρὸς τὸν οὖν. ἐπὶ δὲ ὁ δὲ λόγος
 ἐκ τῷ περὶ τοῦ ἀσφαλῆς. τὸ δὲ ἀδαμιάσιν καὶ πρὸς τὸ
 μόνον. καὶ δὴ τοῦτο πρὸς πρὸς μὲν ἀνὸς καὶ τὸ πρὸς τὸν οὖν
 ἀφῆκε τοῦ τῆς ἀντὶ τῶν, πρὸς τὴν πρὸς τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν
 καὶ σωτῆρας. καὶ πρὸς τὸν οὖν καὶ πρὸς τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν
 ἡλθε τῆς πρὸς τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν. ἡ δὲ καὶ τὸν οὖν
 ἐπὶ τὸν οὖν διὰ τοῦ ἰσχυρῶς, ἡ δὲ καὶ τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν
 πρὸς τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν πρὸς τὸν οὖν.

Λὺν ὁ μὲν ἐσθ' ἄρα· ἐπερωτῶν ἤν' ἔστι· ἐλάε' ἐκ:

Λὺν φησὶν ὁ μὲν κτιστὴς ἀνὸς διὰ τοῦ ἐνεργῶν τοῖς πᾶσι δαί-
μονες· οὐ γὰρ ἴσμεν αὐτὴν ἀλ' ἔχον, ὅς περ ἀπογῆας ἑωρεῖν
σπεύδουσιν· ἀλλὰ δαίμονα φησὶ λ' ἔχον· θελοῦσι τὰ τοῦ τοι ποι-
λοῦν· εἴ τι γὰρ ἴνα κοινωνοὶ ἐξ ἡμῶν τοῦ πατρὸς· ἐμὲ δὲ τοῦ
δαίμονι ἔν, αἱ μακρὰ κτίσασα· ἡ δ' αἰτία, ἔγωγε τὴν ἐπιμουλ' τοῦ
πυκροῦ, τυχὸν γὰρ ἀπὸ τῆς αἰτίας τοῦ πρὸς τὰν τοῦ θεοῦ ἐκείνου
στρεῖσκοῦσα· καὶ ῥοπή τις καὶ ἀνδρομολισμός· ὡς αὐτὰ
λ' ἐπὶ ἐναντίου πρὸς τὴν λογισμῶν, ἵα τὸν πρὸς αὐτὴν
ἀποκρῖνεται· ἐπεὶ μὲν τὸς δὲ καὶ ἐπιμαίνοντες, διὰ νί-
σας· λοιπὸν φοβήσασα τὴν πρὸς αὐτὴν, καὶ θρόνον ἐκτετα-
κῆσα ἀγωνίᾳ· καὶ φῶς τοῖς ἀφ' ἡμῶν ἀλλ' ἐνεργῆ ἐναντί,
τὴν ἐκτετακῆσιν κτείνασα· ὡς οὐκ ἐστὶν ἐκείνου σὺν ἀπολ-
ἐνεργῶν τὰ διὰ ἀπολόν· τοῦτέστιν ἐκείνη, τὴν πτεχάται
αὐτῶν τοῦ λεγομένου δὲ μίουργῶς κακῆ· ἔχον τοῦ οὐρανίου
ἀπὸ τοῦ τῆς κακῆ· ἀλλ' οὐκ ἀποσας τῆς πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς
τοῦ κακοῦ ὑπὸ ἐκείνου· οὐδὲ γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐκ κακοῦ ὑπὸ ἐκείνου,
ἡμῶν ἡμεῖς τοῦ μελλόντος· ὡς περ καὶ οὐκ ἐκείνου τοῦ
φωτός· σὺ γὰρ οὐκ ἐκείνου· πτόινω σὺ γὰρ ἐκείνου· τοῖς ἐκείνου
θερμανομένη καὶ αὐτοῦ μὲν σφοδρῶς τὸν, ἐπὶ κατὰ
τοῖς αὐτῶν μὲν· καὶ πρὸς αὐτὴν αὐτὴν σὺ γὰρ οὐκ ἐκείνου
ἀπὸ τοῦ ἐκείνου τοῦ ἐκείνου· καὶ οὐκ ἐκείνου σὺ γὰρ οὐκ ἐκείνου
ἀπὸ τοῦ ἐκείνου πρὸς ἐκείνου, ὡς τὸν δαίμονα βίβλος
ἵστα· καὶ ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκείνου αὐτῆς θάμνητος
τοῦ τῶν ἐκείνου τοῦ ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκείνου· οὐ γὰρ τοῦ
ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκείνου,
ὅσα ἐκείνου πρὸς τοῖς ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκείνου,
ὁ δὲ θάμνητος, ἐκείνου πλεονεχίαν καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκείνου
αὐτῶν τὴν ἐκείνου· ἡ γὰρ ἐκείνου οὐ πρὸς ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκείνου.

ὑπὸ πρὸς θεῶν ἐτυραννῇ το. ἀλλ' ὅ περὶ λέτομον φέχ' ἵππου ἴν
 ρατέφυγεν, ὃς καὶ ἀνέμοις ἐπ' ἱμῶ. καὶ ὑπὸ ζομόνοιο ἦδ
 τοῦ μαθῆτα. καὶ πρός τῶν ἄλλων τοῦ πέτρου, κουφίτης
 ἀναφ' ἑρ' ἀπὸ τοῦ κατὰ μαπίζες. καὶ περὶ πατρὸς ἐπ' τῆς
 θάλασσης, ὅτε δάφοις. καὶ λεγεὼν αὐμὸν ἄς χρίσας ἄσελ
 θόν' α, συναρῶσιν ἱγὰ τοῖς ὕδασι. καὶ ῥυταί μὲν, ἐκ λῆμκου
 λεῶν τοῦ δανιήλ. ῥυταὶ δὲ ἐκ τῶν τοῦ ἰωνῶν, φεύγοντα
 ἄς θαρσῆς ἀπὸ πρὸς πύλινον. διὰ τὸ μὴ θελῶν ἀδῆναι
 αὐτοῦ τὴν πρῶτην. καὶ αὐτοῦ τοῦ πρὸς ἡτοῖς κλ' πρὸς τῇ,
 εὐχόμενον μὲν τοὶ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς κτῶσις ἀπαλῆχοις. οὐκ
 δὲ καὶ ἐν φλογὶ τοῖς τρῆς παῖδας. οἱ ἄγγελοι οὐκ ἔστι
 τεῖν, καὶ τῇ φλόγι εἰς τῆς τοῖς σὶ παρὰ λῆχας. ὡς
 καὶ τὸν αὐμοῦ χροδονόβρ' ἦν, οὐκ ἔτρες ἐκ μετὰ λῶμον
 ἄς μέσση τοῦ πυρός. περὶ πρὸς δὲ μενέοιο, καὶ ἰδού ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρ^{ας}
 τέσσαρας λευμῶν. καὶ ὁρῶσι τοῦ τ' ἐστὶν ὁμοίᾳ ἡδ^{ας}.
 αὐτοῖς οὖν δὲ τοῖς ὁρῶν ἡδ^{ας} τοῦ τοῖς παῖδας ὁ θεὸς
 ὁνομάζῃ. τῶν μὲν, ὡς τότε κη-τεχομένοιο αὐτοῖς οὖν,
 καὶ τὴν ἡρώδην ἐκ ἡνωτοῖς κοῦτας. τὰ δὲ καὶ διὰ τὸ τὸν
 πρ^{ος} αὐτῶν αὐμοῦ ἡδ^{ας} εἰς τοῖς χλ' δακατὰ τὸς ἡδ^{ας}.

Ταῦτα καὶ πλὴν τούτ' ἐπιφράζουσ' ἐπ' αἰετός.

Ταῦτα φησὶν ἐλεγενησάρδης. ἥ δὲ ἐμὸν ὑμῶς. ὃ καὶ
 θάλαττα καὶ ἀνέμοι ὑπακούουσιν. ὃς καὶ κουφίτης τοῦ
 ὑπὸ ζομόνοιο. καὶ ἐν πελάγεσι περὶ πατρὸς. καὶ σὺ ζῆς ἐκ
 λῆκου, καὶ ἐκ κοίτης. καὶ ἐν φλογὶ. ὡς δανιήλ, ἰωὴ ἀνέτοιο
 παῖδας. ὃς καὶ σὺ θύνεις ἐρῶσιν καὶ θεὸς τὴν σωφροσύνην
 παροῦσαν, οὐδὲν κἄν περὶ ταῦτ' ἡρώδην ζομόνην ἐκινδυνεύει.
 ταῦτα ἔλεγε καὶ τὴν θηοῦν κ' ἔλεγε. ἵνα ὡς παρ' ἡδ^{ας}, παρ' ἡδ^{ας}
 μοῖσιν. καὶ μὲν τοὶ καὶ φλογὶ τῆς στήνης παρ' ἡδ^{ας} τὴν ἡδ^{ας}
 προῦμῳ ἔλεγε. διὰ δὲ τοῦ ταῦτ' ἡδ^{ας} οὐδ^{ας}. ἐν μὲν, ἵνα μαρῶ

το καλῶς οὐ χρεὶν ἐπιμουλάετο. καὶ ἵνα ὑφέλῃται τοῦ ἄλλου
τῆς φλογός. τοῦτέστι τοῦ καλῶς. Τὸν ἄλλο φαντασάμενος διδύμῃ. ὅλη
Γὰρ πύρος ἐβλά. ὅλη δ' ἔρωτος καὶ ἡμιος. ὡς περὶ τῶν ἐν ἡ
ὕφαιρουμένων ἡ φλογὶς πύρ. οὕτω καὶ ὑφ' αὐτῶν καὶ ποτὶ τοῦ ὑπο
απομάνων λίξις κρατῇ καὶ τῆς ἄλλης σωματικῆς κακώσεως
ἡ τῆς σφαιρῆς καταμαρμίνετ' ὑπερβαίνει. ἄλλοτερον δὲ ἵνα
θνήσκωσιν. οὐδ' οὐδὲν οὕτως, ὡς κομοπαθησάμενος ἄ
καὶ τὰ δακρυῖα τὴν αἰτοῦ φελοῦν ἀνιφελοῦν τ' :

2 **Π**οθῇ τε τὰ ἐξ ἐκείνου διότι τοῦ διγμήματος. ἡ δὲ ἐξ ἐκείνου
Εστὶ καὶ τὰ περὶ τοῦ καὶ τὰ ἀπολούδα τοῦ διγμήματος. ἡ γὰρ ἡμεῖς
Γὰρ καὶ ὑπερτῆς παρθενοῦ καὶ ὑπερτῆς τοῦ ὄρατος. μή τις καὶ
αὐτοῖς ὁ ἔρωτος καὶ τῆς ἡμετέρας. ἀλλὰ καὶ φουῇ δε. ὁ ἔρωτος γὰρ
πῶς ὡς ὁ ἔρωτος γέγονε τῶν καὶ τῆς αἰνῶ. καὶ ὑποχρῆμα
εἰς τὴν παρθενοῦ ἐαυτῶν καὶ ἡ δὲ αἰτία. ἐν ἡμέρᾳ
ἡ παρθενοῦ δὲ ἔρωτος καὶ δέ ἡμετέρας. καὶ τῶν που ἔρωτος. τοῦ ἀπο
σελλόμενον καὶ τὰ τῆς δαίμονος. ὁ δὲ ἀπελθὼν μιν ἡ
τῶν καὶ τῆς αἰνῶ τῆς αἰνῶ ἡ τῶν. καὶ περὶ φρονῇ τῶν
αὐτοῦ ὡς ἀδελφῆς. καὶ περὶ φρονῇ τῆς. ἀποχραίνης ἐκ
τῆς ὑπερτῆς καὶ καταφρονῇ τῆς καὶ καταφρονῇ τῆς ὑπο
κῶ τῆς αἰνῶ. καὶ ἀμύνεταί αὐτὸν ἡ σοικὶ τῆς αἰνῶ. ἡ
τοῦτο δὲ κοινὸν καὶ ἡ τῆς αἰνῶ. ἡ τῆς αἰνῶ ἡ τῆς αἰνῶ
παθῇ τοῦ ἀμυνόμενου. καὶ ἡ λυσιτελεῖ τοῦ δαίμονος αἰνῶ
λέγεται τῆς καὶ τῆς ἐρωτικῆς. καὶ ὡς περὶ ἐρωτικῆς καὶ
καὶ τῆς περὶ βίαιως φερόμενον. ὡς δὲ καὶ τῆς ἐρωτικῆς
ἀπὸ τῆς τῆς πρὸς πέσον ἡ καὶ ἡ ἀμυνόμενος. ἐπὶ τοῖς πέμπτων
ἐπὶ ἀνιφελοῦ. οὕτω καὶ δαίμων περὶ τοῖς βίαιων. ἡ τῶν
εἰς τῶν καὶ πέμπτων αὐτοῖς, ὡς περὶ βίαιων ἀνιφελοῦ
τῆς παρθενοῦ ἀποκρουθῆς. καὶ ὡς ἐπὶ τῆς αὐτοῦ αἰνῶ
σοῦλ. **Τ**οῦτο δὲ φωνεῖται ὡς φωνεῖται πρὸς ἐκείνους.

[illegible]

[illegible]

μὴ καὶ αὐτοῖς. καὶ ἵνα μὴ λέγω πρὸς τὸ κατεφρόνησε
καὶ σάρκα καὶ ὀστέα καὶ οὐκ αὐτὴν ὅπως ταῖς θεότηεσσιν
ἐρεθίσεν ὁρμαῖς, καὶ ὑφονεῖται. καὶ ὁ πῶς τε μέμ-
πει αὐτῷ ἐν τῷ καὶ ὁ μὴ λῆν, οὔτε τὸ μόνως ἐν τῷ
ἡγάσασθαι τὴν ἐν τῷ εἶναι. αὐθαδὲς γὰρ καὶ ἀλαζονικόν,
οὔτε τὸ μόνως φιλοῦν. ἀπελὲς γὰρ καὶ ἰσοπῆγόν. τὴν
ἀεὶ ἐξ ἑμφοῦν κρησὶν ἡσάλετο, ὡς ἐστὶ σκόπῳ πρὸς
κουσαν. καὶ ὁμοίως ἀπέχουσαν ἀπελὲς καὶ αὐθαδῆ.
ἵνα σαφελῶς τὴν περὶ λόγου φιλοτιμίαν. ἡ γὰρ
ἀφρονίαν. ἄρροιαν καὶ ἀσπίλῃαν, ἐν οἷς ἐκείνων
ἐπαίδασκε. καὶ δόγματ' ἀπαίδετ' ἐκείνῃ. καὶ
ἀνδρῶν βίους λογογραφῶν καὶ ἐκωμιάζων ἐκείνους
ἐκόσμησε. καὶ τὴν θεοτῆτε μνημονεύον ἀρχαίου
ἡσυχίας φύσεως. (ὡς διαφορῶν δὲ ἐπὶ σωματικίου
ἡσυχίας ἀποφάσιν, αὐτὸς ἡσυχίας ἀρχαίου ἐπανήγαγε
λόγῳ. ἀσπεκτικῶς ποιούμενος καὶ τὴν ἐν ὧσιν ἐκ τὴν
συναείθμωσιν. τὴν μετ' ὧσιν διὰ τὴν μονάδα
θεοτῆτος, καὶ τὴν μετ' ὧσιν. τὴν δὲ συναείθμωσιν.
διὰ τὴν τελευτῶν τελευτῶν πρὸς ὧσιν. ἐν οἷς ταῖς
ἡσυχίας ἀσπύλως. καὶ συναείθμωσιν τῆς τελευτῆς ἀδίας-
ρίτως. ὅς ἐστι παρὰ δόξιν. ἵνα τοῖς ταῖς ταῖς ταῖς
φύσεων τὴν ἀμείψαν περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ αἰῶ-
νος, τελευτῶσιν τὸν λόγον. **Ε**μμένονα δὲ
δεκτικῶς. ἐπὶ τῶν ἰδέεσιν, ἐπὶ τῶν ἐξ ἡμῶν.

Μαινόμενος φησὶ καὶ χριστιανῶν ὁ δεκτικῶς, μᾶλλον ἐπὶ
λαλεῖ καὶ περὶ μόνον λαλεῖ καὶ νικήσας, παρὰ χριστιανῶν
ἀπανταῖς. ἔωρα γὰρ ὅτι ἐκείνῳ τῷ σκηπτικῶν τοῦ
λογίου καὶ φιλοσόφου, ἐκρήτησε σὺν αὐτῷ καὶ τῶν λογ-
καὶ τῶν φιλοσοφῶν καὶ τῶν χριστιανῶν οὐδ' αὐτοὶ περὶ ἐξ ἡμῶν.

Διὰ τοῦτο σφαιρικὸν ἐνόμιζε τὴν γλῶσσαν τοῦ αἰτίου
 περὶ ἐλάν πρόσθετον. τοῦτέστι ἐξείσαι αὐτὸν, ἵνα μὴ
 αἰώνηται ὡς φωνὴ διδασκῶν. ἣ δὲ τοῦ ὑπὸ τῆς
 γλῶσσης αὐτοῦ περιζωμενοῦ ἐστὶ τάξις, ὡς περ ἄλλοι
 καὶ φωνοῖς. ὅτι δὲ τὴν ἐξείσαι τοῦ αἰτίου δὲ κίτος συμ-
 βαλέσθαι αὐτῷ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ἐκείνη. τοῦ ἔργου
 ἔδειξεν. οὕτως γὰρ ποίησε καὶ ἐξείσαι αὐτὸν.

Επεὶ δὲ γὰρ ἔπασσαν προσμολὴν ἐκείνη. ἰδὲ ἐκείνη
Καθὰ περ φησὶ πλάτων παρὰ τὸν Πλάτωνα, ταῖς τῶν κινῶν ἐκείνων
 προσμολῶσας αὐτῆς ἀφροῦ διδύμῳ. οὕτως καὶ ὁ
 μέγας κινῶν ὁσὶς, ἔπασσαν προσμολὴν ἀνδρὶ μὴ ὡς ἀπε-
 κρυσταλλοῦ. καὶ οὐτέ γὰρ διὸν ἐπὶ τῆς λίαν ἐχαινομένη, οὐτε
 κακῶν ἀπὸ γλῶσσης ἐστὶν. καὶ τέλος, ἐξείσαι τὸ ὑπὸ δυνά-
 ἐξείσαι δὲ, τοσοῦτον δὲ ἐστὶ τοῦ μεγάλου νομίσαι αὐτῶν
 τὴν τιμωρίαν. καὶ τοὶ κακῶν ἐστὶν τοῦ οὐδὲν, ὅσον οὐδὲν
 τοῦ οὐκ οὐ φροντίσας. τῶν ἄλλων ἣ ἡ τὴν ἐκείνην
 οὐκ ἐπὶ τῶν σφαιρικῶν. νοῦθ' ἑστῶν. ὑπὸ γλῶσσης. παρὰ τὴν
 πρὸς μένος τοῦ ὑπὸ ἀνθρώπου ἀφροῦ ὅσον. οὐδὲ γὰρ ἐκεί-
 νη ἐκείνη ἀφροῦ αὐτοῦ συμπεριλαμβάνει αὐτὸν οὐκ
 καὶ τὴν ἐκείνην ἐκείνην ἀφροῦ. ἀλλὰ κινῶν δυνάμει καὶ
 τῆς κινῶν αὐτοῦ, τὸν οὐκ ἐκείνην. καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν
 ἐκείνην δυνάμειν κινῶν αὐτοῦ. διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτῶν
 πρὸς τὸν αὐτῶν ἐκείνην παρὰ τὸν οὐκ ἐκείνην. ἔστιν οὐκ ἐκείνην
 ὅτι καὶ ὁ λόγος ὁ διὰ τῆς κινῶν, μετὰ δυνάμειν αὐτῶν πρὸς τὴν
 δυνάμειν ἀνδρῶν καὶ ἀνθρώπων αὐτῶν αὐτῶν. ἰδὲ διὰ τοῦτο
 τῆς γλῶσσης μὴ μόνον ἔχειν οὐκ ἐκείνην. οὐκ ἐκείνην ἐκείνην
 τῆς κινῶν. ἀλλὰ τὴν αὐτῶν ἐκείνην. ἐκείνην δὲ γλῶσσης.
 καὶ ἀλλὰ πρὸς τὴν διὰ τῆς κινῶν ἐκείνην ὑπὸ δυνάμειν αὐτῶν.
 τοὺς πρὸς τὴν κινῶν αὐτῶν αὐτῶν. καὶ πρὸς τὴν δυνάμειν αὐτῶν

κατωμαμεν προτιμαίνων ἀπομακρύνει πάθων τοῖς ἀθ-
ηταῖς. ἀλλὰ νομίζον τὸν αὐτὸν ἡμῶν περὶ αὐτοῦ τὰς περὶ αὐ-
φορμείας μικροῖς καὶ μεγάλαις ὁρθεταῖς. μίαν δὲ εὐεργε-
σίαν τὴν κλόναν φυλάξαι. καὶ ὁμοιωθῆναι ὅσον διωκτὸν τῶν
θῶ τοῖς σαρκὸς δεσμίαις. ὅφισιν ἔρεμι. ἐφοῖς ἐμὰ ῥά-
τοις. ἥς ἀπορρέει καὶ ἐλαφύς φθάνει τοῦ πρὸς τοῦ καλοῦ.
τοῦ τέτι τοῦ θῦ. μίαν δὲ ἀνασφάνου πολυμῶν, τὸ
νὶ καὶ τὸν διὰ μολον. νὶν καὶ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ δὲ μοδίνου
ἀλλὰ οὐ σὺν πρὸς καὶ ἀνὰ τίτα τέτι. ἔτι τοῦ ἀπο-
οικεῖν πρὸς ἕ. καὶ ὁμοῖος τοῦ τοῦ φθάρτος, πρὸς
τὸν ἐστὶν ἕ. καὶ ὁ πῖρος τοῦ τοῦ γινώσκοντος, ὁ ἑλάνου,
πρὸς τοῖς τῶν ἐκείνῳ ἄνωγισα ἀνταγωνίζονται ἀλλὰ
αὐτοῦ θάρτος, οἱ ἐκείνῳ θάρτος. ἀλλὰ ταῖς πῖν
ὁ αἶμα καταφρονῶν ἐφῶν. καὶ τὸ πῦρ τιμὸν νομίζον.
καὶ ἡ μῦθρα τὰ ἀνελθόντα. καὶ τὸν λίμον ὡς τρυφὴν ὑπὲρ
βαλμοῦσαν ἀναδέχεσθαι. τοῖς δὲ θάρτου αἰσίων φίλων ἐ-
τῶν οὐ γινώσκων παρὰ τρέχον, ὡς ἐμπόδιον πρὸς τὴν τοῦ
μαρτυρείου ὁδόν. καὶ ταῦτα οὐ κέλεται μόνον, ἀλλὰ καὶ
πρὸς τοῖς πῖν. ἐργαλογίων ἡ δὲ πολλῶ πλέον πῖν
ἀναμαρτυρεῖ. καὶ τῶν κατὰ αὐτὸν ὑποδῆμι πρὸς τὸν
ὁμοιον ζῆλον καὶ ἀλγ. πάντα γὰρ τὸν θάρτον ἀπόστολον
ἐξέμειν. καὶ σκευὰ ἀνέστατο ἔχειν, ἵνα ἡ κηρύσσει
σκευὰ ἀνέλατ. τὰ τῶν ἀνελθόντων. ἀπὸ τῶν
πολλῶ τῶν ἀχρῶν ἡ σὶ καὶ παντελὴς ἀχρῶν. ἡ καὶ τὸν
μέγαν μαρτυρεῖ. σκευὰ ἀνέλατ. ὡς πῖν ἡ σ, ἡ
ταῖς περὶ τῶν τῶν, ἡ γινώσκοντος πῖν.

Οὐτὶς διανοοῦμενος ἡπείανός, καὶ τὰ ἐξ ἐκείνης.

Οὐτὶς φησὶ πῶν ὡς ἡπείανός, πολλοὺς ἀπετέλεσε μάρτυρας.
καὶ τοῦ τοῦ τοῦ ἔργου μὲθον μέγαν κομίζειται. μάρτυρας γὰρ

καὶ αὐτοὶ γίνεσθαι, παρά τὸν ποταμὸν Γάλον. ἐνὶ κρημνῷ
 εἰς τὴν κρημνὸν μὲν τὰ ἴσους ἵνα ἀποτμηθῇ, ὑποκλαυδὶς
 τοῦ μετὰ δὲ κίονος ἰσίου ἑσάντος. καὶ ταῖς πολλαῖς βασιάνοις
 αὐτὸν περὶ κρημνοῦ τὸν ἡμεῶν δὲ καὶ σφραγίσθαι τὴν ἀποτομὴν
 τῆς κρημνὸς ἐπιτίθουσιν, ὁ θαυμαστός. οὐχ οὕτως
 τὴν ἀρετὴν, ὅσον διὰ τὴν μεταβολήν. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ
 προῶν παρὰ λαμῶν τυπωσὶν ἄρα καὶ κανὸν ἀρετῆς
 διασωθῇ, οὐχ οὕτως ἐστὶ μέγα. ὡς τὸ αὐτὸν τὴν ἀρετὴν
 ἐλέσθαι θεοσεύειαν. τὸ μὲν γὰρ παρὰ λαμῶν ἀσέβη,
 καὶ φύλαξι, τῆς σὺν θείῳ ἐστὶν. ἐδίξεται γὰρ τις ἐκ τούτου.
 ἢ τοῖς τοῦτοῖς καὶ ἐκ τῶν τοῦ ἀγαθῆς αἰσίου χυνοῦ σωθῆσθαι.
 ἢ ὅτι σὺν θεοῦ τοῦτο καὶ κοινόν. οὐκ ἐκείνῳ οὐδὲ σπῆντον.
 τὸ δὲ μὲν παρὰ λαμῶν. ἀλλὰ αὐτὸν εὐρὴν τὸ ἀγαθὸν καὶ
 ἐλέσθαι, τούτῳ ἐν ἀμουλίᾳ καὶ σωθῆσθαι τῆς ἀνωτάτω.
 καὶ τὸ μὲν τοῖς παρὰ λαμῶν τῶν πολεμολόγων, πολλὰ
 καταρτίζεσθαι. τοῦ δὲ εὐρὴν τοῖς μὲν παρὰ λαμῶν, ὁλίγα
 τὰ παραδείγματα. αλλοῖον δὲ καὶ κρημνοῦ ἐκείνου φαίνεται.

Οὕτως καὶ φησὶν ἐκ τῆς τοῦτο, καὶ οὕτως ἐστὶν ὁ θεὸς
 κίπτεσθαι. ὅτι ἀεὶ κατὰ τὴν τοῦ μίον, ἢ πρὸς τὸ τοῦτο
 ἢ πρὸς τὸν τοῦτο. τὸν γὰρ ἐκείνου θάνατον, ὀνομάσθαι
 οὐχ ἡ κατὰ τὴν καὶ τὸν τοῦτο. ἀλλὰ πρὸς τὸν τοῦτο καὶ
 κατὰ τὸν τοῦτο. ὅτι ἐκ τῶν τοῦτο καὶ τὸν τοῦτο
 σωθῆσθαι, καὶ ἐκ τῶν τοῦτο πρὸς τὸν τοῦτο. ἢ πρὸς τὸν τοῦτο
 καὶ δεσμεύουσιν. ὡς πάλιν λέγει αὐτός. ἐπὶ τὸν τοῦτο
 γὰρ φησὶν ἐκ τῶν τοῦτο καὶ τὸν τοῦτο. ἐκ τῶν τοῦτο
 νῦν ἀπολαύσας τοῦ δούλου σου ἢ μαρτυροῦν ἀλάττειν, ἐκ τῶν
 τοῦ τοῦτο ἀποτμηθῆναι. καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐκ τῶν τοῦτο
 ἐκ τῶν τοῦτο μαρτυροῦν. τῶν τοῦτο καὶ τὸν τοῦτο
 θαυμαστὸν γὰρ ταῖς παρὰ λαμῶν. τὸ μὲν γὰρ ὄνομα

κωπει αὐτοῦ, πολλὴν παρὰ τοῖς ἁγίοις ἰσχυρὰν καὶ φημι ζῶσαν.
τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὡς θορυβὸς παρὰ μνηαίῃ τινὶ ἐστὶ πολλὴ
ἐκρύπτεται, ματρίν κενὸν τὸ νομῶν. ἐρῶν δὲ τοῖς πᾶσι
κλαυδίον αὐτοῦ τὸν ζῶντα αὐτὸς ἀρχαῖον· ἐκρύπτεται δὲ
ἢ τε τοῦ θύπνουν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὡς φημι λόγον ἐκείνου
ἢ τε καὶ δοκίμους αὐτοῦ· ἢ δὲ τὴν ἐκείνου φέροντες
ζῆτισομεν τὰ τοῦ αἰῶνος ἁγία· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐστὶν ἰδιον
ἄνθρωπος τὸ κοινὸν ἀρχαῖον, τιμὰ πάλιν ἐτέρη ἁγία δὲ
καὶ δι' ἐκείνης τὸ σῶμα τοῦ μαρτύρου διὰ πολλὰς τε
φανεροῖς, ἵνα καὶ μνηστικὰς ἀπαθῶσιν· ὡς περὶ ἁγίων
σας αὐτὸς αὐτὸς· καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ἀποκρί-
ναι διὰ τῶν μὲν φόρων, οὕτως καὶ τὴν ἁγία ἀποκα-
λύψῃ, καὶ δὲ παρὰ τοῦ σῶματος αὐτοῦ, καὶ
ὁ αἰὶς τὸ λῶν θάψῃ ἐκείνους· καὶ οὐκ ἔστιν ἀφανὲς
καὶ τιμὰς ἀρχαῖας· ἀπὸ δὲ περὶ πολλοῦ
τιμῆς τὰς ἀνθρώπων τῶν μαρτύρων· ἀλλὰ τὸ ἰσχυρὸν
αὐτῶν ἐκρήττων, οὐ σὺν χωρὶς δὲ τοῦ τοῦ τοῦ
τοῦ λῶν θάψῃ αἰῶνος· **Τ**ὰ μὲν οὖν παρὰ μὲν τοῦ
τοῦ σῶματος αὐτοῦ τὰ παρὰ μὲν, καὶ ὅσα ἀνέχοιμεν, οὐδὲν
ἢ πῶς ἀνέχοιμεν τὰς ἀρετὰς τοῦ αἰῶνος· καὶ τὴν ὑπολήψασθαι
ἐκείνου, ἢ ἐκείνου αὐτοῦ· καὶ ταῦτα δὲ ἀρρήκτως ὅσον
δοῦναι καὶ ἀποδοῦναι τὴν ἐκείνου αὐτοῦ
καὶ ἁγίων· καὶ ἐκείνου αὐτοῦ· τὰ δὲ ἁγία ὅσα παρὰ
ὑμῶν παρὰ αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς· οἷον, ὅτι δαίμονας ἔπε-
λαίνα· νόσοι δὲ αὐτοῦ· καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ αὐτοῦ καὶ
ἐκείνου αὐτοῦ· τὸν ἐκείνου αὐτοῦ τοῦ σῶματος αὐτοῦ
αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς πρὸς ἡμᾶς· μάλλον δὲ τὰ μαρτύρων
τοῦ μαρτύρου ὅτι ἐκείνου αὐτοῦ· τὸν δὲ ἐκείνου αὐτοῦ
σῶματος αὐτοῦ· ἐκείνου αὐτοῦ τὸν ἐκείνου αὐτοῦ.

αἱ παρ' ἑσέοι, τὴν κατὰ φρόνησιν τῆς (σφικτός· αἱ ὑπὸ λυγρὸν,
 τὴν δ' αὖρ σταθεροσμίαν, τὴν τοῦ σώματος ἑκδοσιν· οἷντοι,
 τὸ ἀνέσθον τὸ πρὸς τὰ πάθη· οἱ γέροντες, τὴν σώμασιν· οἱ
 αἰνῶσαι, τὴν δικαιοσύνην· οἱ λόγῳ διαφέροντες ἑσσοφοί,
 τὸ τὰ ἄρμόζοντα καὶ πρὸς ὠφέλειαν λέγειν. ἀλλὰ μὲν
 σπερ· ἡ δὲ σοφία ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνόνυτα· οἱ ἑρῆς, τὴν δικαιοσύνην
 ὁ λαός, τὴν ὑποτακίαν· οἱ δὲ θυμοῦντες, τὸ μὴ περὶ τὴν ἀπα-
 ρχήν τ'· ἀλλὰ παρὰ καλῶς καὶ ἡμετέρας τῶν ταῖς
 χρῆσταις ἐλπίσιν· οἱ δὲ μεροῦντες, τὸ φοβεῖσθαι τὴν
 τῆς ἀμελείας πτωσιν ἐκείνους μέγ'· πάντες τὸ πρὸς
 τὰ τὰς καὶ τὸ τοῦ δικαίου· ἵνα μὴ τε φανερώσῃ καὶ ἡ δὲ
 τὸ πρὸς ἡδονὴν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀμαρτήματι, μὴ τε ἀφανώσῃ
 ἀλλὰ τῶν δοκούντων ἀπατῶν· μὴ τε ως σκότος πολέμῳ
 αὐτὰ τὰ σκοτεινὰ ἐργα καὶ ῥύσασθαι ὑποτίθῃ· μὴ τε ὅφρ'
 ὁ δὲ πρὸς τὴν μετὰ σχηματίζομενος ἀεὶ ἡλεονφωτός· τὴν τε
 ὑποκρινόμενος ἀρετὰν ἀδύνατον ποτὶ θεῖαν εἶναι, ἀπα-
 τῆ καὶ ὑποκλέπτει πρὸς ἀπάτην·

Αφροῦ ὁ φθάλμιος ἀλφεινός, ἐκ γλῶσσης· ἐκ τῆς ἐξῆς·
Αφροῦ ὁ σίφησι τὸ τὰς αἰθέρας αἰὲς ὁ πλοῦσι αἰετῶν λαίμομεν,
 ταῦτα αἰὲς πλοῦσι τὰς αἰθέρας ποιήσασθαι· οἷον, ὁ φθάλμιος μὲν
 ἐλαίμομεν, ἵνα κατὰ νοῦν μὴ ἀεὶ ἔργα τοῦ θ' ἐκείνου μέλα-
 ναῖντον· γλῶσσαι δὲ, ἵνα ἐκλογώμεν τοὺς ἐσσοφίους,
 καὶ ὑμνῶμεν τὸν ποιητὴν· ἀφροῦ δὲ, ἵνα θήσῃ σφοδρὰ
 αἰνεσέως ἀμφοτέροις· χεῖρα δὲ, ἵνα ἐλεημοσύνην ποιῇ.
 ἐκ δὲ τῶν αἰσθητῶν φθάλμιος πορνὴ καὶ κλέπτει, ὁ δὲ χεῖρ ἀπάτη·
 ὁ δὲ γλῶσσα αἰσθητῶν φθάλμιος· ὁ δὲ ἀφροῦ τὰ μάταια παρὰ
 λέχεται, γίνεται πρὸς ὅτι ἀνὴρ μὴ δόξῃ τ' ὅφρ', αἰτία
 τῆς ἀπάτης· καὶ τοις γε δὲ ὁ ἄνθρωπος ἀλλοιῶν τὰς τὸν θεοῦ
 ἢ πίστεως καὶ τὴν ἀποστολήν παρ' ἑσέοι, εἶναι πρὸς

Τὰς μεθ' ἑαυτοῦ δι' αὐτῶν καὶ μεταξὺ νικήσαντας, τοῦ ἡγῶ-
ντος τῶν ἰσχυρῶν. θαυμάσιον γὰρ ἐνέβηκεν αὐτοῖς τὸν κόπον, ἀποδοῦ-
ναι τὴν μάχην καὶ φωνῆσαι τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἐμνηστεύσασθαι πρὸς
οὐκ αἰδουμένους, ὡς ἐφ' ἑκτονόμῳ πάντων τῶν τοιούτων
ἐν σοὶ. καὶ πάλιν ἐν φωνῇ ἄλλῃ αὐτῶν ἐξομολογήσους
ἔχουσιν τοῖς ἰσχυροῖς, ὅτι ποικίλα θαυμάσια ἐποίησας ἐν
ἐμαυτοῖς. καὶ νῦν καὶ ἐγὼ θεωρεῖν ἀποβλέψω, ἐν αὐτῇ
καὶ τὴν ἀπόστολον. ἄρτι γὰρ φησὶ μελέπω ἐν ἐσθ' ἡμέρῃ
ἐν αὐτῇ ἡμέρῃ. ἡγοῦμαι ἐν σκεπτικῇ ἀμύδρῳ. ταῦτα ἡμεῖς
ἀποδεχόμεθα, καὶ διὰ τοῦτο προσεχόμεθα πάντες διακεκλήμεθα.

Οὐτως οὖν τῶν ἐμῶν λόγων αἰστέχαι, ἐλάεεσθε·
 ἡ παλαιὸς τοῖς τε θενώσι θυοῖς τέλειω, αἰωνόμαζον
 ἀπαρχὰς· ἐτελείω τοὺς δὲ πάντοις καὶ ἄνθρωπος διάφορος·
 καὶ τῶν ἡμῶν σάντι ἐν μετὰ ὁρμηπία τὸ πρὸ τῆς ἀρχῆς
 κόπινος ἐδίδοτο γέρας· παθλον. θάλλος δὲ ἦν οὐτος
 ἐλαῖ· ἐν δὲ δελφοῖς μῆλα, ἀκούσιν αἰσθησθὲς ὁ λόγος
 ὀνομαζέσθαι· ἀπὸ παλαιῶν γένος τοῦ παθλονὸς ἐγέλασθαι.
 ἐν δὲ τῇ αἰσθητῇ ἐκείνῃ, πῖνός κελεύει· ἐν δὲ μετὰ
 σελίνα. ἀπὸ τῶν τοιούτων δὲ παθλον οἱ ἄνθρωποι ἵστανται
 ἔφωκοι καὶ νέοις τιμῶντο· οἱ πνεύματα δὲ ὑπὸ τῆς
 καὶ ἄθλοισι· μεγάλων πόνων μικρὰ γέρας κομίζονται.
 οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἄθλοισι, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς μάχαις
 καὶ ἐν ταῖς θαλαῖς ἐκστρέφουσιν· ἐπὶ δὲ εἰς διήναι ἄνδρας
 τὰς δύσχευτας πεινῶντες, ἵνα σέφανον φθαρτῶν
 λαίωσιν· ἢ μῆλα, ἢ πῖνιν, ἢ σελίνα· οὐδὲ δὲ καὶ περὶ αὐτῶν
 θυοῖς καὶ ὑπὲρ τῶν λόγων σου καὶ ὑπὲρ τῆς ἀθλῆσεως οὗτοι αὐτῶν
 παρέμουν προσέχοντες· ἀλλὰ λόγος ἐστὶν ἡμῶν· κατὰ
 ἄλλον γέρας τοῖς τιμῶσι τὸν λόγον· ἢ τε τὴν μονοεικήν καὶ
 ἐν ὑπόστατον, ἢ τε τὸν τῆς σοφίας καὶ τῆς λογικῆς παιδείας·

διὰ καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους καὶ τὸν σὺν μουλὴν παρ-
λαμμένα· ὅτι καὶ τοῖς τῶν μαρτυρῶν ἀποκριμαῖς
καὶ τοῖς κυροῦν τῆς ἑορτῆς, συμφερὸν ποιῆσαι πρὸς τὴν ἐπι-
στέαν. ἀλλὰ δὲ τοῦ λόγου πῖρα φησὶ· ἐπιγράφεται
γὰρ ἡς τοῖς λόγοις. ἀλλὰ πᾶς πολὺτα ἐν ταῦθ' αὖ καὶ λόγῳ
τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐσιώπα, καὶ ἥχε τοὺς λόγους αὐτοῦ.
ἐπιγράφεται δὲ καὶ ἡς οὐκ αἰών· οὗτον παραμύτην. ἀλλ'
ἐπερουφείλον τοῦ αἰτοῦ καὶ σὺμμα δι' αὐτὴν, ἐξισωτὴν γενοῦ.
ἡγουσιν ἀναφρέα, καὶ τὴν δὲ μοσὶ φέρων διορθῶται·

Τίς ἐν τερμινίς ἡνέξαται ἀπὸ τῶν ἀννομηθῶν ἐπὶ αἰετῶν·
τίς ἐν τοσαύταις φασὶ τερμινίς καὶ βία ἡνέγα παρὺ μῶν τῶν
ερμινῶν· οὐκ ἐμείσσε, ἀλλ' ἐξέταπτε· σφῶν τὰς φά-
τοις αἰετῶν, ἀνῆμαλ' ἐτέμετ' ἐν σὺν πᾶσι πρὸς τὴν
καὶ λέγειν· ποῖαν δὲ ἐν ἐμοὶ σοφίαν καὶ ἐπιστήμην ἐν λόγῳ
κατανοῶτε· ὅτι καὶ ἐμὴς ἤκουσε δὲν ἑορτὴν, πρὸς λόγους
μεμινῶτε· ταυτὸν δὲ ἦν καὶ σοφίαν καὶ ἐπιστήμην ὡς
πολλῶν ἰδοῦν ἐνθεσπότητι· καὶ νῦν τῶνδε λόγῳ. ἀλλ'
ἡ πάντες ἐμὴς σοφία καὶ ἐπιστήμη, οὐκ ἐπὶ πᾶσι διὰ
πολεμοῦμεθα, ἀλλὰ δι' αὐτὴν, ὡς ἐν τῇ νῦν σκευῇ τὰς
ταῦτα ὀνόματι. τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην. τίνες δὲ,
σοφίαν ἦν καὶ φασὶ γινώσκοντες ὅτι καὶ ἀνθρώπων πράξεις,
ἐπιστήμην δὲ, τῶν περὶ τὰ ἀφ' ὧν αὐτὴν ἔχοντα κατὰ γινώ-
μειν. μετὰ τῶν μὲν τοῖς αἰσθητοῖς φασὶν· ὅτι ἐν ὧν αἰσθη-
εἶς ἐπὶ τῶν καὶ διεραιῶν, οὐδεμίαν ἐν ἐμοὶ εὐρέσκει σοφί-
αν ἐν ἐμὸν τοῦτο διὰ δὲ ὅτι ἐγώ, καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἐγώ, καὶ τὴν
μὲν αὖ αὐτὸ ὀνομαζοσὶ· ποῖον; ὅτι ἐπεὶ ἡμῶν σὰς διόλῳ
τοῦ κυρίου τῆς ζωῆς μου, νεκρὸς γενέσθαι τὸ νόσημα· καὶ
ἔχον τινὰ πρὸς αὐτὸν πρὸς πάσθην. καὶ σὰς δὲ τῶν τῶν ἐν ταῖς
μὲν αὖ καὶ ἐν τοῖς πολλοῖς καὶ ἀλαμπῇ. ἐκείνῳ δὲ

φανεροῦσθαι καὶ ἀνδραμνημέλουσαν· πρὶς αὐτῇ
 παύλοσκοπασα τὸν ἑρμῆ· ἀπεθάνε περὶ καὶ ἡ
 ζωὴ ἡμῶν, κέκρυπται σὺν τῷ χῶρῳ ἐν τῷ θῷ· ὅταν ὅχι φανῇ
 ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθῶμεν ὅτε ἐν
 ἀόξει· ὡς περὶ τὰ ὁμαρτὰς τὰς κρύπτει· ὡς ἀν' ἡ ἐν τῷ
 ὁμαρτῷ, ἐκείνου δὲ περὶ θρασυθῆτος φαίνεται τὰς λάμπει,
 οὐ τὰ κρύπτει· ὡς ἐν τῷ φθαρτῷ τοῦ πτωχῷ μὲν σὺ μὲν,
 ὁ φθόλομεν ὡς κρύπτει οὐκ ἔστιν ἀνὰ πᾶσι τοῖς μὲν τοῖς
 τες δόξαν· ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο διαλύθῃ, τότε ὡς
 ἀόξει ἡμῶν φανῇ τὸ ἀληθές· καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν κρύπτομένη
 ἡμιούληθον δὲ φησὶ καὶ μετὰ τὴν κερδὴν γινώσκαι μετὰ
 ρητῆς· ἡ γὰρ προφῆτα τῆς, ἐπὶ τὴν ἐν τῷ λατρίῳ παρὰ
 μολὴν· ἀντὶ πάντων ὧν ἔχω, χυῖναι σαλμένος τὸν διαφανή
 κρύψαι τὰ ὁμαρτὰς τῶν, τὸν ἐν πολλῷ πόνῳ καὶ ὀλίγοις ἔ-
 ρισιόμενον· τὸν σὺν θεῷ ἐν θεότητι καὶ ἀντὶ τῆς
 κατὰ περὶ καὶ ὁμαρτὰς τῆς ἐξ ἑρμῆ, καὶ δατος· οὐ
 ἀίμοιο ῥά, πῶς ὁ θεολόγος δὲ οὐ σὺν ἀντέθηκε· πρὸς μὲν
 τὰ ῥέοντά, τὰ ἐστὶν· πρὸς δὲ τὰ σὺρόμενά, τὰ οὐκ ὡς
 ῥέοντά, μὲν γὰρ τὰ παρέρχόμενά, καὶ ἐν δὲ νῦν κἀρῶσθε
 καὶ μεταμολῶντ'· ἐστὶν δὲ, τὰ ὁμαρτὰς τῆς, καὶ
 σὺρόμενά, μὲν, τὰ καὶ τὴν καὶ χαμαὶ πᾶσι καὶ ἐπὶ τῇ
 οὐκ ὡς τὰ ἑστῆα· τὸ οὐκ ἀντὶ τῶν ῥέοντ' καὶ χαμαὶ σὺ
 ρομένων τὰ μόνιμα καὶ ἑστῆα καὶ κτήσασθαι· αὐτὴ ἐν τῇ
 σῆπτῶν προφῆτῶν· μερίστη μὲν, ὡς περὶ τὰ λατρία
 γινόμενα· ὡς οὐκ ἔστιν δὲ, ὡς περὶ ἀθανάτα καὶ ἀνέντα
 προφῆτου μὲν σὺν οὐκ ὡς φησὶ τοῦτο ἡ θέλον· τὸν κερδὴν να
 παντελῶς τῷ ῥίῳ· καὶ ἀντὶ πάντων χυῖναι σάσαι· ἡ δὲ μὲν
 ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἄλλοτερον λόγον κατὰ τῶν σῶσαι· παρακῶ
 ρῆσαι μὲν τῆς προφῆτῆς καὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ θεοῦ ὅτι

βουλομένοι· ἵππων τοὺς ἄρ' ἡνέθει μενοίσι· ἐξωδὲ δι' ὅλης μουτῆς
ζῶντις ὡς παιδὶν ὀνδιδάσκε διὰ τῆς θῆ' ἑσθῆς· μέμεις αὐτοῖς
μυλῶντων ὀνδὶ μὲν φ' αὐτῶν ἀποκλίσσεται· τοῦτο δὲ τὸ
ἐχθρῶν· τοὺς ἐστὶν ἑωσὺ ἀσπονδίου τοματὰ ἐλθόντα ἀποκλίσ-
σεται· καὶ μὲν· ἐν τοῖς γλῦκείοις καὶ πῦνκοις λόγοις ἐλθόμεσι·
εἰ μὲν δὲ τοῦτο τῆς ἐμῆς ἐστὶν ὁλοσφ'· ἐλθέεις·

[illegible]

[illegible]

μβαταὶντὰ καὶ διὰ τῶν ἁγίων διέρχωνται; οὐκ ἄσμεντο
 τρυφᾶν; οὐδὲ χρὴ καὶ τρυφᾶν ἐν ταῖς; οὐχὶ ταῖς ἐλπίσι τῶν
 μελόντων τρυφῶσμεν. Cυγνωσόμεθα

τοὺς αὐτοὺς μαρτύρους. καὶ τὰ ἐξ ἑ:

Oὐκ ἐν νόσσηται, πῶς τὰ ἐκ θεοῦ μαρτύρες ἐκτίσαντο;
 οὔτε ἄλλοι οἱ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην διδρασκόντες, οἷον ἡ πύξις
 πινέες σωχῆς, καὶ τῶν ἀσφαλέων αὐτῶν χειρόμενοι; ἔμελλε
 τῶν ἄλλων, οἱ ἐν κρήτῃ μαρτυρήσαντες, οἱ ἐν νῶν παντοῦ χειρόμενοι.
 διὰ τὰ ἀληθινὰ καὶ παρὰ ἀνέγκαι αὐτῶν ἐχόντες,
 πρὸς θεὸν καὶ δέως ὑπέμνησαν. οὐδὲ τὰ μέλλοντα ἤματι;
 ὅρα δὲ πῶς ἴσονται τὰς τῶν μαρτύρων δόξας καὶ δόξαι
 παρὰ αὐτοὺς, τὰ ἐν ταῖς ταῖς αὐτῶν. τὴν ἐλπίδα.
 τὸν ἐργαστήν. τὸν ἀντίδικον. ταῖς γὰρ αὐταῖς φασὶν ἐλπίσι
 καὶ ἡμεῖς ἀνέγκαιον ἔχειν. καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐργαστή.
 τοῦτέστι χορηγῶ τῶν ἐργῶν. καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπερβῆναι
 διὰ μολον ἀντικαθίσταται. καὶ τῶν μετὰ τοὺς αὐτοὺς
 πρὸς τοὺς μαρτύρους. ἐκ τῶν δὲ μένον διαφορον. ὅτι ἐκ
 μετ', ἐν τοῖς μαρτυρημαῖς ἁπλοῦς ἡ ἀκμή. τοῦτέστιν ὁ ἐξ ἑ
 καὶ σφοδρῶς τῶν κινδύνων, ταχὺ ἀνέπαυκα καὶ τῶν
 τὴν ἀπομάχην καὶ τὸν θάνατον. ἐν ταῖς δὲ ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς
 πόνοις, καὶ οὐκ ἐν μακροῖς. καὶ ἡ σιμὴ χαλῶν πρᾶσι
 παρὰ τὰ τε. τὰ οὖν διὰ τὴν παρεληλυθὴν ἀληθοῦς
 οἱ ἐπὶ μακρὸν ἀσκήσαντες. τῶν αὐτῶν τοῖς μαρτυροῦσιν
 ἀξιώθουσιν. ἢ λίαν ἐπὶ τῷ. ἐγὼ φασὶ παντὶ διακελεύειν
 ἀποδεῖσθαι πρὸς τὸν τοῦ ἀρετῆς αἰῶνα. καὶ μὴ πρὸς διδόν
 τοῖς κεραιῶν οὐκ ἀλλοιῶν ἀδύνατον μετὰ τὴν ἐν τῷ θεῷ
 ζωῇ λυσιπείαν καὶ τὴν ἐκ θεοῦ ἀποκατάστασιν. ἐν ταῖς γὰρ
 μετὰ τοῖς, οὐδὲν οὕτως ἐχρόνω πένοντα. παρεληλυθὸς
 γάρ κεραιῶν, οὐκ ἐπὶ δυνάμει πένοντα. διό καὶ οἱ παλαιοί

τὴν φύσιν τοῦ χεῖνου δηλῶσαι μουλόμενοι, νεανίαν αὐτὴν ἐρεθίζον.
Τὰ μὲν ἐμπροσθεν τῆς κερδαλῆς κομῶν τ'. τ' δ' ἐὸ πιάδην, ἐπὶ χλω-
μεῖον ἐνὶ φαιλαφ'. ἀνὴρ τοῦ μοῦσι πτεροῦ ποσειδῶνος, μέν,
ζῶντας τὸν λαμῆσαι. παρελθόν τ' δ' ἐὸν δαμῶν. πάντες
οὖν τοῦ χεῖνου φηδὲ μῦθος. Ε γάρ εἰς αὐτὸν μὲν ἐν τῷ χεῖνι,
ἐκ τοῦ σῆτος τοῦ ποσειδῶνος. ἐν τῷ ἐξ ἑκ:

Εκ τοῦ σῆτος οὖν ἐν τῷ ποσειδῶνος. ἐγὼ δὲ αὐτὸν μὲν ἐν τῷ χεῖνι,
τοῦτο δ' ἐλέγχει, οὐ τοῖς τό τε μαθητὰς μόνον το πικρῶς καὶ
σωματικῶς τῆς τοῦ δαῖστος ἀφαιρῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐμὲν ταῦτα
φυσικῶς καὶ ἀλλογορικῶς ἀπὸ τῶν τῶν κτλ. ποσειδῶνος ἐστὶ
τὴν τῶν οὐρανίων ἐμὲν ταῦτα νῆφειν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν
καθὼς ἐστὶ γὰρ. ὅταν γὰρ φησὶν ἐν τῷ ποσειδῶνος, πάντας ἐλθὼν
ποσειδῶνος. Ἐπὶ οὖν οὐκ ἐστὶ, ὅτι αὐτὸν μὲν ἐν τῷ χεῖνι, ἀπο-
λουθῶσιν αὐτῷ. φησὶν μὲν τὸν πλάτωνος κόσμον, ἢ τοῦ ποσειδῶνος
κοσμῶν, καὶ τὰ τοῦ κόσμου ἀπατῶν. κόσμος γὰρ λέγεται
καὶ τὸ ἐξ ὧν καὶ καὶ τὸ ἐν μέσῳ σῶμα. κόσμος γὰρ
καὶ τὰ εἰς ἐκείνου καὶ τὸ καλὸν ἀρμονία καὶ διακόσμησις.
ὡς τὸ, ὁ ποιῶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, συντάττει τὸν κόσμον αὐτῶν.
ἐστὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ πλῆθος. ὡς τὸ, ἐξ οὗ κόσμος
ὁ ποσειδῶνος αὐτῶν ὑπάρχει. ἄλλο τε δὲ καὶ ἡ κοσμητικὴ τέχνη
ὕλη καὶ καὶ ἐκείνη. ἐν τῇ ποσειδῶνος αὐτῶν δὲ λεγέσθαι, ὡς ποσειδῶνος
ἐκείνη τὸν νοῦν. φησὶν μὲν τὸν πλάτωνος κόσμον. τοῦτέστι τὸν
ποσειδῶνος αὐτῶν καὶ καὶ ἐκείνην. ἀφ' ἧς καὶ ὁ διακόσμος κοσμοκράτωρ
λέγεται. οὐ καὶ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου κοσμοκράτην. ἀλλὰ
ἀλλοτρίως καὶ ἄρχειν. γενόμεθα καθαρῶς τοῦ ποσειδῶνος.
τοῦτέστι τὸν αἰετῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώπων. μὴ δὲ ἐξ οὗ ποσειδῶνος
μὲν τὸν κοσμητικὸν ποσειδῶνον. ἢ τὸν ποσειδῶνον ποσειδῶνος.
οὐδὲ ἀνθρώπων ἐκείνων δουλοῦν. ἄλλοι τοῦ ποσειδῶνος
τῶν καὶ ποιῶν τ' καὶ σῶν τ'. τιμῶσιν αὐτὸν καὶ τὸν ποσειδῶνον

ὁ παρεν μέν τι χυτῆ μὲν· μίκα δὲ κρίζοντες αὐτὴν τοῖς
 ἀτίμοις παλῶσιν· ἀδεάδμεντο μὲτὰ νόμον, ὅτι ἀπὸ χυ
 χείστα τοῖς κλουμῶν, χυτῆ ἀναξίως τοῖς τοιαύτοις ὁ τῶν
 κλῶσκι· μετὰ δὲ μετὰ τῶν ὧν τὴν σαρκινὴν, ἥ τὴν πικρὴν
 τὴν ἐμπαθὴν, ἥ τὴν ἀπαθὴν· τὴν πικρὴν, ἥ τὴν ἀπαθὴν· τί ποῖς
 μὲν μᾶλλον αὐτοῖς τῶν παθῶν διὰ τὴν χαρὰν σφραῖσαι· οἷον
 ὅτι λογιζόμεθα διὰ τὴν ἀγένην τὴν κατὰ νόμον αὐτῶν
 χυτῆ· τί τοῖς ὀφρμένοις ἐκσταμένοις, καὶ οὐχί τοῖς
 τοῖς ἀρετῆς περὶ τοῦ κλουμῶν· ὑπὲρ ταῦτα τῶν παθῶν
 σφραῖσμεν λέγουσι· ἐπὶ τοῖς ὀφρμένοις αὐτῶν· ἀναξίως
 τῶν παθῶν τοῖς πού κείνοι αὐτῶν ἀπασι· -

Ε καὶ οὐ γὰρ ἀνέστητε ἢ, καρποφορεῖτε τῷ ᾧ ᾧ. ἐὰν ἐξέτε:

κατος φησιν ὅτι αὐτὸν δυνάτο' ἐστὶν ἄρ' ἂν, διδόναι τῷ ᾧ. οὐ τῷ
 ὅτι ἐν τῷ ἀλλετρονομίῳ διακελεύεται. οὐκοφθίσιν ἐν τῷ
 τοῦ ᾧ σου κινῶς. ἑκατοκτὶ τὴν δυνάμει τῶν χαρῶν διδόναι
 ἐνκαίρῳ παντὶ, ἐν κ' ἡμέρῃ καὶ ἐν νύκτι. πρῶτον, ἵε μεσημερίῃ
 καὶ ἐν ἑσπέρῃ. ἵε τὸν ἐν ἐσπέρῃ καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ ταῖς λοιπαῖς
 ἡλικίαις. καὶ διδόναι ἐν ἰδέῃ παλαιῶν καὶ νεωτέρων.
 ἡ δὲ διδόναι μὲν ἐστὶν, αἰδία φορῶν. ὁ μὲν γὰρ ἐστὶν κοσμικὸς
 βίος. ὁ δὲ μοναδικός. ὁ δὲ ἱερῆς τῆς. ὁ μὲν ἐν τῷ μῶ. ὁ δὲ ἐν
 ἀγαμίᾳ, καὶ τὰ τοιαῦτα. πρὸς αὐτὴν δὲ πλεονεξία ἐστὶν.
 ἀδύναμις καὶ ἀδύναμις. ὑγία καὶ νόθος. χαρὰ καὶ θλίψις. ἰσχυρὸς
 ἀνέσας καὶ περὶ σωμαί. καὶ καὶ περὶ σωμαί καὶ τὸ
 ἀδύναμις αὐτὸ χάρισμα. καὶ τὰ τὸν ἀδύναμις, ἵε αὐτὸν
 ἐν τῷ χάρισμα. ὁ μὲν οὕτως. ὁ δὲ οὕτως. ἵε αὐτὸν τῶν διαφω
 ρεῖν αὐτῶν ἀλλοτρίων βασιλῆων καὶ σωμαί, πλεονεξία καὶ
 πλεονεξία καὶ πλεονεξία. πλεονεξία καὶ πλεονεξία. ὅτι ἐν τῷ
 οἰκίᾳ τοῦ πρῶτου, μονὰς πολλὰ ἔστι. τοσούτον θεοῖς πάντες,
 ὅσοι ἐσθλὸς. ὁ γὰρ ἀσθλὸς, τοσούτον θεοῖς πάντες ὅσοι

ἀπομαμμοῖ δ' ἀκριβέστερον ἢ τὴν τοσοῦτον ἐκαστοθήμενοι
ταῖς θύταις καὶ οὐκ ὡς ἀληθεύουσιν, ὅσον ἐπερωτήσαμεν. οὐ γὰρ δὴ
μόνον ἀπὸ ῥυμῆς θείσαι, ἀλλὰ καὶ σὺ κληῖσαι ἀπὸ θύκας.
ὅθεν τὰ ἀσφάλεις. καὶ ἀπὸ πλάκας ὅθεν ἀγωνί. ὅθεν
ωρεῖται τὸ ἐκ ταμῆος ἀποθήμενος. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ οὐ
ὅσον τῆς σὺ μομδὲς τῶν καρπῶν. καὶ πολλοὶ ἐπερωτῶντες
ἀρετῇ, πάλιν ταῦτα ἀπέβαλον ἐξ ἐπιμουλῆς διαμαλῆς καὶ.

ἔς φερέτω τις ὁ μὲν χῆμ, ὁ δὲ τὸν μὲν χῆμ. ἡ δὲ ἐξ ἑ:

ἀρετῶν διαφόρων ἡσθεῖς ἀνὸ δὲ. ὁ μὲν πολλοὶ σὺ φρεσὶν ἡς
φερέτω χῆμ, ὁ δὲ πῦς. τὴν αὐτὴν μοσύν. ἐπὶ τοσοῦτον
χῆμ ἡσθεῖς τὴν περὶ αὐτὴν. ἄλλος, τὸ ἔχον περὶ θύμειαν ὅθεν ἡ
μοσύν, καὶ ἀπὸ τὸ δύναιτο. ἄλλος τὸ ἀποδέχεσθαι
ἐπαινῶν τὸν περὶ θύμου μόνον. καὶ διὰ τοῦτο ἐφαρμυμέν
ἐπὶ τοῦ δύναιτο ἐξ ἑρῆς. οὐ γὰρ τὸ μὴ δύναιτο ἐστὶν ἐν ἡ
τίον, ἀλλὰ τὸ μὴ μολυβδαί. ὁ μὲν καὶ πηλοφῆς τῶν περὶ αὐτὴν
ἀρετῶν. ὁ δὲ τὸν θεωρητικὴν. ὁ μὲν λόγον καὶ κυρὸν λεγόμεν
ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ τὰ λόγου γινόμενα καὶ κρείσσει. ὁ μὲν δὲ δασκάλ
ἡς φερέτω διδασκαλίαν μὴ σφαλομένην. καὶ μὴ οὐκ ἐν
αντιούμενον τῇ διδασκαλίᾳ. ὁ γὰρ διδάσκων μὴ τὰ ἀλλὰ
περὶ τῶν δὲ, τὰ ἐναντία. ἀλλὰ τῇ μὲν μὴ ἀχρεῖ, ἐφελκῶ
τὸν σφῶν. τῇ δὲ ἑτέρᾳ ἀποθῆναι αὐτὸν. ὁ δὲ μαθητὴς
ἀιδότω ἀκοὴν τῇ θομαίν. καὶ μὴ πῦρ. ἀλλὰ ἀνυμνῶν
δεχομένων τὰ λεγόμενα. ἢ ἐν τῷ μονατοῦ τῆς καλῶς διατί
νυτοῦσαν καὶ διακρίνουσαν τὰ διδασκόμενα. ἄλλος ἡς
φερέτω παρθενίαν αὐτὴν. τοιαῦτα δὲ ἡ μὴ μόνον ἐκαστῇ,
ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κατὰ τοῦ δουλέου. ἵνα μὴ δὲ καὶ διανοιῇ
ἐρῶμεν. ἢ σωματοσὺν κοσμήτου τινὸς περὶ αὐτῶν. ἡ γὰρ
παρθενὶς φρεσὶν δέμναι τὰ τοῦ κυρίου. ὡς τε τοῦ νόμου
σαντε λῶς χρεῖται. ἄλλος, καὶ τοσοῦτον τῶν τῶν σεμῶν.

[illegible][illegible]

οὐ δὲ οὐδ' ἀνέμνησαν τοῦ κήρυγμα· ἀλλ' αὐτοὺς ἀρεστῶς τῶν
 φρονέειν ποιοῦντο· ἡσέφερον δὲ ὁμοῦ χυσοῦν δὲ ἀρβύρων· ὃ
 δὲ λίθου τιμίως ἐγκαταφθισκομένοισι καὶ ῥραφισκομέν
 ἡσὼν ἀρχιερεσὶ τὴν ἐπιμέλειαν· αὐδὲ γυναικες, υἱάτων καὶ
 κόκκινον λίσανησθμένα· ἡγουσὶ διακεκρωσμένα· οἱ δὲ
 ἀέρμιν κελῶν φοινίκου αὐτῇ· ποίσησθαι φασὶ τὸ κήρυγμα
 τῆς σκηνῆς, ἐκ δὲ ῥμιν κελῶν· οἱ δὲ δέρας ἐκ τῶν αὐτῶν
 ὁ περὶ τῶν φανυλότητων· ἡγουσὶ τελέεσθαι τὸν ἐκ λήπ
 τὸ γὰρ φαύλον φασὶ ποτε μὲν, ἐπὶ τὸ κακοῦ λαμβάνειν
 ποτε δὲ τὸ κήρυγμα λαοῖς ἐν ταῖς· οὕτως καὶ ἡμεῖς σὺν ἡσέφω
 μιν ἐν τῇ σκηνῇ τῆς ἐκκλησίᾳ· τοῦτέστι τῆς σωατοῦ τῆς τῶν π
 ἡν κ' ἐπὶ τὴν τοῦ αἰῶνος φαύλου φωνὴν ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰ
 τῇ γὰρ ἐκκλησίᾳ ἡ τις ἐκ διαφθορῶν τῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν
 σωνοκοδομῇ· ὅχι σωσις πᾶσα· ἐν ᾧ καὶ τῶν φερόσι οἱ
 ῥαφισκοῦντες πᾶσα οἰκοδομὴ σωαρμολογομένη, αὐτῶν
 ἡ ναοῦ αἵτιον ἐκ τῶν· ἐν ᾧ αὐτῶν σωνοκοδομῇ ὅτι ἡ
 τοικιτῆς ἐκ τῶν· ὁ δὲ νῦν τοῦτος· ἡμεῖς φασὶ καὶ
 περὶ λῆψιν μετὰ καὶ αὐτοῖς προσφέρωμεν· σωδὲσθαι
 δὲ ἡμεῖς καὶ σωαρμολογῆσαι ἀντί τοῦ μεσελεῖν, ὁ φασὶ
 ἀρχιτέκτων, τὸ πᾶν τὸ αἷον· ὡς πᾶν παρτιδὸν τῶν
 αἷον, ὅτι γενέσθαι κατοιικτιέχον· πάντως δὲ καὶ πᾶν
 ἡσέφω γινώσκοντες τὰ ὀραμένα, οὐδὲν τὸ σὺν τῶν διδοσμενῶν
 ἐλαίωμεν· διό τὸ ὑμῶν πᾶν τὸ ὅσον ἡμεῖς ἐκ τῶν
 ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ αὐτοῖς· τὸ δὲ καὶ ἡμεῖς καὶ πολλὴν ἐμφάνον
 τὴν τοῦ ὅτι περιήμας φιλανθῶν, πῦτος ἐστίν· ὁ τοῦ μετὰ
 ὅτι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ παρ' ἡμῶν διδομένου οὐκ ἐμὲ γὰρ
 φιλανθῶν καὶ ἐπιδόσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν διάθεσιν τοῦ
 καρποφορῶντος· ἀπεφῆναι τοῦ πᾶν τῆς χάριτος οὐκ
 τὰ δὲ οὐκ ἐπὶ ὅσον ἐκ τῶν, ὅτι πᾶν τῶν ἐκ τῶν· οἱ

μετὰρ ἄλλοι καὶ πολλοὶ ἔχοντες ἐδωκεν. ἄλλα τοῦ θεοῦ
κτλ. ἢ δὲ ὅλον τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ ὁ λόγος αὐτῆς.

μὴ οὐκ ἀναιμὲν καὶ γενέσθαι ῥητός. ἔλαξεν:

μὴ ἀναμίσκῃσι γενέσθαι ῥητός. ἄλλοι γὰρ τὸ μέμον. ἄλλοι
ἀγενεῖ. καὶ δὲ διότι οὐδὲν ἔχοντες τοῦ θεοῦ ἄλλοι τῶς
δια τοῦτο καὶ τὸ θανέμενός, διὸ καὶ αὐτὸν ἔχον. ἄλλοι
μὲν ὅτι ἐστὶν, τὸ δὲ περὶ τὸν θάνατον. ταῦτάς τιν' ἄλλοι μὲν ἀπε-
τῶνεν δός. ἄλλοι δὲ ἐν δόσει τοῦ μάλου, ἵνα καὶ ποφορέσι
ὡς περὶ πικλίας. Τὴν μὲν ἢ δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀναμίσκῃ.
ὅτι τὴν φέρει, ἢ δὲ ὁρμήσας. ὑπὲρ ἄλλοι δὲ οὐκ ἀναιμὲν
περὶ σκεπτικῶν, διὸ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν. περὶ τῶν αὐτῶν
ἵνα καὶ αὐτὸ τὸ αὐτὸ ἀντικαταφορεῖται, τὸ σκεπτικῶν
αὐτῶν καὶ οὐκ ἀντικαταφορεῖται. λέγεται γὰρ περὶ τῶν αὐτῶν
ἐρημονίᾳ. οὐκ ὁφθαλμοὶ ἐκείνων πόνου. καὶ περὶ τῶν αὐτῶν
ἐν τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. καὶ ὅτι οὐκ ἀναιμὲν. ἄλλοι γὰρ
οὐκ ἀναιμὲν καὶ ποφορέσι ἐν τῶν αὐτῶν. ταῦτάς τιν' ἄλλοι
περὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. περὶ τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ἀναιμὲν
περὶ τῶν αὐτῶν, τῶν αὐτῶν ἀναιμὲν καὶ τῶν αὐτῶν. καὶ τῶν αὐτῶν
τῶν αὐτῶν ἀναιμὲν, τὸ μὲν ἐκείνων καὶ τῶν αὐτῶν. ἀναιμὲν
τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἀναιμὲν. τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν
πρὸς τὸν τῶν αὐτῶν ἀναιμὲν. τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν, ἵνα καὶ
μικρὸν ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν
φρόνους. τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν, ἵνα καὶ τῶν αὐτῶν. καὶ
ὑπομονὴ καὶ ἐν τῶν αὐτῶν. τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν, ἵνα καὶ τῶν αὐτῶν
ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν
καὶ τῶν αὐτῶν. ὅτι οὐκ ἀναιμὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. αὐτοὶ
τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν
τὸ, οἱ γὰρ ἐν τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. ταῦτάς τιν' ἄλλοι
οὐ γὰρ ὡς περὶ ἄλλοι δὲ μὲν ἀναιμὲν καὶ τῶν αὐτῶν. ὅ
ἀναιμὲν, οὕτω καὶ οἱ γὰρ ἐν τῶν αὐτῶν. ἀλλοῦτοι παρὰ τῶν αὐτῶν

ἀκείμην. μὲν γὰρ καὶ αὐτὸν τὰ τῆς θροῦς ἢ παρ' ἐνδὲξ
 μὲν ἀδικουσάνην. καὶ μὴ διασώζωμεν τὰ πρὸς τὴν νομῆς
 καὶ διασώζωμεν. τούτῳ ἐξ ἑρεμίου. οἱ ἀπολλύμενοι τὰς
 τὰς πρὸς τὴν νομῆς. τὸ δὲ ἐξ ἑκῆς, ἐκ τοῦ ἐναγέλιος. ὁ ποιῶν
 τὰς φωνὰς τοῦ κλέος τὴν τυχὴν αὐτοῦ τίθῃ σὺν σπέρτων πρὸς τὰς
 καὶ πάλιν. καὶ γινώσκω τὰ ἐκείνη, καὶ γινώσκω μὴ ὑπὸ τῶν
 καὶ αὐτοῖς. καὶ τὰ ἰδιαίτερα τὰ κατὰ νόμον καὶ ἐξ ἑκῆς
 αὐτά. πότεν, πότεν ἀπὸ ἀπίστῳ πῶς. ἀπὸ τῆς ζωῆς τῶν
 ἐπὶ τὴν μέλλουσαν. φωνάζωμεν φωνὴν ἡμεῖς οἱ ἑρῆς καὶ
 ποιμένες μὴ ἀφ' ἡμῶν ἄρξαι τὸ καὶ μακρὰ καὶ κόλασις
 καὶ τὰς διαίεζε καὶ τὸ πάλιν σε λέγ. ἀπὸ τῶν πρὸς
 καὶ περὶ μὴ ἀφ' ἡμῶν. καὶ ἔρχεται ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν
 πρὸς μὴ οἱ ἡσαν ἐν τῶν οἰκῶν. καὶ ἐπὶ φωνάζωμεν
 μὴ λαλῶμεν ἐκ χροῦ καὶ πάλιν τῶν ἀμαρτιῶν ἐπὶ
 πῶς καὶ τὰς ἐκ διμῶς. ἀλλ' οἱ τῆς πρὸς τοῖς φασί
 ὑπὸ τοῦ καὶ λεγόμενον, αὐτοὶ τὸ οὐκ ἐστὶν ἐκείνη. οὐδέ τοι
 ἐστὶν ἐκείνη καὶ ἀφ' ἡμῶν ἐστὶν. ἀλλὰ κινῶμεν. ἡ
 ἀφ' ἡμῶν τοῦ δι' οὐκ ἀποδοῦναι καὶ κόλασις. ἀλλὰ οὐκ
 τοῦ τε καὶ τοῦ λέγοντος πρὸς τῆς ἑκῆς. λέγεται αὐτῆς
 ἀμαρτία. ὅτι ἐξ ἑκῆς ἐκ χροῦ καὶ πάλιν ἀμαρτία.
 καὶ τοῦ ἑρεμίου. αὐτὰ πρὸς τὰς φωνὰς καὶ πάλιν
 ἀδικεῖ αὐτῶν. καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

τὰς πρὸς τὴν καὶ ποιμαίνετε τοὺς ποιμένας. ἐκ τῆς ἐκῆς.

τὰς πρὸς τὴν φωνὰς ταυτέσιν οὐκ ἐκείνη καὶ οἱ μαθηταί, μὴ δὲ λέγει
 ἀπὸ τῶν ποιμαίνοντων τοὺς ποιμαίνοντας καὶ διδασκάλους.
 μὴ δὲ ὑπὸ τοῖς αὐτῶν νόμοις ἐστὶν ἐκείνη. ἀλλὰ τῶν διδασκάλων
 καὶ οἱ καὶ οὐκ ἐκείνη. ἀλλὰ τῶν διδασκάλων καὶ οἱ καὶ οὐκ ἐκείνη.
 καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. ἀλλὰ τῶν διδασκάλων καὶ οἱ καὶ οὐκ ἐκείνη.
 καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. ἀλλὰ τῶν διδασκάλων καὶ οἱ καὶ οὐκ ἐκείνη.

Σπάρσας· μικρίνετε τοὺς ἐξουσίαν ἔχοντες ἱερῆς τῆς ὑμετέρας
κενύαν· μὴ δέ νομοθετῆτε αὐτοῖς· οἳ τινες μολυβδονόφλοιον
ὑμῶν νομοθετῆται ποιῆσαι καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἐκείνης· οὐ
τῆς ἐστὶν ἀρχῆς τοῦ ὅτι καὶ τῶν φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἀλλ'
ἡρμηνεύει, καὶ πῶρ· μὴ τοίνυν ἐστὼ τίς ποιμὴν ἐκ δόξης,
μὴ δὲ φείδω τῶν ὑπεράυτων· οὐδὲ πῶρ τοῦ ταχέως· ἀλλ' ὑπερ
τῶν ὑποχρεῶν· ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἀτιμότερος· ἡ δ' αὖ
χρῆμα· ὁ τῆς δευτέρης τάξεως καὶ πῶρ χέτερος τῆς πρώτης·
καὶ ὡς ἡ πρώτη σωεῖται οἱ ἐρατοῖ· ποιοῦν δὲ, ὁ τῆς δευτέρας
τάξεως καὶ ὑποφεικίας· ἀλλὰ πῶρ μὲν τῶν ἀποστόλων
λέγοντι· ἐκαστος τῆς ἑκείνης ἡ ἐκείνης, ἐν ταύτῃ μετέτω·
τοῦτέστιν ἐν τῇ τῆς ἐκείνης αὐτὸν ὅτι ἐκώλεσε, καὶ μὴ
τῇ τῶν ἐκείνων· καὶ ἡ ἐκείνη ἀνέειο· ἀλλὰ τὴν ἐκείνην
οἰκοδομῶν ἐργέτω· μή τις δὲ τοῦ ὄντος ἀκολουθῆν
καὶ ὑποτασσέσθαι ἀκινδύνως· ἀλλ' ὡς ὁ δὲ τῶν ἀρχόντων
ἐφείδω αὐτοῖς ἡγεμονίαν καὶ ἀρχὴν ἐκείνῳ δυνάμει.
ὁ φησὶν οὖν γὰρ οἱ ἡγεμόνες ἀγρυπνεῖν ὑπὲρ τῶν τῶν
τοῦ λαοῦ ὡς λόγον ἀποδώσόντες· καὶ ἡ ἐκείνη μόνη ἀποδοῦναι
τῶν ὑποχρεῶν· τοῦ πριμῆτος μικρὸν ἐκ τῶν ἐκείνων,
μέγας αὐτῶν οἰκνῶντος· μὴ δὲ ὁ τῆς ὑποταγῆς νόμος
καταλύσθαι, ἀλλ' ἐκείνη τὰ σωεῖται καὶ τὰ ὁμολογεῖται
τῆς ἐκείνης· οὐδ' οὖν τῆς γὰρ τὸ ἀρχὴν ἀλλ' ἵνα σὺ
αἰδανώτῃς τῶν κατωτέρων· καὶ ἐν τοῖς κτίσμασι
ἀλλ' οἱ δὲ, ὑποταγῆς τίς θεωρεῖται· ὅταν ἐκείνη τῶν
ἐαυτοῦ τῶν ἐκείνων ὑποταγῆς ἐκείνῳ τῶν ἐκείνων, καὶ μὴ τοῖς
ἰδίοις ὅροις ὑποταγῆς ὡς ἐκείνῳ, ὡς πῶρ τῆς ἐκείνης ἀρχῆς.
ἡ μὲν γὰρ τε καὶ νῦν ἀνδρὶ πῶρ καὶ ἀντὶ παραχωρεῖται
καὶ τὸ μετὰ τὸν ἀνδρὶ πῶρ· ἡ δὲ καὶ ἐκείνη τοῦ τῶν κατωτέρων
ἀξία καὶ κίνησις, λυοῖν δὲ πῶρ τοῦ τῶν ἐκείνων, ὡς πῶρ τῆς

ὑποτάσσεται τῷ ἀποστόλῳ. ἢ περὶ πολλὰ ἢ περὶ ὀλίγα. Τὸ παρὶς
ἀνάγκη συγκαταλέγεσθαι. Τούτου τὸν ἀποφρονόμον τῆς ὑποτάξεως
τὸν ἐν τοῖς κτίσμασιν, ἐπεφρονήμην ὁ ἀπὸ τῆς διδασκαλίας. ἥσα
ἡμεῖς ἐξ υἱοῦ αἰς ὑπερεχούσαις ὑποτασσάμεθα. οὐ γὰρ ἐστὶν
ἐξ υἱοῦ αἰς ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θυ. ὥστε ὁ ἀντίπαυόμενος τῆς ἐξ υἱοῦ αἰς
τῆς τοῦ θυ διδασκαλίας ἀνδεύει. οἱ δὲ ἀνδεύοντες, ἐαυτοῖς
κρίμα λήθοντες. μὴ δὲ ποιῶμεν ἀναρχίαν τὴν πολυτέλειαν.
τούτῃσι μὴ πολλοὶ θέλωμεν γινέσθαι ἀρχόντες ἐκ διδασκαλίας
σοφῶν. ἵνα μὴ διὰ ταύτης τῆς πολυαρχίας, ἐξ ἀναρχίας
ἐμπεσώμεν. Τὸ γὰρ πολυαρχῶν, πασιῶδες. ἐκ διαδοχῆς αὐτῶν.

Οἱ περὶ λόγους μὴ σφόδρα τοῖς λόγοις θαρρήτε :

Οἱ περὶ λόγους θαρρήτε τὰς ἐν νόμοις καὶ ἐν ἐξουσίαις, μὴ γὰρ
θαρρήτε τοῖς λόγοις. μὴ δὲ τοῖς τοῖς παύρεσθε. ἀλλὰ μὴ
δὲ σοφίᾳ δευτερεῖα καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγον. Τούτῃσι νῦν
τὸ πρὸς ὁκνον καὶ ὑποτάξιν ἡμεῖς. τοῦτο γὰρ ἀπαγορεύει
ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ὅθεν λέγων. μὴ γίνουδ' ἡμεῖς πολλοί,
μὴ δὲ σοφίᾳ δευτερεῖα μὴ ποτε ἐκπλαῖς. τὸ γὰρ ὑποτάξιν
βαίνειν τὴν ἐξουσίαν τὴν δι' ἐκκοσμήσιν, οὐ γὰρ ἐκκοσμήσιν
ἀλλὰ πρὸς. ὥς περὶ καὶ πάντα ὑπερμελῇ. μὴ δὲ θέλωτε
κτὶ πάντων ἡμῶν. ἀλλὰ τίνα ὑπομένετε καὶ ἐν λόγῳ
ἡ τῆς θείας. καὶ ὑποτασσάμεθα τῷ μὴ λόγῳ καὶ τῷ
καὶ ὑποτάσσεται τῶν μαθητῶν. γενέσθω ὑμῖν ὁ ἄρχων
ὡς ἀπὸ κοσμήσιν. ἀλλὰ μὴ ὡς θάνατον. Γενήσεταί τις
τούτου, ἐὰν ὡς δὲ ὁ λόγος καὶ τῆς ἐξουσίας χροῖμα.
τούτῃσι, ὡς σκωμνομένης τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ μὴ τοῦ λόγου.

Ἄρκα δε τοῖς δόξιν ὁ κωνόσις ἐστὶν ὁ πᾶς :

Εἰ τῶν κτὶ λουκῶν καὶ λαβελίῳ γέγραπται. ὅτι ἐσθλὸν τὸν
ἰσχυρὸν καὶ οἱ ἐσθλὸν ἰσχυροὺς λέγοντες. καὶ ἡμεῖς τῆς ποιή-
σομεν. καὶ ὡς ἐν αὐτοῖς. μὴ δὲ ἀδιασώπτε. μὴ δὲ οὐκο

φαντίσιν τε· καὶ σὺ κ' ἄθετοῖς τῶν νόισιν ὕμῶν· τοῖς δὲ τελευταῖς
ἦ· σὺ μὴ δὲν παρὰ τὸ δατασθαι μὲν ποιῇ τε· ὁ δὲ θεὸς
καὶ τοῦτο πρὸς τοὺς ἑταίρους φησὶν· ὅ· περὶ ἃ πρὸς κλέει
τὸν ὄρκον ἀπαγορεύει· ὁπότε αὐτῶν τὸ ναῖ, ναῖ· ἐλθὲν οὐδὲν
τὸ δὲ περὶ αὐτῶν τοῦτο, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστὶ· ἐκ τοῦτο μοι
μὴ στίγ' ἐν ἡσυχίᾳ πλεόν τι παρὰ τὸ δατασθαι ἄσαι-
τῶν τας· ἐκφομῶν τὸν οὐχὶ αὖ· ἐπεὶ ἔτι δὲ σιωπῶντες τοῖς
ἀδελφικοῖς, τὰ ἀποστολικά· ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἐρωτῶσιν ἡ
ἐξ ἐξιδῶναι καὶ σὺν ἐμὲ θεί, ἡ οὐ, ἔφη· ἀπὸ δὲ τε παρὰ
ταῖς φησὶ· τῶν τὸν φόρον τὸν φόρον· τῶν τὸ τέλος, τὸ
τέλος· τῶν τὸν φόρον τὸν φόρον· τοῖς δὲ πᾶσι, τοῖς οὐκ ἐστὶ
τῶν μὲν χρεωστούμενων φησὶ τὸν φόρον καὶ θεί, τὸ τέλος
ἀπὸ δὲ τε· τῶν δὲ χρεωστούμενων τὸν φόρον θεί, πάλιν
τὸν φόρον· ἀλλὰ γὰρ ὅ· μὴ τοῖς τὰ πολιτικά ἀδελφικοῦ ἢ
καὶ ἐν τῇ ἐν νόμοις, ἀδελφικοῖς, φησὶ γὰρ τοῖς ὅ· καὶ μὴ
πλεονεκτῶν· **Τ**ὶ οὐκ ἔστιν ἡδονῶν μὴ ἄλλ' ἀνὰ ποιῆ-
Ισως φησὶν ἡ ποιητὴς ὅ· καὶ οἱ πολὺ τὸ μέντοι· ὅ· πᾶσι μὴ
συνεῖσθαι τίς ἀπὸ τῶν ὑποχρεῶν, τίς μετὰ ἡδονῶν μὴ
ὑπὸ τοῦ θύ· πρὸς οὐκ ἐν ἐρωτῶσιν τοῦτον, ἀποκρίνεται·
ὅ· τὸ πᾶσι τῶν μετὰ ἡδονῶν σου οἱ· τί τοῦτο; τὰς ἀφ' ἑαυ-
τῶν δίδας, καὶ τὸ ἡ καὶ περὶ τοῖς ἐν τῇ ἀνώπολα, ἀλλὰ μὴ
ἐν ἀλλαντῶ· ἢ πᾶσι πρὸς δαμουμὴν θεῶν δαμουμὴν
ὡς οὐδὲν οὐδ' αἰετῶν, ὑφ' ἡμεῶν καὶ μὴ περὶ τὸν ἡδονῶν
περὶ αὐτῶν· ὅ· τί οὐδὲ τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν σφῶν δαμουμὴν μετὰ
καὶ ἡ μετὰ δαμουμὴν τὸ ἡ καὶ μὴ περὶ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν· ἐκ
ὡς ἡ καὶ περὶ τοῖς ἐπὶ τῇ δαμουμὴν, καὶ μετὰ δαμουμὴν
καὶ ἡ καὶ οὐ φανερὸν ἐλπίσμεν· τῶν περὶ τῇ δαμουμὴν
παθόμενοι· ἐξ ἐλπίσμεν τῶν καὶ περὶ τῶν· τοῦ δαμουμὴν
κελεύοντος· ἐκ περὶ τῶν δαμουμὴν καὶ περὶ τῶν δαμουμὴν

μὴ τὴν ὁδοῦ ἀδελφοὶ καὶ φίλοι τοῦ πλουτίου κτ' τὴν ἀσπλῆ-
 χίαν, ἵνα μὴ καὶ τὴς ἐκείνου οὐδὲς ἐκ τῶν ἀδελφῶν
 τῶν ἐν φιλοτιμίᾳ καὶ κατὰ ἐλπίδα πρὸς τὸν αἰρεθῶν ὅτι
 ἔχω καὶ ἄλλοις ἀδελφοῖς. τοῦτέστι μοίαι καὶ μοίαι καὶ
 ἀδελφοί μοι φρονέωτας, ὅσον κτ' τὸ ἀσπλῆχον ἐκ τῶν
 δοτῶν. μὴ μὴ σῶμεθα τοῦδε ἀπὸ τοῦ τὴν ἀγαθότη. οὐδὲν
 ταῖς ἀρεταῖς, οὐδὲ ἀκρίβειαν ἔχουσιν καὶ φίλοι καὶ
 πονηροὶ καὶ ἀγαθοί. ἀλλὰ κτ' τὸ ἐν ἐναγγελίᾳ ἐκ τῶν
 τῶν ἡλίων αὐτοῦ ἀνατέλλει πὶ πονηροὶ καὶ ἀγαθοί. ἐκ
 ἀκρίβειαν πρὸς τοὺς καὶ ἀδίκους. μὴ δὲ ἐξ ὁδοῦ πλου-
 τιάτης ἄλλων πένι, τοῦτο δὲ πλὴν ἡ τὴν ἐμφασιν. ἢ
 ὅτι μὴ θέλω μεν πλουτῆν ἐκ τοῦ ποιεῖν ἄλλοις πένι.
 ἀρ' ὅσοντες τὰ ἐκείνη. ἢ ὅτι πρὸς τὰ ἐκείνη κοινὰ παρὰ
 τοῦ θυ. πρὸς ἀδελφοῖς παρὶν ἐκείνων. μὴ δὲ ἐξ ὁδοῦ
 πλουτῆν. διὰ τοῦ κατεχέμεν κοινὰ καὶ ἀποστρέφω τοὺς
 ἄλλους αὐτῶν. πλεονέκτης γάρ, οὐχ ὅσον παρὸν μόνον, ἀλλ'
 καὶ ὅσον πρὸς τὸ πλῆθον τοῦ πέλας ἔχων. καὶ ἐκ δὲ καὶ
 διὰ τὴν πορὴν, ἀλλ' ἡ ἐκείνη πούτω θάψω ἀποστόλῃ.
 μὴ μὴ σαρξ τοῦ ἰσότητος, καὶ οὐδὲ ἐξ ἐστὶ πένι. μὴ οὖν
 παρὰ τοσούτον ἐλθωμεν τῆς θείας ἰσότητος. τοῦτέστι μὴ
 καταπολυδωπόμεν τῶν ἐλθωμεν, καὶ τῶν τοῦ θυ ἰσότητος
 ἀπολαφθῶμεν. ἢ γὰρ ἐκείνος μὲν ἐπίσκει ἐξαπλοῖ πα-
 ράν. ἡμεῖς δὲ, οὐ μόνον κατὰ αὐτοὺς τὸ πλῆθον ἔχων
 ἐθέλωμεν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀρ' ὅσοντες. μὴ δὲ
 μὴ ἐκ τῶν ἐκείνων τοῖς ἐκείνων ἀλλοτρίων σου μετὰ
 μένοις χρέμασιν. ὑποστρέφω τοῦ καὶ οὐκ ἐκείνων
 ἀλκίμος πλουτῶν, κατὰ στρέφω τοῦ καὶ οὐκ ἐκείνων
 μὴ θύοι. ἢ ἵνα ἔγωγε τὸ τοῦ ὧν ἐξ ἐκείνων ὅσοντες
 ἀλλ' ἐσμὲν τοῦ δέοντος ἀπληροῦς, ἐκείνη καὶ χρεώμενος

ἀπολαύσαι τὰς ἀπληγὰς· ἐὰν γὰρ ἐν ταῖς οὐλίαις ἐφθαρῇ
ζώμας, ἄφθαρτα καὶ ὑπερβύθηται ἐκ θανάτου το-
μῆα· καὶ οὕτω καλῶς πλεονεκτῆσομεν·

Ταῦτα μετ' αὐτῶν ἡ δὲ κοινὰ πρὸς πάντας τὰ ἐξ ἡς·
ἀμενῶν δὲ φησὶ ὁ θεὸς τὸ σαρκὲς ἐλμῆ κοινὰ ἐξωσαν φάρ-
μακὰ κοινὴς ἀρέθης· πᾶσι γὰρ ἁρμόζουσι· ἐὼς μόνον
τοῖς τὰ πολιτικὰ διοικοῦσι· οὐδὲ τοιαυτὰν ἐδεχρεῖται
τῶν φόρων τάλαντον, μὴ τοῖς ἐμοὶ λόγου ἀπὸ τρεφ-
θῆναι πλεῶς, ἀλλ' ἐπιμελῶς· ἀπεδρίμνι τοῦ πέναν
ῥῶ· οὐδὲ διαμένει τὰ τοῦ ὠφελῆν θέλῃ καὶ καὶ θῆναι
ἐπὶ τῶν κοινῶν, ἀλλὰ πότρεφον τὸν κοινὰ οὐδὲ καὶ μά-
λα οὐδὲ· ὁ περὶ τὸ πλέον τί τοῦ δικαίου καὶ φιλοῦ, ὁ
τῆς ἀνθρώπου σύμψαθ' ἐπὶ τοῖς ἐνέχῃ· ἡ δὲ δὲ ἀδελφικῶν
ἀρσῶν τοῦ πρεσβυτέρου· τὴν πολιαν· τὴν ἀρχιερωσύνην·
τὴν ἐκ πολλῶν φιλίαν· τὴν τῶν μαθητῶν κοινωσίαν, ἡ μὴ
ἀλλοιοῦσιν· ἀλλὰ τὸν τῆς ἀποτρεφῆς καὶ ῥῶ· ὅτις
ὅχις ἀποτρεφῆν τίποτε· καὶ τὸ θαυμασιόν· ὅτι ὁ
πάντων δημιουργὸς ἐν πενήθει καὶ ἐν πτωχείᾳ τίποτε ταῦτα
λύμῃ, ἵνα τὸν τυφὸν κατασῇ τῶν πλουσίων· καὶ τοῖς
δουλοῦν ἀμαρτῆς ἀποτρεφῇ μαρτύριον, ἐλευθερίαν
φρονέωμεν δέ φησι τὸ μυστήριον τῆς τοῦ χυτίνης· ἡ
ἐστὶν πᾶσα ἡ κτίσις· αἵτελοι· ποιμένες· μάγοι· αὐτοί·
καὶ γὰρ τὰ παρ' αὐτῶν τῶν τῶν γεθῆ καὶ ῥῶ σωτηριοῦσι·
καὶ αὐτοὶ τὸ τοῦ πτωχῶς ἐνέγκωμεν· μὴ δὲ θηλάδωρα
ὡς οἱ μάγοι προσάγοντες, ἀλλὰ μὴ σὺ καὶ ἐνοοῦμεν· τὴν
τοῦ, τὸ μυστήριον λαμῶν· ἡ τοιαυτὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῶν ἐνέ-
τισταμεν· αὐτῶν καὶ αὐτοὶ ἀτέλεσαν· ὅτις μόνον
τοῖς οὐκ ἐχουσι· μὴ δὲ οὐκ ἐχουσι τοῖς πλουτοῖς καὶ
ἐχέται τοῖς πτωχοῖς· ἡ ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν πλουτοῦ καὶ τοῦ

ἐπιτίθεται· μηδὲ ἀδικῆσαι τὸ πλῆσιν διὰ τοῦ πλοῦτος·
 τοῦτέστιν αὐτοῖς διὰ τέρου ὁμογενεῖς. τὸ μάλιστα τῶν
 ὁμογενῶν ἐπαίρεσθαι, συνηνέκεν αὐτῇ· ὡς περὶ τοῦ πο
 θείων ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἀνομοῖς· καὶ τὰ θεῖα αὐτὸ τῶν
 αὐτῶν· τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι διὰ τῶν ἀνομοῖς, τοῦτο παρὰ τοὺς κοιν
 οὖσιν· **Ν**ῦν ἤλθοι χαίρουσι· νῦν ποιμένες πείσασθον·

Τοῦ χυφῶν ἐφορῶν τοὺς καὶ δοκέμαζοντες τὴν σὴν ἐρεῖν,
 σὺ αὐτῷ ποιῆς τὴν τῶν φορῶν πρεσβυῶν· **Ὡ**ς αὐτῷ πάλαν
 τάς, καὶ οἱ οὐκ ἔχουσιν τῆς· καὶ ἐξ οἷς τοῖς ἐπιπλάκοντες
 ἐκάστη φέρεται· σὺ αὐτῷ ὅστις κερδὴν πάντων ἐστὶν, ποί
 τὴν δοκίμασίαν· ἐκάστη οὖν λεγομένη· σὺ τῷ λόγῳ
 λογοπρεσβυῶν· ἐλλόγισται τοῦτο ποίῃ· **Χ**εῖρ τῆς ἐν αὐτῇ
 διατί· ὑμᾶς νοθεύσασαι μολόμενοι, τοῖς τὰς μάλας
 λαοὺς ἐλεγχέμενοι· ὅτι ἡ τὰς πεινῶντας οἰκονομ
 οῖα ἐστὶ καὶ τῶν φορῶν· καὶ αὐτὸς ὁ χεῖρ φορεσίων·
 σέρχεται· ἵνα καὶ τοῖς ἀποτρεφόντες αὐτῶν περὶ τοῖς
 ἐναγῆ· καὶ τοῖς οὖν τελῶν ὁ φάλλοντες· σαρκὶ θύσει·
 καὶ νομοθετήσῃ τῇ ἐποταγῇ καὶ ἐν ἐξ ἡμέραν· διὰ τοῦτο
 αὐτοῖς τελῶν τὸ δίδραχμον, τὸ περὶ τοῖς ἀρχαίοις σίκλον
 καλούμενον· ἐδίδον τοὺς δὲ τὰ δίδραχμα ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων,
 οὐχὶ τοῖς μασιλάσι· ἀλλὰ τοῖς ἱεράσι πρὸς τὰς ἀποτρεφῆς,
 ἡς μὲν μὲν τῇ τῇ αὐτῶν τῶν πρῶτο τοῦ πλεονεξίας καὶ
 ἐλευθερίαν παρὰ τοῖς αἰσίοις· ἐπὶ οὖν καὶ ὅχι πρῶτό
 τοκοῖν, τελῶν καὶ αὐτοῖς τὸ δίδραχμον· **Δ**ιπλασιάζει δὲ
 τοῦτο, καὶ διπλαζόν διδοσὶν, ὑπὲρ τε αὐτοῖς τῶν πρεσβυ
 τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀστέλεσι νόμας· καὶ τὴν
 θωμάσιν ἡ τέλεος τὸ δίδραχμον· ὅπου καὶ τὸ σικλόν
 κτλ· καὶ τὸ ἐν ποίσει καὶ τῷ σαύλον δουλουμορφῆλαι·
 καὶ ὡς φησὶν οἱ, ὑπὲρ τῶν ἀνομιῶν τῶν ἡχθῆς πάντα·

[illegible]

ὅτι καὶ τὸ παρρηκούς ἐρρύθη φορολογία·

ὡς ἀπόλοι τὴν κακίαν καὶ τὴν πρῶτον, ἐξ ἧς ἐστὶν·

Επαρξάται τὴν κακίαν ὁ αἴσιος λέγει· ἡ θεὰ πάλιν τοῦ αὐτοῦ, καὶ
 πρῶτα αὐτῆς ἐπίσπορα· καὶ ὁ ῥυθμὸς οἰνῆς ἡμῖν τοῖς
 πνευροῖς ἐπίσπορος λογισμοῖς διὰ μένος. Τὸ ζῆν
 γέννηται ἀρχὴ τοῦ κακοῦ τὸ ἀμελῆσαι τοῦ ἀγαθοῦ, ἐν καὶ
 τιολογικῶς καὶ τῷ, ἀλλ' ἐκ ματικῶς· ἐπεὶ δὲ τὰ ἀρχὴ
 νη τοῖς ἐστὶν ὁ ἡμέτερος λογισμός, οὐ μὴν ἐν ὅλῳ ἀνέ-
 λίσωμεν τοῦ καλοῦ, ἐν τῇ ροῇ ἡμῶς γενέσθαι· οὐ γάρ
 τίς μεταξὺ· ὡς περὶ δὲ φῶτος καὶ σκοτίου· καὶ ἐοικὼς
 μὲν ἀρετῇ, τῷ φωτὶ· καὶ κακίᾳ, τῷ σκοτῇ· ἀνοῦσι οὐ γὰρ τίς
 ἐστὶν αὐτῇ· ὡς περὶ καὶ τοῦ σκοτοῦ· ἐπὶ σὺ μὴ ἐνδεῖ τῇ
 ἀρετῇ ὑποχωρήσῃ, ὡς περὶ καὶ τοῦ σκοτοῦ τῇ τοῦ φωτός· ὅ
 ἀεὶ γὰρ ἐστὶν ἄλλῃ· τίς τοῦ κακοῦ ὑπόστασις, ἢ μὴ ὅχι
 σμοῖ τοῦ μελῆοντος· ἐκ δὲ τῆς κατελεγκμένης παρρηκῶς
 ἢ ἄλλῃ παιῦ τῶν ζῶντων ἐπίσπορος· ὡς μοι ὁ θεὸς φησὶν
 κασιγὰς τῶν οὐρανῶν ἀνὴρ ἀρετῆς καλὸν ἀνέμα ἐν
 τῷ αἵματι αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ μαθῆσθαι τοῦ ἀνοστοῦ, ἢ ἄλλῃ
 ἐχρεὸς αὐτοῦ καὶ ἐσπαρεῖς ζῶντι ἀναμέσον τοῦ σίτου
 καὶ ἀπὸ τῶν ταῦτα πρὸς ἐξ ἑνὸς ἐν ἡμῖν τὸ ἐυλογεῖ καὶ νοῦ
 γνωσεως τῶν ἐναντίων· γνωσὸν γὰρ ἡν καλοῦς πονηροῦ
 καὶ ἡ γὰρ εἰς ἐκὴν ἡ γλυκὴ αὐτῶν τὸ τε φανερὸν, οἷον
 ἀεὶ χροῦσθαι τὴν ἀνάδοσιν· καὶ διὰ τοῦτο πικρὸν ὄνομα
 μέν ὡς πικρὸν αἶμα· τῶντα ὁ φθονήσας ἡμᾶς νοῦ τοῦ
 ὄφους· ὁ δὲ τοῦ αἵματος τοῦ φθονήσας ἡμᾶς· καὶ ὁ παρρηκῶς
 αἰνὴν κατὰ κριθεύτες, ἡ κοῦσα μὲν ἐν ἡμῖν τῇ τοῦ πρῶ-
 σωπου σου φησὶ τὸν ἄρτον σου· ἐν τῷ θένε γυμνωθῆμεν
 καὶ τὴν γυμνωσὶν ἐγνωσαν· ἐγνωσαν γὰρ φησὶν ἀδελφεὶς
 ἢ ἀδελφὴ τῶν οὐκ ἴσαν· πρῶτον τῶν τοῦτο μὴ γινώσκοντες διὰ

Τὴν θ' ἀγγελίαν τὴν σὴν πούσαν αὐτοῖς· καὶ ἐνεδυσάμεθα
χιτῶνα δερμάτινον· ἵστροί καὶ μέν, ζώων νεκρῶν δέρματα·
ἀλλὰ τοῖς καὶ δὲ τὴν πεχύτεραν ταύτην σάρκα καὶ θνήσκω,
καὶ ὅς τιν' ἵνα περὶ φημεν· τοῦ παρ' ὁδοῦ δι' ἀπεσόντες,
καὶ ἀντί τῆς ἐν παρ' ὁδοῦ αἰνεκοῦς τρυφῆς, ἔχομεν τὸ
γινώσκον τὰ ἡμέτερά κακά· καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τὴν ὁδὸν
τῆς ἐν τῇ μετὰ τῇ ἀπικτορῆσιν, κατεκείδημεν λυπὴν
ἀπαιτοῦνται πόλεμον πρὸς τοὺς κακῶς ἡμῖν φέροντας
ἀλλήλων· οὕτως γὰρ γέγραπται· ἐν λυπῇ φαῖναι τὸν
ἀντὶ τοῦ σου πασσοῦ ἡμῶν τῆς ζωῆς σου, ἐκ τοῦ ἀποσπεί-
ται σὺ τὴν γῆν ἐξ ἐλπίδος, ὅτι γὰρ καὶ ὁ ἀπὸ
λάσθ· καὶ πάλιν πρὸς τοὺς ὀφίον· ἐχθροὺς σου ἀνὰ μέ-
σου, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
σπέρματος αὐτῆς· ταῦτα δὲ παρ' ὁδοῦ ἡμῖν τὰ ἐπὶ τῇ
τουτέστι τὰ ὑδρῶν καὶ οἰμῶσι· ἐν τῇ περὶ φησὶ τὸ
ἀνὸς γυναικαὶ μόχθου, καὶ ἐν λυπῇ· ὅτι καὶ αὐτῇ
αὐτῇ ἄμαρ, μετὰ τῇ ἡμῖν γέγονεν· ἡ δὲ χρεῖα, τὴν πλε-
ονεξίαν ἐλπίσσει· ἡ δὲ τοῦ πολέμου· οἱ δὲ πόλεμοι,
ὡς φόρος· ἀλλ' οὐ γὰρ πολέμου ἔσται, τοῖς ἐκ δουλο-
πύτας, ὑποτέλεις φόρου τοῖς οὐδὲν· οἱ δὲ φόροι, τὸ βα-
ρὺ τὸν ὁδοῦ τῆς κατὰ τῆς· τοῦτέστι τῆς κατὰ τῆς καὶ
κατὰ τῆς, ἢ ἐπὶ πίνετο καὶ τῶν ἀδამῶν· βαρὺ τὰ ὁδοῦ
τοῖς φόροις ἐπὶ ὁδοῦ, ἀνὸς πᾶσι τὸν ἐξουτὴν καὶ
τῇ θνήσκω φεύγει τὸ τοῦ φόρου· ἀνὸς καὶ πάσι· ἀλλ'
ἡμεῖς γε μὴ τὸ πρὸς τιμονὲ πτήνωμεν· τοῦτέστι φῶς
μαρτὸς ὄντας τοῖς φόροις, μή ποτε μὲν μαρτὸς οὖς διὰ
τῆς πλεονεξίας ἢ ἐπὶ πλεονεξίᾳ· μή δὲ τὸ ἐξουτὴν ἐπὶ τῇ
σπέρματι περὶ τῆς πλεονεξίας πρὸς τιμονὲ, αὐτῇ ὁδοῦ
πολλοὶ ποτὶ τὸν ἐλπίσσει· τὴν τῶν ὁμογενῶν ἡμῖν ἀνὸς ζωῆς

κτ' ἄδινά ἀντὶ τοῦ ἰωὶ. Τὸ σπλομὴν τὸς ἐνέγραψεν. ὃ
οἱ ἀεθλοφρονες τοῦτέ σιν ἡ πεδίον ἡ τε ἀδινά, οὐτως ἐγ
φυσίμῃ. ἡ μὲν ἀδινά, ὡς ἀδικοῖ κατὰ κρινόμενοι. ἡ δ'
ἀδικαίως, καὶ ἡ δὲ ἀδικαίως ἐσταλόμενοι ἐν ἡμέρᾳ ἀποκαθ
καθὼς φησὶν ὁ ἀπόστολος. τοῦτέ σιν ὅτε τὰ κεκρύμμένα ἀπο
καλύπτει. ὅτε καὶ ἡ λαμπρότης ἐκφανθῇ, καὶ ὁ δόξῃ
σὺ πάσι. ἡ τοῦ τὴν κόλπον. **Τ**ί πρὸς αὐτὸ λέγει τὸ εἰρηφρῶς.
Τὸ τί εἰρηφρῶς. ἀντὶ τοῦ πῶς ἀποεθλοφρονεῖ. κρῖ τὸ δὲ
μοῖρον ὀνομαζομένην ἐρεθίστην. ἡ τίς ὁ σωκράτης ἐστὶ τῆς
σοφίας, τοσούτω καίμαρ ἡ εἰρήνη. ἡ τίς ἡ
πλέονας ἀπαιτῶται τοῖς λόγοις. πολλὰ δὲ ἀπαριθμῶ.
ἀλλ' ἡ ὁ σπουδαῖος ἐστὶν ἄξιος. ὅτι ἐίλος ἐστὶν αὐτῷ οὐκ ἴσται.
καὶ ὁ μὴ ἐξ. καὶ διδοσκὰ καὶ μαθητὴς κοινῶς. ὅτι
ὅτι ἐδιδάσκετο καὶ τοῖς. ὅτι ἐκπεφνηνῶν ἐφύ. ἡ
ἐπὶ τὴν αὐτὴν εἰσατέγονα. καὶ πῦρ τέκνων ἱερῶν. ὅτι
οἱ φησὶν ὅτι φησὶν τοῖς λόγοις τοῦ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ ἐστα
λέγ. καὶ πᾶσι. καὶ μὴ οὐκ ἐστα καὶ ἡ. ἡ μὲν κρινά
οἱ δὲ ὅτι οἱ μὲν λόγοι, ἐκ πολλοῦ χρόνου κατέχουσιν. ἡ τὸ
ἐκπᾶλλον. ἀντὶ τοῦ κτ' πολὺ ἡ γὰρ τὸ καὶ ἐπεριουσίας.
καὶ τὸ λεγόμενον κατὰ φερμονήν. καὶ γὰρ ἡ καὶ μὴ ἡ κατὰ
ἐπὶ τὴν αὐτὴν φερμονήν. ὅτι οὐκ ἐπὶ τὴν αὐτὴν φερμονήν. ἡ
τὴν αὐτὴν φερμονήν. ἡ μὲν τὸν τῶν τέως φερμονήν. ὅτι τοῖς λόγοις
ὁ ἀδικαίως ἐστα πρὸς τὰ καλὰ. ἡ ἀρχόμενος ἐκ τὸ μένος.
τοῦτέ σιν ἡ ἀφ' αὐτοῦ νοῦν τὸ καλὸν καὶ ποιῶν, ἡ ἀλλὰ
ἀκολουθεῖν παραινέσαντι. ἐπὶ καὶ διδοῦναι τάς εἰρηφρ
νύσεις. ἡ παρὲς αὐτῶν φερμονήν, ἡ τὴν φερμονήν. ἡ πᾶσι
ἐκ τῶν τῶν φερμονήν. ὅτι τοῖς λόγοις
ἀδικαίως ἐστα πρὸς τὴν. καὶ ἡ οἱ κοινὰ ἐπὶ χροῖον τοῦ
κρῖ τὸνος. ἡ ἀλλοῖς πᾶσι τῶν τῶν. -

[illegible]

γενίαν προέλιμνος· καὶ ὅσαι ἀνὰ γαστρίῳ σὶ τὴν παρ' ἐνίαν·
 μιμοῦνται τὴν περὶ τὴν ἀνὰ γενίαν· αἱ παρ' ἐνίαν γάρ φησιν ὅτι πο-
 ῖντες ἀπὸ τῆς γαστρίδος τῆς ἀποθήκης λαοῦ τοῦ σωματικῆς
 διὰ τὴν μέμνησιν· ὥστε καὶ αὐτὸ διὰ τὸ παρ' ἐνίαν, ἦσαν ἀν-
 κρῆς χυ· ἀναγωγικῶς δὲ πᾶσι τῶν ἀνθρώπων· ὁ μόνος δὲ θεὸς
 ἀπὸ πατρὸς ἐκπαθῆ παρ' ἐνίαν, συλλεγμένας τὸν
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ γεννᾷ αὐτόν· ἡ δὲ διαδοχὴ τῶν ἐκ τῆς ἐκείνου
 αἰτίας· τίς οὖν ἐστὶν ἡ τοῦ ἀπαρχῆς μετὰ τὸν ἀνὰ γενίαν
 τελευτῶν δὲ διὰ τὴν ἀνὰ γενίαν· ἐπεὶ αὐτὸν γὰρ τῶν ἀνθρώπων πα-
 ρεχόμενον· ἐλάμβανεν τὸ ἀπαρχῆς θεολόγος, ἀπὸ τοῦ αἰτίου τῶν
 θεολόγων φωνῆς ἐν ἐκείνῳ· ὁ δὲ ἀπαρχῆς· καὶ ἐν τῷ κατελεί-
 νον ἀνὰ γενίαν ὁ λόγος· πάλιν γὰρ ἐκ τῆς ἀνὰ γενίαν, πάλιν τοῦ ὡς·

Εν τῇ κοσμογενίᾳ μωσὶς ἐξήρασεν· ὅτι τὸ πρῶτον παρ' ἐνίαν
 οὐκ ἔστι καὶ τὸ σκότος, ἐλθόντος παραγωγῆς τοῦ φωτός· ἀλλὰ τῶν
 μετὰ μωσὶς· νῦν δὲ σκότος μετὰ τὸν θεολόγος, τὴν πάλιν καὶ
 τὴν ἀμαρτίαν· φῶς δὲ, τὴν ἀνὰ γενίαν τῶν δόσεων καὶ τὴν ἀνὰ γενίαν
 καὶ λυεταί· τὸ σκότος οὖν σὺν μετὰ σκότος· ὅθεν ἐκ τῆς ἀνὰ γενίαν
 ὡς οὐσία· καὶ γὰρ ἡ ἀμαρτία καὶ ἡ πλάνη, παραφύσιν· καὶ ἀλλὰ
 ἀνὰ γενίαν ἀνὰ γενίαν, ἐκ τῆς φύσιν· ἀνὰ γενίαν γὰρ τῶν τῆς μετὰ
 φύσιν συλλεγμένας· ἐπεὶ καὶ ἀνὰ γενίαν πέντε ἀνὰ γενίαν·
 ὅθεν τῆς τοῦ φασματικῆς τοῦ σκότους, ὡς ἡ στερῆ μὴ ὡς ἐν τῇ ἐκείνῳ·
 νῦν δὲ ἡ ἀνὰ γενίαν ἡ ἀμαρτία σκότος καὶ λυεταί· τούτῳ δὲ τῇ
 ἀφανισμῶ· καὶ οὐκ ἀλλοτε μετὰ τῆς φασματικῆς πύρις· νῦν
 ἀνὰ γενίαν ἀνὰ γενίαν, ὅπως οὐκ ἔστι, ὅθεν τῶν δόρων τοῦ δὲ· συλλογ-
 ἀνὰ γενίαν, καὶ ἀλλὰ γενίαν· ἡ αὐτὸς ὁ θεός· σὺν πᾶσι μὴ καὶ φῶς
 καὶ ὁ δὲ γεννᾷ τὸν ἐκ τῆς ἀνὰ γενίαν τὸ πέντε δὲ φῶς· τὸ δὲ σκότος
 ὁ καὶ ἡμενος ἐκ τῆς ἀνὰ γενίαν τῆς μετὰ, τὴν ἡσυχίαν μετὰ τῆς
 ἐκ τῆς· ἐρμηνεύει δὲ θεολόγος περὶ τοῦ οὐκ ἔστι σκότος ὡς προφῆς,
 πρὸς τὸν καὶ τῶν· τὸ δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς τοῦ φωτός ἐκ τῆς οὐκ ἔστι.

ἐπαρχαί οἱ τῆς ἐπιγραφῆς. καὶ πάλιν ὅτι τὰ ἀρχαῖα ὅσα
ἰδοῦντο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐκ τῆς ὁμοθυμαδὸν ἀπερχομένης ἐκ τοῦ
ἑλίου παύλου λέγοντες. γέγονε δὲ οὐκ ἀρχαῖα. ἀλλὰ τὰ
τοῦ ἀμνῶν, ὅχι. ἀντίπαισι τοῖς, ἐκ πίστεως. ἀντίμαίνα.
καὶ δαΐ, σῶμα καὶ αἷμα. ἀντίγας, οὐκ οὐκ ἐξ ἑλίου ἀμνῶν.
σαφηνί ζωντὸ θεοῦ. τοῦτο τὸ ἀσυνεχὲς ἔστιν. ἐπὶ αἱ. τὸ
γεγραμμένον ποταμῶν, τὸ πᾶν θεοῦ ἐκείνου. Γεγραμμένον λέγει.
τὸν γεγραμμένον καὶ τὰ τοῦ ποταμοῦ γεγραμμένα. ὅτι δὲ πᾶσι
καὶ φανερόν ἐστιν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν ἐν τῷ μένῳ. ὅτι ἀρ-
παγιστὸν νόμος καὶ ἐξ αὐτῶν ὅτι ἐστὶν. καὶ γεγραμμένον
ἐκ τῆς οὐνομασίας, ὅτι τὸ πρῶτον γεγραμμένον, οὕτως ἀντιγρά-
φῳ. τὸ δὲ εὐαγγέλιον, ἀπὸ σώματος ὅχι ἐξ ἑλίου. ἡ
καὶ ὅτι γεγραμμένον καὶ τοῦτο γεγραμμένον. ὅρα δὲ τὸ ἀντιγρά-
φον. θεοῦ ἐκείνου γὰρ φησὶ τὸ ἀντιγρά-
φον. καὶ κατεστραφέν. ὁ δὲ νόμος παρὰ τῶν ὁμοθυμαδὸν
λῦθαι. τῶν γὰρ αὐτῶν τελευτῶν κατὰ τὸν ἑνὶ τὰ
νοούμενα μεμνῆσαι. καὶ αἰμενίσαι. οὕτως ἐστὶν τοῦ γε-
γραμμένου τὰ παρὰ τῶν ἑλίου, ὡς σὺ μμουλικά καὶ ἡ κοινὴ ζωντα
διὰ τῶν αὐτῶν τὰ ἐν τῇ καὶ παρέρχοντες. ἵτοι πάουν τῶν
τοῦ τῶν δὲ ὁμοθυμαδὸν τῶν σκευῶν, ἔρχεται ἡ δὲ τῶν ἡ-
νιζομένων ἀντίπα. τὰ μὲν τοῖς τὸν μελλομένον, ἡ βίβλος
τῆς ἐκείνου ἀναγράφουσα, σεστίη καὶ αὐτῶν τὸν πᾶν καὶ
τὴν μετὰ. καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς. ὅτι ὁ μέγας πᾶν
ἐν τῇ προσέμεν οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς ἀνάστασης τοῦ καὶ φησὶ
οὕτως. ἀπὸ τῶν ἀμνῶν. ἀντιπαλόντος. καὶ τῶν ἀρχῶν
ἡμερῶν. καὶ τῆς ζωῆς τέλος ἔχον. ἀφωμοιωμένους ἐξ ἑλίου
τοῦ ἑνὶ. ἐν τῇ δὲ λαμψῇ τῇ ἐννοίᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ μελλομένον
φησὶ οὕτως. οὕτως ἐστὶν οὐκ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν
ἀποδείκνυται. ὡς γὰρ ὅχι ἀμνῶν τῇ τῇ αὐτῇ καὶ πρὸς τῶν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἡ μάλιστα πανουμάνην ἀντίστρεφω. καὶ ὡς περ ἐν ταῖς ἐν
 παραδόξω τρυφῇ ἔλθην ἐν ἐκείνῃ ἐκείνοις, καὶ ἐν ταῖς ἐν
 ὁθαλάῃς. οὐ πως ἐν ταύταις ἐλθὼν πάλιν τὰ χεῖρ' ἑστέρα. καὶ
 ἐσθ' ὅσον τῶν ἀπολέσαντες, οὐκ ὀνείλιον, ἐκείνῃ
 ἀπαγωγῇ ἐκ δεσφόντες, ἡς ὑποθεσίαν ἐκείνην. ἐξ ὧν
 ἀπομαλόντες, βασιλεῖς ἀντιπῶν ἐκ κληρονομίασιν. καὶ
 γὰρ τὴν τοῦ ἀποσφύλου φωνὴν. ὅπου πλεονασμὸς ἄμα
 ἐν τῷ ἀντὶ δολοῦ, ὅτε περ εἰς ἀστυχίαις ἐκείνοις
 καὶ ἀνμεία ἀστυχίαις. ἡ δὲ καὶ ἐκείνην ἐκείνην, πῶς μὲν
 ἐδίκησεν ἡ μάλιστα τοῦ πατρὸς τοῦ χυ. ὅπερ ὑπὲρ μὴν ἐν
 πατρὸς τοῦ αὐτοῦ (φρῶς). ἀπὸ τοῦ ἀποσφύλου καὶ αὐτῇ
 ἐνοία. λέγοντες ἄρ' οὐκ ὡς δὲ ἐν οὐκ ἀποσφύλου καὶ
 πᾶσι τοῖς ἀστυχίαις ἐκείνοις, οὐτως ἐκείνους ἐκείνους
 καὶ ἐκείνους πᾶσι τοῖς ἀστυχίαις ἐκείνους.

Τοιγαρὶν ἐορτάζωμεν, μὴ πανηγυρίαν, ἐκείνῃς:

Τοιγαρὶν ἐορτάζωμεν, μὴ πανηγυρίαν, ἐκείνῃς ἐν ταῖς δευτερίαις
 πανηγυρίαις. διὰ τρυφῇ καὶ ἀποσφύλου καὶ τοιαύτης τρυφῇ.
 ἀλλ' ὡς εἶλοντο πῶς πῶς. μὴ κοσμητικῶς. ἡ τοῦ εἰρηδόντος
 ὡς ὁ κοσμητικῶς τρυφῇ. ἀλλ' ὡς πῶς πῶς καὶ ἀποσφύλου.
 μὴ τὰ μὲν ὅρα, ἡ τοῦ τὰ πρὸς ὁρτάζωμεν. ἀλλ' ὡς
 πρὸς ὁρτάζωμεν, ἡ τοῦ τὰ πρὸς ὁρτάζωμεν. ἀλλ' ὡς
 ἀποσφύλου, καὶ τὰ πρὸς ὁρτάζωμεν. ἀλλ' ὡς τὰ πρὸς ὁρτάζωμεν.
 χρὴ δὲ ἀνδρόγευς τῇ ἐορτῇ πανηγυρίαν. καὶ ἡ μὲν ἐορτάζω-
 μεν ἐκείνῃς ἐκείνους, ἐκείνους πανηγυρίαν καὶ ἀποσφύλου.
 ἀποσφύλου γὰρ ὁ κῆμος καὶ ἀποσφύλου. ἐκείνῃς δὲ τῶν ἀντὶ
 τοῦ μὲν καὶ πανηγυρίαν ἐκείνους ἐκείνους, ἀποσφύλου
 ἐκείνους ἐκείνους, ὅτι καὶ τὰ πρὸς ὁρτάζωμεν. μὴ τὰ πρὸς
 ἀποσφύλου ἀποσφύλου. ἐκείνῃς γὰρ τὰ πρὸς ὁρτάζωμεν.
 σωματικῇ καὶ πᾶσι, καὶ ἐκείνους τὰ πρὸς ὁρτάζωμεν. τὰ δὲ ἀποσφύλου

[illegible]

ἄρξομαι δὲ ἐν τῷ πεν, καί μοι καθίστατε. ἵτα ἐξέσθι·
Εγὼ μέφθισιν ἀπὸ θεολογίας ἄρξομαι. ὑμεῖς δὲ ὅσοι τρυφὴν
 ἡγάθετήθητε, ἐπεδιδραμάτε τοσὸν λόγος θῆσθε σὶ κα-
 θαρδὺ δὲ θίγαν ἀκαθάρτου θυμητόν. καθαρὰ ἀκαθάρ-
 ται νοίεσθαι αὐτὸν ὑποδέξατε· ἵνα πέλθῃ τε τρυφῆσαι ἅπας,
 οὐ μὲρ σὺν τῇ κενουμένῃ. ἀλλὰ τὴν μανύουσαν· ἔσται δὲ
 ὁ λόγος οὐτε μακρὸς ἵνα μὴ ἀκρόσῃ τῶν μῆκων, οὐτε ἀτελής,
 ἵνα μὴ λυπῶσιν τῷ λήγοντι, ἀλλὰ τὴν οἰκίαν ἀνὰ στή-
 ῖχον· τοῦτέστι σὺν τομοσὶ καὶ πλερέσσαι. ἴστέον δὲ ὅτι
 ἐν ταῖς περὶ θεολογίας ἀποκρίσεσιν αὐτῶν ἐν τῷ διατάξει τοῦ
 τοσούτου ἀποφασιστικῶς καὶ τῶν καὶ ἁπλῶς. πότερ
 τὰ ἀποφασιστικὰ ἔρημμένα. ἐκ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἀποφασί-
 λικαίρου ἐστὶν ἐσθὲς ἔξω. περὶ τῆς περὶ τοῦ θεοῦ τῆς
 θείας οὗτος λόγος, τοῦ θεοῦ τὸ πάθος. ὁ μὲν γὰρ ἐν κινουσαν
 τίνου ποτὲ ἐξεδόθη. ὁ δὲ μετὰ τὴν παρρησίαν τῶν θεῶν ὡς φασί·

Εὐδὲν μὲν ἀφ' ἑσθὲς καὶ ἐξέσθι, ἵτα ἐξέσθι·

Λατῶν ἐν τιμαίω λέγει· ὅτι τὸ ἡν καὶ τὸ ἐξέσθι, χένου ἐστὶν
 ἄδης· ἡμεῖς δὲ οὐ κορθῶς ταῦτα φέρομεν ἐπὶ τῇ αἰδῶν
 οὐσίᾳ· λέγομεν γὰρ ὡς ἐν· καὶ ἐστὶν ἐκ τῆς ἐσθῆτος. Τῇ δὲ τοῖ
 ἐστὶ μόνον ἐπὶ τὸν ἀληθινόν λόγον προσήκει· ἐπὶ τὸν οὐκ αἰ-
 ὁ θεολογικὴν ἡσυχίαν φασί· ὅτι τὸ ἡν καὶ ἐστὶν, τοῦ καὶ ἡμεῖς
 ἐστὶ χένου τῆς ἐσθῆτος, καὶ τῆς ἐσθῆτος φασί. Ταῦτα γὰρ αὐτῶν
 περὶ τῆς ἐκκλήσεως καὶ ἐξῆς τῶν ἐσθῆτων, τοιούτους ὁ χένος
 αὐτῶν ἔγνωκε· τὸ μὲν τοῖς παρρησιάν· τὸ δὲ τιμῇ.
 τὸ δὲ ἐν ταῖς αὐτοῦ, σάμπελτος ἀδύνατον· περὶ γὰρ τῶν
 ἀθῆναι, διαπαντὶ οἰχεται· νῦν γὰρ ἐστὶν, τοῦτο ἀμείβεσθαι
 ἀκαθάρτον. Ταῦν δὲ θῆσθαι ἐκ τῶν ἀνῆκτων· ποιοῦν
 τὸν αἰὶν ἀκαθάρτον ἡν καὶ ἐν αἰὶν· σάμπελτος ἀδύνατον
 αἰὶν ἐν τιμολογῆται· ὡς περὶ χένος παρρησίαν.

[illegible]

ὁ ἵσταται ὡς περὶ ἀρετῆς· πρὶν καλῶς φθῆναι διατρέχει,
 καὶ τὸν ὅτι φάσκει· διὰ τοῦτο ἐν τῷ ᾧ ἔστι τὸ φθῆναι καὶ
 τελῶς οὐ κατὰ λαμβάνει· ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἀδία μὲν
 τοῦ ποσὶς ὁρᾶται καὶ κατὰ λαμβάνει· ἀμείνους δὲ
 ἢ ἡμᾶς πρὸς αὐτό· ὁ γὰρ τις πάντως αὐτῶν τὸν καὶ ἀνὰ
 τὰ ληπτον ἐν ὅσῳ ἐμὴ ἐπὶ ζῶντος τοῦ λαμβάνει, οὐδὲ ἐπὶ
 χρεῖσιν λαμβάνει· τὸ δὲ ποσὶς μὲν ἴδαν μὴ δυνάσθαι δὲ
 τελῶς κατὰ λαμβάνει, θαύματος γίνεσθαι αὐτόν· θαύματος
 μενον δὲ τὸ τὴν νόσον διαφυγόν, ἀπαταλῶν πλέον· ἀπα-
 μενον δὲ, καθάρσιν ἀπατῶν, καὶ θεοῦ τοῦ τοιοῦτο
 ἀγεγονότι· πρὸς μὲν ἁπλῶς φησὶ, τῷ καὶ χαλρὶν ἵσταται
 ματίσαντι, καὶ τὸ ἀνὰ λογόν τις καθάρσεως, τὰς θησ
 τὴς αὐτοῦ γνώσεως καὶ ἐν τῇ ἀνὰ λογόν· καὶ τοῦ τοῦ
 ὅτι μὲν γινώσκων μεν καὶ φανταζόμενος, ὅσον καὶ
 αὐτοῦ τοῦ ὅτι μὲν γινώσκων μεν καὶ ἀκαθάρσιν
 τὸ δὲ ἴσως πρὸς θεοῦ καὶ θεοῦ, καλῶς τὴν ἀνὰ λογόν
 ἡμῶν πρὸς τὸν ὅτι κατὰ λογόν· οὐ γὰρ δύναται αὐτὸς
 οὐ τὴν γινώσκειν, ὡς ἐγὼ καὶ ὁ αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ ἡμῶν
 ἐπὶ τοῦ ἀποφῶς καὶ ἐπὶ τοῦ τοῦ περὶ τὴν μεμύσκει
 καὶ τὰς σεως καὶ λέγοντι· ἀρτίζινωσκει καὶ μενῶν· τὸ τε
 ἀπὸ γινώσκει, καὶ τὸ καὶ τὸ γινώσκει· ὅπερ ὁ ἵσταται
 οὐ τὰς ἐν ὅσῳ· ὅτι ὡς περὶ ἐν τῷ ὅτι ἐμοὶ ἐπὶ δὲ
 καὶ ὡς καὶ σατομε, οὐ τὴν καὶ τὸ τε αὐτῷ ἐπὶ δὲ
 τὸ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ γινώσκει, ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ καὶ τὸ γινώσκει
 ἐπὶ ἀνὰ λογόν· ἀντὶ τὴς ἐν τῷ ὅτι ἀνὰ λογόν τὴς ἐπὶ δὲ
 γινώσκει ἀπὸ τὸν ὅτι· οἱ μὲν καλῶν· οἱ δὲ ἡπτόν·
 ὡς περὶ τὸν αὐτὸς καὶ ἐπὶ τὸν ὅτι ἐπὶ τὸν ὅτι ἐπὶ τὸν
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὅτι ἐπὶ τὸν ὅτι ἐπὶ τὸν ὅτι ἐπὶ τὸν ὅτι
 τὴν ὅτι· τὸ τε μὲν οἱ ἀνὰ λογόν, οὐ καὶ τὸν ὅτι ἐπὶ τὸν

ἡσθαί. ἀλλ' οὐδ' ἐὰν τὸν τιμίσαν ὡς ἐστὶν ἡμῶς. (ὧς δὲ
ἡς ἀνδρὲς ὁ Λικίαν ἐλθὼν καὶ μάθη τίς ὢν τὴν νύκτι ἐλθὼν. τὸν αὐτὸν
θαυμάζει καὶ ἀλᾶσθαι. τοιοῦτον τιμίσαν. οὕτω καὶ ἡμῶς
ἐν ταύτῃ πάλιν περὶ τὴν ἰστορίαν. ἐπεὶ δ' ἀντὶ τοῦ τέλους ἐν τῇ
μέλλοντι κατασφάλει. τότε ἐστὶν ὁ νόμος ὅτι ἐστὶν ἰστορία -
ἀσμεν. τοῦτέστιν ἡ Γαλᾶς ἡμεῖς.

Δ' περὶ τοῦ νόμου τοῦ ὁμοίου καὶ διὰ τοῦτο. ἡ τὰ ἐξ ἑξῆς:

Τὸ ὁμοίον ἀλλὰ πῶς ἐστὶν τὴν φύσιν. διὰ τὴν φύσιν καὶ τὰ περὶ αὐτὸ.
ἡ ποιοῦσα τὴν ἀσμεν. καὶ ἀντὶ τοῦ νόμου οὐκ ἐστὶν ἰστορία.
ὅτι ἐστὶν ἀπλοῦς ἐστὶν ὁμοίον. οὐκ ἐστὶν διὰ τοῦτο. Τὸν δὲ
ὁμοίον ἀλλὰ πῶς. ὁμοίον ἀλλὰ πῶς ὁμοίον καὶ πάλιν ἐστὶν
ὁμοίον. ἐπεὶ γὰρ τῶν ὁμοίων τῶν φύσιν. τὸ μέν τι κατὰ τὴν φύσιν.
τὸ δὲ μετὰ τὴν φύσιν. αὐτοῖς δὲ τοῦ νόμου ἀντὶ τοῦ
ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς. ὅτι οὐ φύσιν τῶν φύσιν ἀπλοῦς. ἵνα
καὶ τελέως ἡ φύσιν τελέως ἀλλὰ πῶς. ἀλλὰ τὸν νόμον
ἡ φύσιν αὐτοῖς. ἡ δὲ ἀπλοῦς, περὶ τὴν φύσιν ἀσμεν.
διὰ τοῦτο. τὴν φύσιν. πῶς τὴν φύσιν καὶ φύσιν. ἐπεὶ τοιοῦτον
ἡ ἀπλοῦς. ὅτι τοῦ νόμου ἀσμεν καὶ ἀλλὰ πῶς καὶ διὰ τοῦτο.
ἡ τὸν νόμον κατὰ τὸν νόμον καὶ ἀλλὰ πῶς.

Ἀλλὰ δὲ τοῦ ἀπλοῦς ἀσμεν. ἡ τὰ ἐξ ἑξῆς:

Ε' ἡ πῶς τὸν νόμον ἐστὶν ἀσμεν, νῦν καὶ τίς ἐστὶν τὸ ἀσμεν =
ἀσμεν. ὅτι τοῦ νόμου ἀσμεν καὶ τέλος ὁ νόμος. τοιοῦτον δὲ ὁ
νόμος. ὅταν τοιοῦτον ὁ νόμος ἀσμεν τῶν νόμων τοιοῦτον ὁ νόμος
ἀσμεν. καὶ οἷον ὁ νόμος ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν
τῆς τοῦ νόμου ἀσμεν. οὐδὲ κατὰ τὸν νόμον ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν
λαμβάνεται ἀσμεν. ἀλλὰ τοιοῦτον ἀσμεν ἐστὶν ὁ νόμος.
ἡ καὶ ἀσμεν ὁ νόμος ἀσμεν τοῦ νόμου τῶν νόμων ἀσμεν.
τοῦτο τὸν νόμον ἀσμεν τῶν νόμων. ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν.
ὅταν δὲ τοιοῦτον ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν ἀσμεν.

καὶ ἰδόμεν' τὸν δὲν πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ θυοῦ εἰζέτι, τὸ
 ἀόριστον καὶ ἀπὸ πηρον καὶ οὐδὲν τέλειον ἐκλήπῃ, περὶ
 σταγὼν ῥομὴν ἀφ' ὅσων καὶ ἀτελείων τον. ὅταν δὲ ζωαί -
 γωμαι ἐκ τοῦ ἀνὰ χρόνου τὸ ἀρχον, ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὸ
 ἀθάνατον, τὸ τε νόμοι καὶ οὐκ ὁρῶναι ὡρῶν. ἐπὶ γὰρ
 θυοῦ αἰών. οὕτω χρόνος ἐστίν, οὕτε μέτροις χρόνου ὑπὸ κατὰ.
 οἷον κ' ἐμὲρας καὶ μηνῶν. ἀλλ' ὡς περὶ παρὰ μὲν χρόνος
 ἐλπίου μετὰ τὴν φθοράν, οὕτως ἐν τοῖς οὐσίον ἀφ' ὅσων
 ταῖς ἀπὸ πηρον αἰκτοῖς αἰδέοις καθίσταται, ὡς περὶ νῆκ
 κίνημα καὶ διάσκη. τὸ δὲ οἷον τὸ πᾶν γεννέσθαι τοῦ θεοῦ, μὴ
 ἔχων ἀκρίβειαν παραθῆναι τοῦ αἰώνος οὐδὲ γραφῶν.

Ταῦτα μοι περὶ τοῦ πεφίλοστο φράστω τανῶν, ἐλπίε ξένε.

Ἐπεὶ δὲ φησὶ τὰ ῥηθὲν περὶ τοῦ. οὐ γὰρ πρὸς κατὰ μοι θεολο -
 γῆσαι. ἀλλὰ περὶ τῆς ἐν σαρκὶ διαλαμπρῆς τοῦ χυοῦ οἰκο -
 νομῆς καὶ οὐ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ θεοῦ, οὐδὲ περὶ τὰ ἐν
 πρῶτοις ἀφ' ὅσων. τοῦτο γὰρ ἐκκλινόν ἐστις τοῦ θεοῦ.
 οὕτε ἐν τοῖς τῶν τριῶν συστέλλεται καὶ περὶ οἰεῖται. τοῦτο
 γὰρ τοῦ δαιμονίου ἐστὶ μοναρχίαν, καὶ θεοῦ τὴν ἐκείνου
 ἐνδεῖαν. ὁμοίως γὰρ ἀσπίς καὶ δίκην οὐκ ἐκείνου
 ἀσπίς ἐστιν. καὶ τὸ δία τὸ μὲν ἐκκλινόν, καὶ ἐν τοῖς
 ἐναντίοις ἀείρουται. ἐναντίον γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν πρὸς τὸ
 πᾶν θεός. καὶ ἐκκλινόν τὸ πᾶν θεός πρὸς τὸ ἐν. ἢ περὶ
 τοῦτο θεοῦ. διότι οἱ δὲ νόμοι τῶν ἀμέσων ἐναντίον
 τοῦ ἐτέρου φησὶ τοῦ οὐκ ὁμοῦ κακοῦ, τὸ ἐτέρου αἰρετὸν
 πάντως ὡς ἔστι. ἐν δὲ τοῖς ἐμμέσοις, ἀμφοτέρωθεν
 ἀκρῶς ἐστὶ φωνή, ὡς ὁ περὶ βολὴ καὶ ἐλπίς. οἷον
 ἀπολαύσις καὶ ἡλπίς τοῦ θεοῦ. μόνος αἰρετὸς οὐδὲς τῆς
 σφραγίδος ὡς ἐκείνου. καὶ ἐν τοῖς θεοῖς ἐναντίον
 ἀλλήλοισι ἐκκλινόν, καὶ οὐδὲ δαιμόνιος. καὶ ἐκείνου ὡς

ὑπερβολὴ καὶ ἐλπίς. ὁ δὲ χριστιανισμὸς ὡς μεσότης
ἐπαίνεται. ○ ὕψωμένους τὰ ἁγία ἡν ἡ ἀνέλοις εὐφραίνῃ.
○ ὕψωμένους ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἀνέλει, ἢ ἐν τῇ καλῇ ἀνέλει.
τὸ δὲ ἄνω τὸν κύριον τῆς θεότητος. διὰ τῆς τῶν περὶ
ἀλλοῦ τῶν σὺν ἐξέως. ἐν δὲ ἐξέλει τοῖς τε ἰσχυροῖς
καὶ τῇ μετὰ τὴν ἐξέλει. ἐπεὶ γὰρ τὸν μέγαν ἄνθρωπον, τὰ
πρῶτα τῶν τῶν ζώων τὸν πᾶσι τοῖς χηρῶν, τὰς τῶν ἰσχυρῶν
τελὴ δὲ κινουμένων. ὅθεν δὲ μοῦν τὸ τοῦ. τὴν μέγαν δὲ
ἀλλοῦ σὺν. ἐπεὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων. τούτοις τῇ θεῶν κινήσει.
ἡ τοῦ σὺν δὲ ἐξέλει ἡ ἀνέλει. οὐκ ἐκ τῶν κινήσει μόνον.
ἐαυτοῦ θεῶν. τούτοις τῇ θεῶν κινήσει ἡ ἀνέλει. καὶ
ἐξέλει ἡ ἀνέλει τὸν ἀνθρώπον ὅθεν δὲ ἐξέλει. τούτοις δὲ ἐξέλει τῶν
τῶν ἀνθρώπων. ἐπεὶ δὲ ἐξέλει τὸν ἀνθρώπον ἀνδρόγυνον. ὅθεν δὲ
δεκτικὰ τῇ μεταδόσει τῶν ἀνθρώπων. ὅθεν δὲ ἐξέλει. τῶν
ἐξέλει. οὐκ ἀνέλει ἡ ἀνέλει, ἀλλὰ τὴν τοῦ δυνάμει.
ὑπερβολῶν μουλῶν. αὐτῇ γὰρ θεομὸς ἐκ τῶν ὁμο
πρεπιδέει. ἐπεὶ τὰ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνδρόγυνον. ὅθεν
τοῖς ἀνθρώποις. καὶ μοινοῦσιν τὴν πρεπιδέει. αὐτῇ
τῶν γινόμενων, τὸν πρεπιδέει. τὴν δυνάμει. τῶν
τὴν τελειότητα, τὸν ἀνθρώπον. ὅθεν δὲ ἐξέλει. ἐπεὶ
ληττεινὴ καὶ ὑπερβολὴ πᾶσι. ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν
τῶν ἀνθρώπων. ἐκ τῶν ἀνθρώπων. ἐκ τῶν ἀνθρώπων.
τελὴ οὖν δὲ ἐξέλει, ὅθεν δὲ ἐξέλει. ἐκ τῶν ἀνθρώπων.
τῶν ἀνθρώπων. οὐκ οὖν οὐκ ἐκ τῶν ἀνθρώπων. ἐκ τῶν
τοῦ κόσμου αὐτοῦ, πᾶσι δυνάμει αὐτῶν. οὐκ οὖν
βασι τοῖς ἀνθρώποις. ἐπεὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις. τῶν
ἀκούειν. ὅποιον τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ. ἐκ τῶν
τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ. ἐπεὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις.
ἀπαθὴ καὶ ἀόγκον καὶ λυγρὴν καὶ ἀνέλει. ἐκ τῶν ἀνθρώπων

τῶν ἁρμάτων· ἵσταται τοῦ πυρός καὶ τοῦ πνός· μηδὲ γὰρ σω-
ματι· περὶ τῶν ἀγέλων ἐνοήσεις· καὶ ἡ θελον μείψῃ
ὅτι οὗ κινῶνται πρὸς κομίαν ὁ δῶκοι ἁγέλοι, διὰ τὸ πλησθῆναι
ἡναι τοῦ θυ καὶ ἀμέσως ἐμαρμερῶς· ἡμετέρῳ δὲ ἀμέσως
αὐτῶν ἐμαρμερῶς· πῶς δὲ λέγειν με τοῦ τοιοῦτο
ταῖς τελείαις τοῖς τοῖς· ἀλλὰ διότι νῦν τοῖς, ἐπὶ τοῦ διαμῆ
καὶ τῶν δαμῶν ἀπὸ πτωχῶς· οἱ τῶν ἀφασίας τῶς πρὸς
τὸ ἄρα· οὐχ ὅσους· καὶ διὰ τῶς τοῦ κρήπτος ἀποστασῆς
τὸ ἐπὶ ὑποστασῆς· οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἄλλῃ τῆς τοῦ κακοῦ
ὑποστασῆς· ἡμῶς χειρὸς τοῦ καλίου τοῦ πᾶσαν ποιῶν
αὐτοῦ δὲ καὶ ἐστὶν αὐτῶν τοῦ καὶ ἄλλοις πρὸς τὸν τοῦ κακοῦ
κοινωνίαν πρὸς ταῖς εἰσαδαῖ·

οὐτὸ μὲν οὖν ὄντι τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ ἐξ ἑκῆς·

οὐτὸ μὲν οὖν γέγονεν νόον τοῖς κόσμοις· οὐτὸ μὲν οὖν καὶ
πρὸς τοῖς αἵματι καὶ φῶς ἐννοήσι· καὶ διὰ ταῦτα
τοῖς ἐστὶν οὐδὲ ἀγέλοι, ἀλλὰ διὰ τὰς τῶν μόνων· ἐπὶ τὸ
λαχθῆναι τὸ ἀγέλοι καὶ διόδοισι· ἐπὶ δὲ τὰ οὐκ ἀγέλοι
ἐστὶν τοῖς καὶ ὡς οὐκ ἀγέλοι ἐνδεχέσθαι· ἐνδεχέσθαι καὶ ὡς
μόνον κόσμον καὶ ὡς οὐκ ἀγέλοι ἐνδεχέσθαι· καὶ οὐ τῶς ἐστὶ
καὶ ἀγέλοι τῶν, οὐκ ἀγέλοι ἐξ ἑαυτοῦ καὶ τῶς, καὶ τῶν ἐν
τοῖς τοῖς περὶ ἐχόμενῶν τοῖς· καὶ οὐ τῶς καὶ, ὡς ἐκ
τοῖς τοῖς οὐκ ἀγέλοι καὶ οὐκ ἀγέλοι ἐνδεχέσθαι· οὐκ ἀγέλοι καὶ
οὐκ ἀγέλοι, διὰ τὰς τοῖς· ἀγέλοι μόνον ἐξ ἑαυτοῦ ἐχόν
τὸ ποιοῦν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πρὸς τὸν μόνον· διὰ τὸ ἐκείνῳ
μετὰ τῶς τοῖς καὶ τῶς ἐστὶν καὶ φῶς ἐστὶν· οὐκ ἀγέλοι τῶν
αὐτῶν, τῶς οὐκ ἀγέλοι καὶ τῶς ἐστὶν· καὶ ἐκαστὸν τῶν τοῖς
ἐστὶν τοῖς μόνον ἐξ ἑαυτοῦ καὶ τῶς· ἀγέλοι τῶν τοῖς ἐστὶν
καὶ τῶς ἐστὶν τῶν πρὸς τῶν· ὅτῳ αὐτῶν καὶ τῶς ἐστὶν
ὑπὲρ τῶν τοῖς, τῶν τοῖς πρὸς τὸν ἀγέλοι ἐκείνῳ

μίειν· ὁ δὲ αὐτὸς πρὸς τοὺς ἄλλους· τὸ δὲ ἔργον, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν.
καὶ πάλιν ὁ συντελούσιν ἄλλοις ὅς τιν' αὐτοῦ νόμον εἰσαγόντες,
καὶ λόγους ἔχουσι τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ τῆς χρεῖας, ἡ δὲ ἐκκλησία
ἀνελκύσκει· περὶ γὰρ δὲ καὶ τοῦ νόμον τὸν αἰθερῶν
τοῦτον ὅς τιν' αὐτὸν δύνανται εἰσαγεῖν· ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ νόμος
ἀμειψόμενος, ἀλλὰ καὶ ἐκ νόμου καὶ ἐκ νόμου αὐτοῦ.
οὐκ ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἀέχουσι πρὸς αὐτοὺς οἱ αἰθεριοί, διὰ
τὸ ἀσώματος ἔχειν καὶ διὰ τὸ μέγαν καταλαμψαίνεσθαι
τῶν ἄλλων· μακρὸν δὲ ὁ τοῦ θ'· ὅσα φύσεις ὑποτί-
πουσι τῇ αἰθείρῃ· καὶ ἐπὶ πλείονα αἰθεριοί· ἐκ δὲ δι-
λέγονται τὰ τοιαῦτα καὶ οἱ καὶ τὸν φύσιν, καὶ καὶ τὸν μετὰ
ἐκ τῶν αὐτῶν ἐμφέρει· ἐστὶν καὶ τὸν λόγον τῆς κτίσεως
καὶ τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν αὐτῶν· ἀλλ' ἴσως ἂν πο-
τίς τιν' ὁ μὲν δὲ παροιμίαν· ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς διὰ πάλου
περὶ τὴν φύσιν, οὕτως ἐλάμβανεν τὸν λόγον ὅς τιν' ἐκ-
καμμένην ὑπὸ θεοῖν· ἡ δὲ καὶ σιωπῶν καὶ πρὸς
καθεστὸς μὲν δὲ τὸν τῶν καὶ ποιεῖν· καὶ ἀπὸ θεολογί-
ης ἐξελθὼν βίβλος ὑπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ λόγου· πρὸς τὸν
καὶ θεολογίαν, ἡ καὶ τὴν αὐτὴν τὸν τῶν λόγου· ἔστι γὰρ
ὑπὲρ τῆς οἰκονομίας μὲν τὴν διὰ λαμψάν, ἡ πᾶν καὶ τὴν
ἀντιπαραστήσει· ὅτι διὰ τῆς τοῦ ἀνθρώπου παρρησίας.
καὶ ὅτι τῆς παρρησίας πρὸς ἐκ τῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ ὅτι τῶν οὐρανῶν ἐκ τῶν, οὐ τοιαῦτα ἐστὶν· ἀλλ' ἐκ τῶν
καὶ οὕτως αὐτοῖς τῆς καὶ ἐκ τῶν ἐκ τῶν, καὶ τῶν ἄλλοις
αὐτῶν προέξοι· -

ὁ σὺ μὲν οὖν οὐκ αἰθεριοί
οὕτως καὶ ἀπὸ τῶν καὶ, καὶ τὰ ἐκ τῶν·

οὐ μὲν οὖν νόμος ἐκ τῶν οὐρανῶν· τὸν καὶ τὸν διὰ νόμον· τὸν
τοῖς ἀγγέλοις· αἰθεριοί, τὸν αὐτὸν τὸν τῶν νόμον· ἐκ
φυσῆς οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν καὶ αἰθεριοί· ἐκ μὲν τῶν οὐρανῶν

νῶ, ἀμαρῆν. ὁ τε δὲ παρέχουσαν, τὸ τε καὶ ἀπομνη-
 στεύουσαν. τοῦτέστι κερεσμένον καὶ δημιουργηθὲν
 καὶ ἀμνησθῆναι. καὶ ἔσαν τοῖς κατέροσι πῶν ἰδίω
 ὄρων. τοῦτέστι, ἰάνοντα ἰάνοντα μόνον ἦσαν. καὶ ἴα-
 ἀθηλα, ἀθηλα. καὶ οὐκ ἐμὴ γινώσκω ἀλλήλοισι. ἐς ὧς πηλ-
 ἐκέρυττον διὰ τοῦ καλμοῦ ἐαυτὴν καὶ μετέθετο. ἰνδυνάμει
 καὶ ἰνδοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ. οὐ παρὲς ἐκέρυττον οὐ μίξις
 τῶν ἐναντίων. ἡ γὰρ τοῦ ἀθηλοῦ καὶ τοῦ νοητοῦ κόσμου,
 ἐκ οὗ ἐ δημιουργηθὲν ἄνθρωπος ἐκτελεσθενοῦ καὶ γίνου-
 σμασθ. λέγει τὸ δὲ κερματισμὸς καὶ σπασμὸς. ἵνα μα-
 θυκαν ὅτι ἡμετέρας τε καὶ ἰδίως ἐπὶ νοῦ ὕδατι ὁ κερματισμὸς
 τῶν σπασμῶν. μίξις δὲ, ὅτι διὰ τοῦ θανάτου καὶ ἐκείνου. τοῖς αὐτοῖς
 τοῖς ἀμνησθῆναι, ὡς ἐκείνου καὶ ὅτος. δημιουργηθὲν
 ἄνθρωπος. τῆς γὰρ ἐκέρυττον πρὸ τῆς ἀγαθῆς καὶ μέ-
 καὶ ἐκτελεσθῆναι ἐκ πηλιδίως καὶ ἐκ τῶν ἰνδυνάμει.
 καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ δημιουργηθῆναι διὰ μαρτυρίας. ἐκ τῶν καὶ ὄντος.
 ἀλλοῦ καὶ ἐκ τῆς ὑποκειμένης καὶ ἐκ τῆς τῶν ἄντων ἐπὶ
 τῆς γῆς. μετὰ γινώσκον, ἐκέρυττον καὶ σπασμὸς ἀθηλῶ.
 μικρὸς γὰρ ὁ ἀθηλὸς κόσμος πρὸς τὸν ἄνθρωπον. ἀπὸ πάντων
 ἐκείνου. τὸ γὰρ οὗ ἐκείνου, τοῦ ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου
 καὶ κατέστησε τὸν ἄνθρωπον ἀσπλάγῃ τῶν ὑπὸ σπλάγγνῃ πάντων.
 ἵνα δεσποῖ τῶν ὑπάντων τοῦ ἐκείνου καὶ ἰσχυρῶς. ἀλλὰ μὲν
 τὸ πᾶν, ἐκείνου καὶ πρὸς ἐκέρυττον καὶ ὄντος. ἀλλὰ ἐκείνου
 ἰσχυρῶς, οὐκ ἐκέρυττον καὶ ἀπὸ τῶν καὶ νοῦ καὶ μέντοι
 καὶ τὰ πηλὸς τῶν. τοῦτέστι, θανάτου καὶ ἀθανάτου τῆς
 πρὸς ἐκέρυττον καὶ ἐκέρυττον, ἀναφύνας αὐτὸν καὶ ἐκέρυττον
 ἐκείνου γὰρ ἐκέρυττον ἄνθρωπος θνήσκων. ἀλλὰ ἐκέρυττον γένετον ὡς.
 ἀλλὰ δὲ ἐκέρυττον πρὸς τὸν ὄντος ὅμοιόν τῃ, ἀλλὰ ἐκέρυττον τῶν διὰ
 τῆς πρὸς αὐτὸν κατὰ τοῦ ὄντος, ἡμετέρας καὶ τῶν καὶ τῶν

φύσιν φθορῶν, καὶ ἐμὴν ἐν ἄφθαρτος. καὶ ἐν τοῖς πᾶσι
ῥεῖ. ἢ τὸ μέσον μετέθου καὶ ταπεινῶ, οὐ τὸν οὐρανόν. ὅτι ὁ
ἀνὴρ, καὶ ταπεινός ἐστι καὶ μέγας καὶ μέγα χεῖρ τῶν δυνάμεων.
τοῦ μέγους μετέθου, διὰ τὴν ἰσχύον. ἀλλὰ δὲ τὸ σῶμα, τῆς
ταπεινῶ. καὶ ἐστὶν ὁ ἀνὴρ αὐτοῖς, πᾶσι καὶ σαρξ. ἵνα
ὅταν διὰ τὸν νοῦν ἐπαίρηται καὶ φιλοτιμηταί, διὰ τὸν
χοῦν πάλιν οὐ σέβεται. κἀμνοί γὰρ ἐν μέσῳ εἰσὶν ὅτι
ὕλη. τῇ μὲν πρὸς τὴν ὕλην ἀποκρίσθαι, ὅλοι οἱ νόμοι.
τῇ δὲ πρὸς θνῆσκα, θᾶτοι καὶ θεοὶ χερματίζομεν. καὶ
ἐστὶν ἡμῖν πρὸς θνῆσκα, τῶν ἐν ταῦτα φιλοπονήσαντων.
καὶ δὲ θεῶσι, τοῦ μέγους αἰῶνος αἰμαῖον. τὸ γὰρ
μετέθου ἐν ταῦ φάσκει ὅτι ἔχουσιν. ἡτοῦτο μὲν ἐστὶν ὁ
αὐτὸς, ὅς τούτου φέρει. ἀπὸ τούτου φέρει. ἀπὸ τοῦ καὶ ἰδὴν ὅτι
τοῦ ἐν τῇ ἰσχύον, καὶ παθῶν. τούτῃ, κατὰ τὴν τοῦ
ὠφθαλμοῦ ἐκ τῆς ἰσχύον θῆναι. τούτον μὲν, ἐστὶν ὁ ἐν τῷ
παρὰ δόσιν, ὅς τις ποτεῖν. ἐν δὲ αἰσθησὶν αἰσθη-
εῖσιν ὅτι τῶν αἰσθητῶν παρὰ δόσιν, ὅς τις ἐν τῷ οὐρανῷ
παρὰ δόσιν. ἡ τοῦ αἰσθητοῦ ὅς τις οὐρανός. ὅς τις οὐρανός
θαυμαστός ἐστιν, ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸν ἐν χερματίζομεν αἰσθη-
αῖτον. τούτῃ, αἰσθητὸν ἐστὶν ὅτι οὐρανός. ἵνα τὸν οὐρανόν
τοῦ μόνου παρὰ τοῦ ἡαδ᾽, κοινόν ὅτι παρὰ. τούτῃ ποι-
σαν τοῦ αἰσθητοῦ δὲ τὸν οὐρανόν. τούτῃ αὐτοῦ τοῦ
ἐλομένου τὴν ἀρετὴν καὶ κατὰ τοῦ οὐρανῶς. ἐμοὶ δὲ πα-
ρὰ δόσιν, ἡ αἰσθητὴ καὶ αἰσθητὴ αἰσθητῶν. ἐν τῇ παρὰ
ἀνὴρ, γεωργῶν παρὰ τῇ ἰσχύον ὡς φύλαξ τῇ δόξαν οὐρανῶ.
μόνον οὐ καὶ τῆς τοῦ τελεωτέρου φύλου. τοῦ ἐχόντος
ἐν αὐτῷ τὴν τελευτὴν ἀνδρείου τοῦ ἡαδ᾽ καὶ αἰσθητοῦ. ὅτι
ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν ὡς ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν οὐρανῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ τῶν οὐρανῶν. ἡ τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν. τοῖς δὲ

τὴν διακρίτην, ἣν ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἔδωκεν ὁ ἄδამ. τὴν δὲ
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, τὴν ὁφθαλμὴν, ἣν ὁ σατανᾶς ὀφθαλμὸς
ὁ δὲ θάνατος. διὰ τὴν ὁφθαλμὴν αὐτοῦ ἐγενετο διακρίσις τῶν
ἀμαρτιῶν. οὐκ ἔστιν ὁφθαλμὸς ὁ δὲ ἄδὰμ ὁ μόνος καὶ ὁ φθαρτός
ἐπὶ τῷ ἄνθρωπῳ. τὸς ὁφθαλμοὺς τῶν ἄνθρωπων. ἵνα μὴ ὁφθαλμὸς ἐμπε
κρίνῃ καὶ τοῦ ἄδὰμ. ἐκ γένους ὁφθαλμοῦ τοῦ ὁφθαλμοῦ, μετὰ
τὴν ὁφθαλμὴν αὐτοῦ ἐκρίνῃ τὴν ἐν τῷ κακῷ ἀμαρτιῶν
ὁφθαλμὸς αὐτοῦ τὸν ὁφθαλμὸν. ἡμεῖς τε μὲν οὖν ὁ ἄδὰμ, διὰ
μοχθηρὰν ὁφθαλμὴν. ἀπέθανε δὲ διὰ τὴν ἀμαρτίαν. τὰ
γαρ τὸ τῶν ἀμαρτιῶν, θάνατος. ὅσον τὰ ὁφθαλμοὺς τῶν
ζώων, ὁφθαλμὸς ἐπὶ τῷ θανάτῳ. ζῶντες γὰρ οὐκ ἀποθνήσκουσιν
ζῶντες, θάνατος. ὡς τε ἐκ τῶν θανάτων ὁ ἄδὰμ, διὰ τὸ
ἀναχωρεῖν ὡς τοῦ θύκατε σκῆλας. καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν
θανάτων. οὐ μὲν οὖν δὲ ἐκ τῶν θανάτων, ἵνα μὴ ἀπο
θανάτων ἡμῶν τὴν ἀρρώστιαν διακρίσῃ. ὡς περὶ ἡμῶν
τὸ λίνον σκῆλας. διὰ τὸ ἐν μὲν καὶ τὰ δέχοιτο τὸ φθαρτὸν
οὐκ ἔως αὐτὸ ἐν ὑπαρχόντων αὐτῷ παθῶν διὰ τὴν ἀνάστασιν
ἐξείδωκεν το: πολλοὶ δὲ παιδάθης προῦντι πολλοί
παιδάθης σὺν ὁ ἄδὰμ. ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἄδὰμ ἔλασεν, ὡς
παιδάθης. ἐκαστοὶ τὰς οὐκ ἀμαρτίας. ὡς ἀρχὴ
καὶ ἐξ ἡγεγονεν ἡ παράστασις. καὶ ἐκ τῶν διαφορῶν αὐτῶν
καὶ χρόνος. οὐτε γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, οὐτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
χρόνον ἀπαντες ἐπαιδάθης, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἐκ τῶν
καρπῶν, καὶ ἐπὶ διαφορῶν ἀμαρτιῶν. πρὸς δὲ παιδάθης
θῶσαν, λόγῳ, ἡ τε τῷ δὲ ὁμίλῳ. πολλοὶ γὰρ οὐκ ὡμίλῳ
ἡ τε τῷ ἐμφαντοῦ λόγῳ ἐκ φύσεως. νόμῳ, τῷ δὲ αὐτῷ
πρὸς τὰς, τοῖς διὰ τῶν περὶ τῶν παραπέλασιν
ἀρετῶν. ἀπειλαῖς. ἐλπίσιν. διὰ τὰ τῶν ἐκ τῶν
ἐπιδικούντο. ὕδασι, ὡς ἐπὶ τοῦ καὶ ἀλυσμοῦ. ἐμπλήρῳ.

καὶ ταῦτα ἐπεδιδάκτενος ἐδιδάτο τοῦ ὁσθηματῆ·
 ὁ δὲ φησὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν κατὰ τὰ φησὶς ἀντίκ· ὡς ἂν
 μετὰ τὸ νοσοῦσά, ἐπεὶ τὴν τοιοῦτον φησὶ καὶ τοῦ· τὸ δὲ ἐν
 οὐκ ἀγέλος· οὐκ ἄνθος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ κς· ὁ ἐλός γὰρ λέγει τ'. ἵνα
 δὴ φησὶ ὅτι ἐκ τοῦ νοῦ φησὶ λαθεῖν· ὅτι ἀπαθὴς ἐστὶν ἡ φύσις· ὅτι
 ἡ κωὴ τοῦ γυνήσας τ'. ὁ λον ἐν αὐτῷ δὴ κινεῖ τὸν ἴσιν ἡσαστα
 οὐδὲν ἐκ τῆς ἀπορίας· καὶ τέλει οὐκ ἔστιν κατὰ αὐτὸν
 ὁ φησὶ ἀνίσκος· ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ἀνίσκος πῶς ἐστ· ὁ φησὶ λονότι
 ὁ ἀδελφός, ὡς φησὶ· φησὶ ἀδελφός ἐστιν ὁ φησὶ· ἡ φησὶ, φησὶ φησὶν·
 ἡ φησὶ ἀρχὴς, ἀρχὴ· ἐκ τῆς πρὸς τὰ· ὁ φησὶ πρὸς τὰ πάντων ὡς ἀπὸ
 ἀρχῆς ἐστὶν ὁ φησὶ, ὡς σὺν αἰτίας· ὁ φησὶ πρὸς τὸν φησὶ ὁ φησὶ πρὸς τὸν φησὶ

μὲν οὐκ ἀρχή· φῶς, ἐφ' ὅτι· φῶς ὁ πῦρ· ἡ γὰρ φῶς φῶς ἔστι·
ἐξ αὐτοῦ δὲ φῶς καὶ οὐρανός· ἐγὼ γὰρ φῶς καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου·
σηπὶ ζωῆς, ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον· καὶ διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ καὶ ζῆναι τῆς
ἀλλοιοῦ τῶν ζῶν· τὸ ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ πρῶτου τοῦ πῦρος· ἐστὶν τοῦ πῦρος·
ἡ σφραγὶς ἡμῶν κενουμένων· τοῦτέστιν ἀπαρρησῶς τὸς· ἀλ-
λὰ οὐκ ἀφ' ὅτι· φραγὶς κενουμένων· τοῦτέστι ζωῆς· ἡ ἀκρίβεια
ἀπαρρησῶς τοῦ ἀποφῶτος· οὐκ ἀκρίβεια οὐδὲ χροδῶς,
ἀλλὰ ζωῆς· οὐκ ἐκ σφραγίδος οὐκ οὐκ οὐκ· ἀλλὰ ἐκ τῆς
οὐσίας, τὸ ἀπαρρησῶς τοῦ διασφῶτος· οὐκ πρὸς ὅτι καὶ
λόγος, ὡς δὲ καὶ τὸν πῦρ· οὐκ ἐξ ὅτι καὶ τὸ τῶν ἁγίων
ὁ κενὸς καὶ ἀδύνατος· πρὸς ὅτι καὶ τὸ τῶν ἁγίων
κρίσις τοῦ ἁγίου ἐξ ὅτι· ὁ οὐκ οὐκ τὴν πρὸς ἐαυτὸν ἐκ-
νή· πῦρ· ὁμοιωθῆναι τῶν ἁγίων ποιήσας· ἐξ ὅτι τὸν πῦρ
σαντο, αὐτὸν καὶ ἀνὰ πῦρ· τὸ πῦρ τοῦ αὐτοῦ σωτῆρος
ὕπὸ τοῦ ἁμαρτί· καὶ ἐξ ὅτι τὸ πῦρ καὶ μὲν ἁμαρτία ἐστὶν ὁ
πῦρ· ἐξ ὅτι καὶ ὁ οὐκ οὐκ οὐκ ἐκ τῆς καὶ· τῆς μὲν (σφραγὶς,
ὡς οὐκ οὐκ· τοῦ δὲ πῦρ καὶ καὶ· ἀπὸ τοῦ τῶν σφραγίδων καὶ
τῆς καὶ μὲν καὶ τῶν πῦρ· καὶ τοῦ πῦρ καὶ καὶ τῶν
λαμπαρῶν τῶν κοινῶν· καὶ καὶ τῶν γίνεταί αὐτὸς τέλος·
ὁμοιοπαθὴς ἡμῶν πῦρ τῆς ἁμαρτί· τὰ γὰρ οὐκ οὐκ ἁπλῶς
καὶ ἀδύνατος· πῦρ καὶ καὶ ἐξ ὅτι μὲν, τὴν ἁμαρτίαν οὐ
κατεδέξατο· πῦρ οὐκ οὐκ πῦρ καὶ καὶ διαμῆναι·
καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πῦρ· πῦρ, γέροντος τοῦ
λόγου ἐν δὲ πῦρ πῦρ τῶν· καὶ ἐξ ὅτι καὶ τῶν πῦρ
πῦρ μετὰ τοῦ πῦρ· ὁ αὐτὸς πῦρ, ὁ αὐτὸς αὐτός, τὸ
σῶμα πῦρ, ὡς ἐν· ἐκ τῶν πῦρ μόνον· ἐκ τῶν πῦρ πῦρ
ὅτι ἐκ τῶν πῦρ πῦρ πῦρ, σφραγὶς καὶ πῦρ· τοῦτέστιν αὐτὸς
καὶ πῦρ· ὡς ἐν μὲν πῦρ, ἐξ ὅτι πῦρ τῶν πῦρ· ἡ δὲ πῦρ ἐξ ὅτι πῦρ·
καὶ γέροντος ἡμῶν καὶ διὰ τὸ ἀδύνατος τῶν πῦρ τῶν πῦρ.

[illegible]

2 ² ἀπεσδήμαται. διὼς ἀνός, ἐγὰρ ἐξ ἑκ:

[illegible]

τῶν διακονῶν. ὅταν οὖν λέγῃ τὴν αὐτὴν διακονήν καὶ
 κοπιᾶν. καὶ ἐλθοῖ, ἐλθοῖ. ἀνθρώποινα ὄντα καὶ ἡμέτερον
 παθεῖν, δέχεται παρ' ἡμῶν καὶ τὴν ἀναφέρειν, προσελθὼν
 ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἐν αὐτῷ ἐξηφανίσθῃ. ὅταν δὲ λέγῃ καὶ εἰς
 μοι πασαί ἐξουσίαι ἐν ὧν καὶ ἐστίν. καὶ ὅτι ὅτε αὐτὸν
 ὑπερέβησε. Τὰ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἐξέχει οὐκ ἐκ παλαιῶν
 διδόμενα. οὐ γὰρ ὁ λόγος ἐνδεής ἦν, ἡ γέγονε πῶς. οὐδὲ
 παλαιοὶ ἀνθρώποι ἡσαν ἐκείνοις διακονῆσαι ταῦτα. διὰ
 αὐτοῦ λόγου, διδόνει μὲν. καὶ ὡς αὐτῷ διδόμενα, ἡμῖν
 μεταδίδοται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐκινθροῦ περὶ ἡμῶν
 αὐτῷ διδόμενα, ἡς ἡμεῖς δαίμων. αὐτὸς γὰρ ἡλὸς, οὐκ αὐτὸν
 ἐξείθιστο. λόγος δὲ παλαιός, οὐκ αὐτὸν ἐξείθιστο.
 σιωπῇ οὖν ἡμῖν ὁ λόγος, καὶ τὸ τε ἐξουσίαν ἡμῖν ἐδωκεῖ
 ὑπερέβησεν. ἐν αὐτῷ γὰρ ὡν ὁ λόγος, ὑπερέβησε τὸν ἄνθρωπον.
 καὶ ἐν αὐτῷ ὅντος τοῦ λόγου, ἐξουσίαν ἐλαβε καὶ αὐτός. ὅτι
 οὖν τοῦ λόγου οὐκ ἐν σαρκί, ὡς ἡμεῖς καὶ ἐξουσίαν
 διὰ τοῦτο ἡς τὸν λόγον ἀναφέρει τὰ αὐτὰ. ἐπεὶ δὲ δὴ αὐτὸν
 ἐδόθη. τὴν μὲντοι πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνην σιωπῇ γινώσκῃ
 ἀόρατος φύσις διὰ τῆς ὁρμῆς καὶ δυνάμεως, ἀποστολὴν ἐνόμα.
 οὐ γὰρ δὴ ἔτι τὸ πρὸς ἡμῶν καὶ ἡμῶν. πῶς γὰρ οὐκ ὡς τὴν
 τὴν παλαιάν. ἀλλὰ τῆς ἐν σαρκὶ παρουσίᾳ ἐκείνης, καὶ ἀποστολῇ
 ἐνόμα. καὶ ἐκ ταύτης τοῦ λόγου, ἡς ἐκ τῆς ἀσωματου
 μεταλλῇ πρὸς τὸν τοῦ σώματος ἀπελὲς ἐξείδωσις. ἡ δὲ
 καὶ ὡς ἔτι ἀποστολὴν καὶ ἔτι, οὐδὲ τοῦτο αὐτὸν ἐλπίονα
 τοῦ πρὸς ἐκείνους. καθότι γὰρ ἀδύνατον ὅτι πρὸς σαρκὶ δυνάμει
 ἐκείνου, ἐπὶ τοῦτο ἀποστολὴν αὐτὸν λέγει. καὶ ἐπὶ τὸν πρὸ
 φαινοῦ ὅτι ἀπέσταλτο ἡ λίστις ἀκτῖνα. ὁ γὰρ ἔτι πάντα τὰ
 ἐκείνου ἡς τὸν πρὸς ἀναφέρειν. τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸν ὡς ἐκείν
 καὶ αὐτὴν αὐτοῦ ἄχρονον. οὐδὲ γὰρ χρόνος ἐκείνου ταυτοῦ

γενήσθαι τοῦ υἱοῦ. ἀλλὰ μακάρι οἱ ἀμαρτωλοί. τὸ δὲ ἴνα μὴ δέξω-
σιν αὐτοῦ θανάτῳ ἔτι. διὰ τοῦτο φησὶ παρὰ τοῦ ἀποστόλου.
Ὁσὰ ἔτι παρὰ δεξιὰς τοῦ πατρὸς λέγεται. παρὰ δεξιὰς
τῶν φησὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. ἀλλὰ ἐπεὶ γινώσκουσιν καὶ
ἐαυτοὺς παρὰ δεξιὰς τοῦ πατρὸς, ὡς φησὶν ὁ ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος
με καὶ παρὰ δεξιὰς τοῦ πατρὸς ἐαυτοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ
παρὰ τοῦ πατρὸς ἔχει καὶ ἀνδρῶν. ὡς ὁ τὰν λέγει τῶν
ὁδῶν, καὶ τὸν κληρονομία ἐξ ἐξουσίας. καὶ ὁ μαρτυρῶν
ὁ μὲν οὖν φησὶ μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθαι ἑ-
αυτοὺς. ἀλλὰ ἐπεὶ γινώσκουσιν, ὅτι καὶ ἐαυτοὺς ἀνελήφθαι
αὐτοὺς. ἴδοτε γὰρ φησὶ τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ οὐκ οἶσιν ἡ-
μέρις ἐξ ἐξουσίας αὐτοῦ. καὶ ὁ ναὸς οὗτος. οὐκ οἶσιν ὅτι οὐκ
ἐστὶ ναὸς αὐτοῦ οὐδὲν ἐν τῷ ναῷ. ὡς τὸν ναὸν οὐκ οἶσιν. ἐστὶ τὰ μ-
υστήρια τοῦ πατρὸς λέγοντα. ἀποκάλυψαι τοῦ πατρὸς
ἐξουσίας. τὰ δὲ ὑποκείμενα τοῦ πατρὸς ἐξουσίας. ὁ δὲ αἰρετικὸς
τὰ μὲν ταῦτα λέγει, λέγει καὶ ἀπαρτιθῆναι. τὰ δὲ ὑποκείμενα, παρὰ
τῆς ἐξουσίας οὐκ οἶσιν. καὶ ὁ τί μὲν οὐκ οἶσιν, τοῦτο λόγος παρὰ
καὶ λόγος ἐξουσίας δὲ ἐκ αὐτοῦ ἐξουσίας. ὅτι ἡ ἐξουσία
ἐκ πατρὸς οὐκ οἶσιν ἐξουσίας, οὐκ οἶσιν ἐξουσίας. τοῦτο δὲ ἐκ πατρὸς
παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ λόγος τοῦ πατρὸς. ὑποκείμενα τῶν σαμειανῶν,
ὡς δὲ τιμᾶται καὶ οὐκ ἀνελήφθαι. ἐκ πατρὸς γὰρ τῆς ἐξουσίας
ἐλεγον μίαν ὑπόστασιν ἐκ πατρὸς τι. τὸν αὐτὸν ἡνναῖς ἐξουσίας
ἡνναῖς καὶ τὰ αὐτὸν δογματίζοντες. ὑποκείμενα τῶν ἀρραβῶν, ὡς
συνέξιμα λέγεται καὶ χωρίζεται. ὡς ἐκ πατρὸς γὰρ καὶ τῶν
τῶν υἱῶν, ἐκ πατρὸς αὐτοῦ τῆς τοῦ πατρὸς ἐξουσίας. Ὁσὰ οὖν
ἐκ πατρὸς ἐξουσίας ἀποκάλυψαι, τίς οὐκ οἶσιν ὅτι οὐκ οἶσιν
ἀποκάλυψαι. τίς δὲ, συγχωρήσῃ τῶν οὐκ οἶσιν τῶν οὐκ οἶσιν
ἀποκάλυψαι τῶν οὐκ οἶσιν ἀποκάλυψαι. τοῖς λέγουσιν
ἐκ πατρὸς οὐκ οἶσιν τῶν οὐκ οἶσιν τῶν οὐκ οἶσιν.

[illegible]

ζωάννης, ὡς ἀμὸν δαμνῶντες, ἴδε δαίμονες τοῦ θυ. ὅδε ἔχει
 ἡς ζῶν δαμαστροφῶν, ὡς ἱεράβλεψη εὐφροσύνη. ἔδει
 μοις ἵν' τοῖς ἱεράδον μέγας. δαμνῶν δὲ διὰ μέν τοῦ ἀμῶν.
 ἡ ὑπερῶν αἵματι τῶν ἡμῶν ἀνείρεσι. διὰ δὲ τοῦ ἱερώς, τοῦ
 τῆς ἀναγέσεως ἐκδοσίου. ὑπερετῇ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀπείλων
 μετὰ τὸ βάπτισμα. ἰδοὺ γάρ φησιν ἀπὸ τοῦ προσηλθόντος καὶ
 δαμνόντος αὐτῷ. νεκροὶ ἐζωοποιήσονται, ὡς τὸ τοῦ ἀρχι-
 σιωγῆτος θύειν. καὶ τὸν ὑόντις χήρας. καὶ τὰ λατῶν,
 τοὺς λατῶν. ὡς ἄθε φησὶ καὶ τὸν ἄπαιον ἐζωοποιήσονται,
 ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας νεκροὺς θύει. καὶ δαίμονας ἀπὸ λατῶν. πῶς
 μὲν, διὰ αὐτοῦ ἐν τῇ χαρᾷ τῶν παρρησιῶν. ποτὲ δὲ, διὰ τῶν μα-
 θητῶν. ἀποστήλονται γάρ φησιν αὐτοῖς, ἵδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
 ἐπὶ τῇ ἐκκαθάρσει. ἄρτοις δὲ πέντε μὲν, πεντακισχίλιους.
 ἐπὶ δὲ τῇ πεντακισχίλιοις ὄρεσι χεῖρας γυναικῶν καὶ παιδῶν.
 ὡς σωαίδημον τοῖς ἀνδράσι, ὡς μόνον χιλιάδας. ἀλλὰ
 καὶ μὲν ἐξ ὧν εὐρεθὲς ἐστὶν ἀρετῆς. βασιλεῖ πόδας ἐορταῖς
 ἔχει ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τοῦ κυρίου. ἐφ' ὧν ἀπᾶν, ἐν ἐστὶ τοῦ
 φαινομένου. τοῦ ἐστὶν ὅσοι πρὸς τῇ ὑπόθεσι. ἡ μάλλον πρὸς
 οὐκ ἐπὶ τοῦ συμφορήσας, ἐπὶ μετὰ τῇ ὥσιν. ἀλλὰ μετὰ τῇ τοῦ
 ὑπέρου ἐν ἀνδράσι, καὶ τὰς αὐτῶν ἀποταμίους ἐξ
 ἵνα ἐπὶ τῇ ἰσχύει τῇ φύσει τῶν ἐν τοῖς, καὶ τῇ τῶν
 ἀρετῶν τελεσθῇ. χρηματίζονται. ἀναπληροῦν δὲ διὰ τοῦ
 βαπτίσματος. καὶ ἐπὶ τῇ ὥσιν πρὸς τὸ ἀείωμα. τοῦ πρὸς τοῦ ἀδελ-
 τοῦ πρὸς τῇ παρρησίᾳ, ἀφ' ἧς αὐτῷ σωματικῇ θημεν ἄπαντες.

καὶ δὲ μοι δέξαι τὴν ἐκκλήσιν καὶ προσέλθου.

Ταῦτα μὲν φησὶ τὰς ἐκκλήσεις καὶ τὰς ἐκκλήσεις, ὑπεροχῇ.
 καὶ δὲ δέξαι τὴν αὐτοῦ γεννησίν, καὶ ἐν ὧν αὐτοῦ σῶμα.
 καὶ καὶ ὡς ἱωάννης, τῶν ἀβρεφουσῶν ἐξ ὧν μὲν θύει χεῖ-
 ρας καὶ ἐν ἡμῶν. καὶ μετὰ τῇ ἰσχύει διὰ τῇ ὥσιν.

των εν αρ Γης εχθρα των ανθρωπων. Επιταρων εν τω μα
ταρει, τον εαυτου δε απο τον επανω, και εν χαμω οτι
εσπριθουεν. ο δε προφης λαος, τω πωτων παραπονι
και παλιν δια μετανοια το κατ' αρ Γην και τω σινι παντος
της εχθρας της θ' χαρος αρμια. σπουνταρς και χαν
και φονιν. μετα τουτο θωρως τω θω κυρεσιν. εσπριλας
προς τω κεινω του ται χορας εε αρχ. οτι αυτη μετα το απ
των αλλοφυλ αναστοθηναι της εν ζωη θα κηη σε αμω
παισαμεν, παρ' τω δικω χωρ κατεπαισιν, ων λι
αυτερω των μασι λων εσορ. ετε τινω ου πε πωμασθ
αμαρτιαν. ετε πετω και μεν, ανεσας δε αλα μετανοι
ομολογη τω κησιν, και αλα μου παρδου. και τιν εν σι
πιαρ Γης και της ενωσικω τον, μη εα σικς εν δοντω
αλλοις αμοφυλοις τοις παθω. αλλα του το απσπινας,
προς εαυτον αυτην ε παν αρχ. και των εν αρμονι ον ορ
σπριτων, εσπιδανω. η του και δε την ορχσιν δια τα
κινη του και πολυς εφικι, ον παρ' η και μεν εεθιν.

αι την απορσφφιν αι δε θητι. και τα εεθι
ωια παρσφφιν τω μεν και τω οωσφ εν δουλοισ δε αω
επ το δγμα του και θωρος. ινα ημες εεθφμεν εν τη
βίβλω των σωζομενων. αι δε θητι οωτην απορσφλω
ταυτην. και την χυ γεννησιν του χυ ημωσιν, διην απελθης
των δεσμων της γεννησεως. δεσμα δε της γεννησεως ημων
η ταυτης ους οιχοσ αμαρτια. εν της παρσμοκς ταρην παρ
και αρκος και γεννησις. και ουτως εν αμαρτιας γεννημεθα.
γεννηθης δε οχς. ησπασε και την ημετωρ γεννησιν. και του
λοιπου, ημωσ ο γαμος και η κοιτω αμωσ. μικρθ δε η
β. θλεις, ωε εχει της του χυ γεννησεως. και ελχσιν εν τοις
ηγεμωσιν ουδα. η τις ημωσ ης την αρχαν απο λωσιν

τοῦ πατρὸς σου ἐναντίον· ἡν ὑποδεξομένην τὸν τίντον·
 τὴν δὲ ταύτην ἡμεῖς παναχρόνῃ· ἀλλὰ καὶ ἐν φάτιν· ὁ
 λόγος ἐστίν· ἵνα οἱ ἑσθλοὶ ἀντρεπέντες κηρῆς, μνηστῆ
 ῖς τοῦν τινωδὴ βίον ὑποφωρῶμεν· ἀλλὰ καὶ θωμεν ἐστίν
 ζων, ἀλλὰ μὴ καὶ παλῶς· καὶ τρέφει τοὺς τοῦ λόγου δόδοκα·
 νῶθι ὡς βούτῳ τὸν κτῆσιν· ἐταῖς ἐκ·
 υκαίρεται τῆς ἡσάϊου παρρησίας· ὁ θεὸς δὲ ἀπομνημόνασε
 διὰ τὰ λόγια καὶ τὴν ἐκτίωσιν καὶ τὴν φάτιν· λέγει γάρ
 ὁ θεὸς διὰ τοῦ πατρὸς ὁ καὶ ζωντὸν ἡλὼς ἀναμῶν, ἐν τῷ
 μοῦ τὸν κτῆσιν· καὶ ὁ νόσος τὴν φάτιν· τοῦ κτῆ
 οὐκ ἐκτίω· μονογονοῦ καὶ λέγων· ὅτι καὶ τῶν λόγων ἐμεθί
 γεγονασιν ἀσώπῳ τῶν ποταμῶν· καὶ ἀφ' ὧν ἐζημεν ὁ λόγος, πα
 ῖς πατῶν τοῦ ἀνωμονοῦ τῆς ἡσ· λαμβανέται δὲ
 ἐκ τῶν θάλασσας, ὅς τε τῶν τοῦ τοῦ δαιμονίου λαοῦ τοῦ
 ὑποζυγίου τοῦ νόμου· ὁ δὲ ὄνος, τοῦ ἐθιμοῦ, διὰ τὸ ἐξ
 τοῦ νομοῦ καὶ ζυγίου· καὶ διὰ τὸ ἀκαθάρτον καὶ παλῶ
 ὁ μὲν γὰρ βούτῳ ὡς ἐξυπερῶς ἐκτίωσιν, τὸν αὐτοῦ δόδοκα
 μωεῖται· ὁ δὲ ὄνος, τὴν φάτιν καὶ τῶν παρῶν· ὅρα
 αὖτε πῶς ἡθροὶ καὶ τὴν ἀμνηστῶν τοῦ βούτῳ ἐκ τοῦ νόμου·
 ἐκ τῶν παρῶν καὶ καθαρόν ἐστι ζῶν καὶ ὑπερῶς ἐκτίωσιν
 ζυγίου καὶ μωεῖσθαι ἀνὰ καὶ καὶ θάται καὶ θάται· ὁ δὲ
 ὄνος τοῦν ἀνὰ πῶν, γνωθί φωνὴν ὡς αἰεταὶ πῆς
 ἐστὶν ὁ γέννηθαι· ὅτι τε βούτῳ ὑπερῶς· τοῦ ἐστὶν ἐξ οὐδαι
 τῶν δοκῶντων καὶ παρῶν ἡ καὶ καὶ ὑποζυγίου τοῦ νόμου
 τε λῶν καὶ ἐκτίωσιν τῶν παρῶν τὸν θάται τῶν καὶ
 μωεῖσθαι ἀναστῶν τοῦ λόγου· διὰ τὸ παραδέχεσθαι
 παρῶν τῶν ἀπλοῦς τοῦ δοκῶντος καὶ πῆς λόγου· ὅτι
 ἀναστῶν αὐτοῖς διὰ τῆς μνήμης· καὶ οἱ αὖτις
 ὁδοῦσι τοῖς ἐξ ἐταστῶν καὶ λοπῶν τοῖς διαρῶν καὶ λεαίνων·

καὶ ὁ δὸν μὲν ἔχει σὺν ἀποπλῆν. ὅσον δὲ τὸ αἶμον, πρὸς
τὸ μετὰ τὴν γαστρίαν τοῦ νοῦ. σὺ μὲν οὐ γὰρ καὶ οὐ μὲν
κίσμος, ἅ τε τῆς ἐθνικῆς καὶ ἀκαθάρτου τὴν ὡς τὴν χάρι
μείδους. καὶ αἰετός μεν, ὡς μὲν τοῖς πλοῖσιν ὡς φέλιξ.
ἀθύτος δὲ, ὡς μὲν τὴν πρὸς περὶ κτός. ἐθνικῶν γὰρ καὶ
ἀπίστων ἀκαθαρσία. καὶ τὰ ἄλλω ἐν μέν. α. φημι
ἀπὸ τοῦ πρὸς ἑρῶν. καὶ τὸ πρὸς διὸς αὐτὴν τὴν δόξαν.

Μετὰ τὸν ἀστέρος δὲ με, καὶ τὸ ἐξ ἑνός:

Χ τὸν ἀστέρα σὺ μὲν οὐκ ἐν τῇ σὺ κατὰ γὰρ ἐν τῇ σὺν
ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νοῦ κατερχόμενον τὸν λόγον. ἐξ ἑνὸς οὖν
τὴν σὺν μασι αἰετῶν. πρὸς δὲ πρὸς μετὰ τοῦ ἀστέρος, με-
μοῖ μενος αὐτὸν ἐν τῇ κερὶ τῇ τῶν τοῖς ἀποσώσιν. ἢ
καὶ ἐν τῇ φαίνεσθαι λαμπερὸς τῶν αἰετῶν διὰ τὴν καὶ
ἐπισκοπῆς. ἢ καὶ ἐν τῇ φέρεσθαι ὑπὲρ τὰς περὶ
τῶν τῶν. δωροφορεῖ δὲ μετὰ τῶν μα, ὅμι μὲν μενος
ὄντως τῶν ἐκ τῶν δωροφορεῖαν. παρὲς ἐκ τῶν περὶ τῶν
τὰ δὲ περὶ. σὺ μὲν οὐκ ἐν τῇ βασίλει, ὅχι οὐκ ἐν τῇ
μασι λῆς δὲ αὐτοῦ δωροφορεῖαν τῶν ὑποκί. θεοῦ τῆς
ὀλίβανος. διὰ τὸ θυμὸν αὐτῶν τῶν τῶν. νεκρῶσεως
δὲ, ὅχι μὲν δὲ, διὰ τὸ τοῦ νεκρῶσεως ἀλάφειναι ταύτην
χαλεπὸν τοῦ μὲν ὅχι ἢ ὅχι περὶ. σὺ δὲ ὑποφέρει σὺν ἀντὶ τῶν
λαμπερὸς τῶν καθαρῶν πρὸς ἐκ τῶν καὶ λόγων. αὐτὸς ὁ λίβαν,
πρὸς ὅχι. κατὰ τὴν θύω γὰρ φησὶν ἐν τῇ σὺν ὅχι μου,
ὡς θυμὸς ἐν τῇ σὺν σου. ἀντὶ δὲ σμύρνης, νεκρῶσιν
ταύτων, ἢ πρὸς ὅχι τῶν οὐ σὺν τῇ τῇ. καὶ ὡς δὲ
ἐμὲ πρὸς. πῶς δὲ δὲ ἐξ ὅχι καὶ ὑμῶν ὅχι ὅχι
μετὰ ποιμῶν καὶ ἀγέλων καὶ ἀρχαῶν. μεμνημένος
τῶν αὐτῶν ἐν τῇ εἶν καὶ δὲ ἀθῶν καὶ χαρῶν. ἐορταζοῦσι
δὲ πάντως καὶ αὐτὸν διωλμῶς ἐν τῇ ἢ μετὰ ὅχι αὐτῶν.

ἐπεὶ δὲ περὶ τοὺς φιλόθεοι καὶ φιλάδοι. καὶ ἀμφοτέρω
 χεῖρας μαρτυρήσαντες ἐν παρομοιαῖς. ὅτι τῶν ἡ-
 γερῶν σαπὴν ἀπολαύσαντες ἄνθρωποι, οὐκ ἐλάττωσαν
 καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἐλάττωσαν. ὡς μὲν οὖν
 φιλόθεοι. ἀλλὰ καὶ οὐκ ἐλάττωσαν, οὐκ ἐλάττωσαν. ὡς περ
 ἐκείνοι αἱ δυνάμεις αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ καὶ τοῦ
 ἐπὶ τῇ φησὶ σωανερχομένων αὐτῶν καὶ προσηλυτίζον-
 τας τοὺς ἄλλους. καὶ οὐκ ἐλάττωσαν τὸ ἀρχαῖον πλῆθος
 καὶ τὰ ἐξ ἑκείνου. καὶ οὐκ ἐλάττωσαν οὐκ ἐλάττωσαν ὡς καὶ οὐκ ἐ-
 λτίος τοῦ πολέμου τοῦ αὐτοῦ. φιλόθεοι δὲ ἦσαν.
 ἀλλὰ τοὺς ἐλάττωσαν ἀφ' ἑαυτῶν. ἀλλὰ καὶ οὐκ ἐλάττωσαν
 ἀφ' ἑαυτῶν τοὺς ἄλλους. αἱ μὲν γὰρ οὐκ ἐλάττωσαν τοὺς
 ἐν τῷ δαυτέριον. ἡ τοῦ τῷ σερῶν. ἐκείνοι δὲ
 πάλιν, ταῖς ἐν τῷ ὑπερέριον καὶ πρὸ τῶν οὐρανῶν. διὰ τὰ
 τοῦτο καὶ διὰ τὸ ἐγγράφαι, τὸ ἀρχαῖον πλῆθος. αἱ μὲν
 γὰρ οὐκ ἐλάττωσαν, μὴ σι δεῖν ἵστανται οἱ κοινῶν. αἱ δὲ τὴν
 τοῦ σερῶν καὶ ἐρωτήσασαι καὶ μαθεύσασαι τίς ὁ
 ἀναμείνων μετὰ σαρκὸς καὶ πληθύνειν καὶ χαρῶν,
 ὁμοίως οὐκ ἐλάττωσαν τοὺς ὑπερέριον. ἐν μέσσοις
 τῶν περὶ τὴν χυρῶν. τὰ οὐκ ἐλάττωσαν τὸ φῶς τῶν πει-
 τῶν χυρῶν. πάντα σαφῶς. τὴν δὲ ἐν τῷ δαυτέριον
 λοκτινῶν, μίσησον μὲν, διὰ τὸν φόβον. ἀλλὰ οὐκ ἐλάττω-
 σάν τι διὰ τὸ γένον. ἡ ληϊστικὴ δὲ χυρῶν οὐκ ἐλάττωσαν, ὅτι
 ὁ μὲν καὶ τοῦ ἡσανοὶ παῖδες ὅτε ἀνέβησαν. καὶ
 πρὸ αὐτοῦ καὶ ὑπερέριον ἐτίθησαν. ὅς τις φησὶ
 μελέτης. διὰ τὸν ὑπερέριον αὐτοῦ σφῆν. καὶ
 δὲ. ὅτι οὐκ ἐλάττωσαν τὸν φόβον, ἀλλὰ καὶ ὅτι.

+ ἀνὰ δὲ τὴν πονηρίαν. πρὸς τὴν μελέτην τὰ ἐξ ἑκείνου.

Οὐκ ἐλάττωσαν τὸ φῶς προσεταχέναι παρὰ λαοὺς τοὺς αὐτοῦ.